

TIDSFASSETTER

III.

1971 - 1972

COPYRIGHT © 2000 BY BENGT ROOKE. ALL RIGHTS RESERVED.
THIS TEXT MAY BE QUOTED AND PRINTED FREELY
WITH PROPER ACKNOWLEDGEMENT.

INNEHÅLL

INLEDNING	I.
1971.....	1.
STOR BRO OCH STORT FARTYG	2.
STOR BRO OVER LILLE BÆLT	3.
GLAUCUS	3.
MATERASSO FRA MILANO	4.
SMYKKE KUNST HOS UNGARO	5.
FLØJLSSTOL I METERMÅL	5.
MOBILIA DÅ	6.
PROJEKTET SONG OF NORWAY	7.
SONG OF NORWAY	10.
THE CLOSED WORLD - OPEN VIEWS	12.
DESIGN ON BOARD/MOGENS HAMMER	13.
SONG OF NORWAY/SIGURD SKAUGEN	19.
SHIPBUILDING EXPERTS/CHR. LANDTMAN	20.
CAPTAIN ON BOARD/ AAGE LINDSTAD	22.

II.

WATER ON BOARD/JAMES F. BEDDOW	23.
SHOPPING CENTER ON BOARD/ANTHONY KAYE	24.
WOOL ON BOARD	25.
SAFETY ON BOARD/SIGURD SKAUGEN	26.
TAILOR-MADE SHIPS/GJERT WILHELMOSEN	27.
ART ON BOARD/SIGURD SKAUGEN	32.
AFTER ALL, MY DEARE FELLOW, LIFE IS A JOURNEY	34.
FROM EXPO 70 TO SONG OF NORWAY	36.
PLASTIC ON BOARD/DAVID LIEBERMANN	37.
AS A BOY, HE DESIGNED SHIPS	38.
IDEER	39.
DEN SISTA SIDAN, SONG OF NORWAY.....	43.
TRANSPARENT	44.
STABLER SIDELÆNS	44.
NON STOP.....	45.
STÅL OG SKIND	45.
THONET/PLAST	45.
TUBE FRA COLOMBO	46.
STOL ER BLAD	46.

III.

MODEHO'DE	47.
DESIGN I STEREO	47.
ELEFANT	47.
LOTUS & CAMPUS & MØBELMART	48.
LEG VED LOUVRE	49.
MODESTOL	51.
TRAPPEN I METERMÅL	51.
1 TON ÆDLE STENE	52.
DEN DYRE MESSE	54.
MARIANNE OG KRYSTALLEN	55.
HOLLÄNSDKT MODERNT	55.
AASE I DET GYLDNE GARTNERI	56.
SIMON SPIES ARBEJDER	56.
UNGDOM KLAR TIL MØBEL-UGE	58.
MØBELMESSE	58.
STABELSTOLE	60.
JAPAN PÅ FINS & EKSPORT-OPTIMISME PÅ MØBELMESSEN	61.
MAN SIDDER GODT I SCANDINAVIAN DESIGN	62.
NYT DESIGNSHOWROOM PÅ VESTERBRO	64.
ENGELSK DRØM	65.

IV.

FRANSK SENG & ARS STUDEO	65.
ROGER TALLON	65.
SØLV FRA STENBAK & HULL	67.
GØR DET SELV - LAMPER	67.
HIPPIEN IND I DATA-ALDEREN	68.
SOMMER I HORNBAEK	70.
SMYKKER I SOLEN	70.
NATURMETODEN	71.
POLSK BRONZE	71.
FØRSTE VANDSENG I DANMARK	72.
OTTE SIDER SEVENTEEN	73.
DANMARKS DYRESTE LYD	75.
VIDEO	76.
TRAKTORSÆDE I BYEN	77.
VANDMADRAS FRA GLOSTRUP	77.
MANGE STOLE DREJER NU	78.
LEG I MULTIKUNST	79.
TO PIGER HOS IKEA	79.
REJSESKRIVEMASKINE OG MODERNISME HOS SPIES	80.
BESÖG AF EN LEVENDE TRADITION	81.

V.

AVANCERET PLADESPILLER	83.
DEN KAN IKKE VÆLTE	83.
GULDBLOMST OG PERLEMOR	84.
CADOVIUS I SMÅ BIDDER	84.
TEXTILDAGE	85.
PELLE VÄVARE	86.
VELKOMMEN MØRKETID	86.
VELKOMMEN TIL KEJSEREN	87.
DANSK JERN - SØLV I FINLAND	88.
DONALD J. WILLCOX	89.
GÅGADEFOD	90.
KUNSTHÅNDVÆRK I HELE HOLBÆK	90.
SANSESOFA	91.
KRAVLEGÅRD I KØKKEN	92.
HUN SKILLER RUMMET	92.
TUGTUPIT FRA GRØNLAND	93.
SMYKKEØJNE OG MODERMEDALJE	94.
FORM 8	96.
RINGO STARR MØBLER	96.
PETER OG DEN FORSTENEDE SKOV	97.

VI.

JAPANSK I ESBJERG	98.
VANDSENGEN I MILJØET	98.
ÆSKE-STOLEN	100.
NAOMADE ALAN OG HANS SØLV	100.
VANDSENGEN I TRÆVAREBUTIKKEN	101.
FØRST MED HOTEL-VANDSENGEN	101.
1972	103.
UNGDOM I GAMMELT HUS	104.
SET 72	104.
PANTON-LAND HER	105.
CADOVIUS & AIR-LINE	107.
AIR-LINE	108.
MØBELEKSPORT	109.
DANSK I KØLN	110.
PLASTIC I PARIS	110.
SANSESLANGEN	111.
STADIER I DAG	112.
MODE I MØBLER	113.
PLASTICHUS	113.

VII.

SIGNE PERSSON-MELIN I ILLUM	114.
SIT DOWN - SIT DANISH	114.
EN FILM OM MØBLER	115.
SUNES TAVSE FILMHELTE	117.
PRISER TIL DANSK MØBELFILM	118.
GLASKLART FRA ITALIEN	119.
BØRN & MØBLER	119.
ITALIENER & DANSKER	120.
HAN SPEJLER MILJØET	121.
KULTURMINISTEREN & MØBELPRISEN	122.
SAKS MED ÆRESPRIS	123.
NYT TIL VAND & LEG	124.
SIDSE I BINDESBØLLS BAR	124.
OGSÅ NUTID	125.
DANICA	125.
OLSSON, VIVALDI OG ROSET	126.
GÆSTFRI SOFA SERVIET-DESIGN	127.
CADOVIUS SPILLER OP	127.
MØBELDAGE	128.

VIII.

SOK SÆK	129.
DE SKAL MØBLERE RUMFARTENS RUM	130.
BØRNEMØBLER & STORSOFA	131.
TRÅD FRA ALLERØD	132.
JACOBSENS STOLE PANTONS FARVER	132.
DANSK SLANGE I TORINO	133.
HAN BYGGER ET STYKKE DANMARK I PEKING	133.
ISIMA-72	135.
BAM BAM PÅ STUEN	135.
BALANCE-KUGLEN	136.
LABORATORIUM I DISKOTEKET	136.
PRIMITIVT	137.
JIMMIE MANNINGS SENG	138.
OLYMPIADEPIGER FRA CHRIS	138.
SORT OG HVIDT I GÅGADEN	139.
TØJ I GLYPTOTEKET	139.
UNIKA OP STRØGET	140.
NIKI DE SAINT PHALLE	141.
NEGLESAKSEN SOM MEJSEL	143.
FOTOGRAFEN KOM SELV I CENTRUM	143.

IX.

PLAKATER GENNEM 25 ÅR	144.
MØBLER I KUNSTGALLERIET	145.
40 ÅR - INTERVJU I KVÄLLSPOSTEN	146.
FRA PRISMA TIL PLASTIC I ELYSEE-PALÆET	149.
SNITMØNSTER-MØBLER	150.
LAV DET SELV-BOG	151.
EN NYHED OM NOGET GAMMELT	151.
SVENSK SØLV HOS DEN PERMANENTE	152.
RUMFART OG BOLIGINDRETNING	153.
STRESS AF	155.
SUNNMØRE ARBEIDERA VIS OCH NORGE	156.
KRAKA OG SØLV	162.
BOGSTØTTER FRA ARKITEKTERNE	162.
FRANSK FLODHEST PÅ DANSK DEBAT	162.
FORENER DANSK JUNSTHÅNDVÆRK OG DESIGN	163.
STORE DANSKERE I LONDON	164.
OPTIMA FRA DUE	165.
FINSK TOMAT	165.
SØLV OG STÅL	166.
DEN KGL. FORBEREDER DE 200 ÅR	166.

HÆNDERS VÆRK	167.
VISIONA 3	168.
VERNER PANTON HOLDER KO I NORDSJÆLLAND	169.
LÆDERDAGE I DANMARK	169.
JACOB HULL HAR BILLEDSANS	171.
SKIND OG KROM	172.
VANDSENGE PÅ FORNEMT HOTEL I PARIS	172.
URO I RUMMET	173.
TIFFANY FRA ITALIEN	173.
SØLVFORM	174.
NY PIGE, NYE SENGE	174.
TRAPEZ ER ET FLYGEL	175.
PERSONREGISTER	176.
FOTOGRAFER	188.

EN SAMLAD FÖRTECKNING ÖVER ÅRTAL OCH RUBRIKER
FÖR TIDSFASSETTER I-IV FINNS I TIDSFASSETTER V. APPENDIX.

INLEDNING

Som jag tidigare framhållit kan varken allt eller alla nämnas eller beskrivas i denna sammanfattning. Det skulle strida mot uppsåtet med Tidsfasetter som ju är att beskriva det kulturhistoriska sammanhang som under många år varit mitt - med sina ting, händelser och personer så som de formulerade sina delar av detta.

Det har därför givetvis varit viktigast att låta personer och händelser som varit de mest lödigt giltiga som tidsbeskrivande företräda sin - och min - tid, sådan den gestaltade sig vid varje givet tillfälle - och att/hur jag personligen upplevde det kreativa "som låg i tiden" och hur jag var en aktiv part av det - där och då.

Om andra personer än de som nämns i Tidsfasetter och som jag har träffat, eller som anser sig ha träffat mig - eller som av någon annan anledning (mer än ett [eventuellt] möte oss emellan) anser sig vara minnesvärda här, därför att de har formgivit möbler eller något annat, målat tavlor eller byggt hus och broar eller huggit bilder eller smitt silver eller på annat sätt gjort sig bemärkta: - de har sitt omnämnande på annan plats.

De står säkert att finna i helt andra sammanfattningar än denna: i de historier, matriklar eller namnlängder där de hamnat genom sina respektive verksamheter, eller kanske rent av i Nationalencyklopedien, där en del som även jag har nämnt kan anträffas och där de vid förekommande anledning kan uppsökas var för sig och en efter en.

Måhända har det istället blivit så, att jag nämner (eller under verkets framskridande kommer att nämna) namn eller sammanhang som kanske

II.

är mindre kända - eller kanske till och med helt okända för ett hyperboréiskt flertal.

I vilket fall - Tidsfasetter fortsätter med sin tredje del, med mer eller mindre korta "notiser och intermittenta upplysningar utan annan ordning än en någorlunda kalendarisk" - vilka för denna del tar sin början i vad som hände under året 1971.

1.

1971

STOR BRO OCH STORT FARTYG

1971 var den STORA bron - bron över Lille Bælt.
Efter den har det ju blivit en än större bro över Store Bælt som slutligen bundit samman det mesta av öriket Danmark med dess fasta land Jylland. Och nu senast den gigantiska bron över Öresund som ger den forna danska provinsen Skåne en fast förbindelse med Sjælland. Och Sverige har fått en fast förbindelse med Danmark.

Min åsikt om Öresundsbron beskrev jag i Tidsfasetter II. (sid. 64) och den står för den delen också att finna i Rooke Time no 13., på Internet (www.rooke.pp.se).

1971 var det STORA passagerarfartyget Song of Norway, som byggdes i Finland för det norska rederiet Royal Caribbean Cruise Line A/S, RCCL, på ca. 18.500 bruttoton och en passagerarkapacitet på 880. Fartyget byggdes för kryssningar från Miami i Florida. (mer om detta på sin kalendariska plats längre fram).

Efter det har mycket vatten runnit under broarna.

Vid midsommartid i år, 1999 då detta skrivs, gjorde samma rederi, Royal Caribbean Cruise Line, RCCL, den tekniska provturen med Voyager of the Seas, världens största passagerarfartyg, också det byggt i Finland, på 140.000 bruttoton, med en passagerarkapacitet på 3.840, byggt för samma ändamål.

NU är ju som bekant alltid nu. Vad jag har att beskriva här, är min inplacering i den tid som nu är DÅ - 1971.

STOR BRO OVER LILLE BÆLT

Artikel, EB 2/1, två sidor, tre foto, varav ett helsidesfoto med en smal konstruktionsritning av brons längdsträckning längs sidan, på den andra sidan en tvärsnittsrutning och de två andra bilderna.

Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan.

Text:

”En velformet bro kan være en æstetisk oplevelse, som kun de færreste såkaldte kunstværker formår at give folk.

Den nye motorvejs-bro over Lille Bælt er blevet sådan en oplevelse, som i dag nydes af mange trafikanter, der oplever broen under kørslen, men også står som en enorm skulptur i landskabet for menneskene i egnen omkring broen. Det er hotellet, Stavrbyskov ved Middelfart, hvor man fra alle rum dag og nat har broen at kikke på fra værelserne og fra restauranten, hvor arkitekturen ligefrem er indstillet på denne eventyrlige udsigt - om natten en lysende bro mod den sorte himmel.

Denne 6-sporede motorvejsbro, der er bygget som hængebro med stor spændvidde af hensyn til Søfarten, betyder enormt for de mennesker, der bor ved broen - både for transporten og inspirationen.

SØS og IB DRASBEK har fabrik ved Fredericia, hjem og tegnestue i Strib, for dem er Lille-Bæltbroen hverdag, og den har gjort hverdagen nemmere.

LIS DOLLERUP fra Middelfart går på kunsthåndværkerskole i Kolding og er også en af hverdags-trafikkanterne over Lille Bælt. Vi bad Lis fra Fyn om at vise DRANELLA-frakker fra Jylland på den nye bro.”

GLAUCUS

Artikel, MOBILIA NO. 186, January, åtta sidor, tio bilder, av interieörer och porträtt och med utvidgade bildtexter.

Foto: Reijo Ruster.

Huvudtext:

”For at vise, at grænserne mellem kunst, kunsthåndværk og industriproduktion til dels er svære at definere, og at kunstnerene også selv må kontakte verden udenfor, har man denet en gruppe i Stockholm, nemlig Glaucus-gruppen. Denne gruppe består af 5 kunsthåndværkere, der arbejder med fotografering, kunsthåndværk,

offentlig udsmykning, industriel formgivning og boligindretning.

Adresse: Österlånggatan 41, Gamla Stan, Stockholm.

De fem kunstneres værksteder er grupperet omkring Galleri Glaucus, der fungerer uafhængigt af værkstederne.

Medlemmerne i Glaucus-gruppen er følgende: Margareta Forslund, som har et tekstilværksted. Owe Johansson, som er sjælen i gruppen, har et formgiverværksted samt sølvsmide. Reijo Ruster, fotoatelier.

Birgitta Watz-Wåreus har et keramikværksted og Jan Westin en kleinsmide. Karin Wallin, der tidligere arbejdede for Finnish Design Center i Helsingfors, fungerer som Galleri Glaucus forretningsfører.

7 mennesker, dvs. 2 fra Stockholm og 5 fra det øvrige Sverige, vælger ud, hvad der skal vises i galleriet. Hvis det skulle være nødvendigt, kan antallet udvies med repræsentanter fra specialområder. Der er ialt 1000 kv.m. til værksteder og udstillingslokaler, og man må sige, at der her er skabt et interessant kulturcentrum for såvel produktion som ikke mindst for distribution."

i samma nummer av MOBILIA var en helsida (med en illustration i form av en barnteckning, en gång utförd av arkitekten Erik Ole Jørgensen) som annonserade nästa nummer av MOBILIA:

"NEXT ISSUE:

Et fartøj er en verden for sig.

En lukket verden, på alle sider af vand. Et fartøj er et samfund i miniature. Det moderne krydstogtsfartøj er et miniaturesamfund med alle de sociale strukturer, behov og ønsker, som de store moderne samfund skaber og skænker sine indbyggere. Omkring passagerer, officerer, mandskab og øvrige personale på et sådant fartøj skaber man bevidst miljøer for at dække disse behov.

- - -

Bengt Rooke har besøgt det nye krydstogtsfartøj "Song of Norway".
MOBILIA no. 187. February 1971"

MATERASSO FRA MILANO

Artikel, EB 8/1 två sidor, en femspaltig bild och en fyrspaltig.

Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"Italienske møbelfolk kan mere end formstøbt plastic. Hos CROME &

GOLDSCHMIDT viser man i disse dage en spændende ting fra BUSNELLI i Milano. Det er en stole-seng, hvis funktion kan bestemmes af det "bælte", der findes i ryggen. På den ene side er "materasso", som modellen hedder, beklædt med hvidt LASKINA (plastic), på den anden med brunt strækjersey, og det er YVONNE EKMAN, der præsenterer MATERASSO som sidde- og liggemøbel.

Ideen med at sammenkoble møblerne med remme og bæltet breder sig i møbelmoden og vil sikkert give sig nye udslag på møbelmessen i Paris i denne måned. Materasso fra Milano koster 2225 kr. hos C & G."

SMYKKE KUNST HOS UNGARO

Artikel, EB 13/1, en och en halv sida, två trespaltiga bilder, två tvåspaltiga. Foto: Gunnar Larsen. Rubrik som ovan. Text:

"Metalsmykkerne breder sig i modeverden, og i mange af de store, franske modehuse har man allieret sig med kunstnere, som kan skabe smykker og hele dragter af metal, der harmonerer med den øvrige kollektion i huset. Således så man sidste år, at den berømte kvindelige kunstner CLAUDE LALANNE skabte hele kollektionen af bijouteri og bæltespænder hos YVES SAINT LAURENT. I år er det en ung schweizisk kunstner OSCAR GUSTIN, der har skabt en hel kollektion for UNGARO, der er en af de dygtigste, men vanskeligste modekunstnere i Paris.

Ungaro er så uelskværdig over for modejournalister, at han et helt år blöev boykottet af de amerikanske modedamer, der betyder enormt for de franske modehuse.

EKSTRA BLADET har med store vanskeligheder fået lov til at låne Oscar Gustins Ungaro-kollektion, hvoraf en del vises her af den danske BERIT. Kunstneren er også billedhugger og laver teaterdekorationer og kostumer - f.eks. har han arbejdet for Comedie Francaise for forestillingen DON JUAN. Han er specialist i barokstilen, hvilket godt kan ses på en del af hans smykker. I kollektionen er også halskæder og armbånd, som vil blive masseproduceret og solgt i flere lande til priser omkring 200-300 kroner."

FLØJLSSTOL I METERMÅL

Artikel, EB 14/1, en sida, två bilder. Foto: Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"Modulstolen kan anvendes og kombineres på flere måder. Denne modulstol er designet af arkitekt BJARNE PETERSEN og produceret hos THAMS i Vejen. Vi har fundet den i LYNGBY BOLIGHUS hos den energiske ERIK HANSEN. Stolen kan anvendes med eller uden et eller to armlæn, der er konstrueret således, at de har en stoppet, rund valk, fra hvilken der går en "gaffel" ned, klædt med samme materiale som stolen. Man kan sammensætte flere stole ved siden af hinanden med eller uden armlæn, og man kan således skabe en sofa så lang som man ønsker det. Modulstolen er 80 cm bred og kan fås med betræk af oksehud, canvas eller fløjl. Fløjlsstolen på billedet med to løse puder koster 916 kr., løse armlæn 88 kr. pr. stk."

I slutet av Tidsfasetter II meddelade jag, att jag 1970 hade gjort ett flertal resor som inte hade haft anknytning till vad jag publicerat under året. Resorna hade gått till London, Stockholm, Oslo och främst till Helsingfors - och att anledningen till dessa skulle redovisas i Tidsfasetter III, under året 1971.

Resorna till Stockholm gällde främst artikeln om Glaucus för MOBILIA som jag redogjort för ovan som ingående i dess januarinummer.

De övriga resorna hade givetvis främst att göra med vad som i samma nummer annonserades bl.a. med: "NEXT ISSUE: Et fartøj er en verden for sig."... "Bengt Rooke har besøgt det nye krydstogtsfartøj "Song of Norway".

Resorna gällde vad som kom att bli MOBILIA no. 187. February 1971.

MOBILIA DÅ

"er et internationalt tidsskrift oversat in extenso til engelsk, tysk og fransk. udkommer 12 gange om året. behandler emner indenfor: industriel design, kunst, kunsthåndværk og formgivning, samt bringer udførlige møbelmæssereportager fra de fleste lande.

koster for 1 års abonnement \$ 25.00 incl. porto."

7.

MOBILIA utgavs i färg, man använde som regel flera olika papperssorter i varje nummer och hade ett kvadratisk format 26X26 cm.
(se utförligare om MOBILIA i Tidsfasetter II, 1868 sid. 25.)

Om MOBILIA: "fra det københavnske dagblad "Børsen" 24.11.1970:
"intet" emne er fremmed for det internationale tidskrift mobilia. Maskiner, tekstiler, mode, arkitektur for blot at nævne nogle af de emner, der tages op i det seneste nummer. I interviewform, i analyser suppleret med et righoldigt smukt udvalg af illustrationer føres læseren ind i en spændende verden, der altid har mennesket som centrum. Det er for mennesket, der tegnes og skabes funktionelle og smukke ting. Det er for mennesket, der opfindes. Fra nær og fjern har mobilia hentet sine inspirationer. Saglig og spændende læsning. IH."

PROJEKTET SONG OF NORWAY

Förhistoria:

Internationella Ullsekreterariatet, IWS, med huvudkontor i London, hade genom sin skandinaviska representant i Oslo, tagit kontakt med MOBILIA i Snekkersten.

Tidigt på året 1970 tog båda i sin tur kontakt med mig i Köpenhamn.

Frågan var:

Kunde jag göra ett nummer av MOBILIA som skulle handla om en helt ny typ av kryssningsfartyg - som byggdes i Finland för kryssningar i Karibiska havet - med utgångspunkt i "ull ombord" (ull brinner inte och användes därför ombord i fartyg av främst säkerhetstekniska skäl) - men här också hur det rent estetiskt kommit till användning ?

Därtill - flera danska och nordiska arkitekter och konstnärer deltog i inredningsarbetet - hur hade de speciella inrednings-tekniska, och estetiska övervägandena slutligen kommit att gestalta sig?

Lät sig ett sådant MOBILIA-nummer göras? Och kunde jag göra det?

Jag fick i så fall fria händer inom de ramar som vi kunde komma överens om.

Uppgiften var ju egentligen enorm - och jag ville ha betänketid till efter

8.

jag hade varit på möbelmässan i Köln och innan jag reste till Paris.

Under tiden sonderade jag terrängen: angående IWS, på Ekstra Bladet, bland fotografer, bland de involverade inredningsarkitekterna (huvudarkitekten var dansk), varvet och en del annat.

Min research gav följande informationer och överenskommelser:

Vad beträffar IWS gällde det att de ville säkra sig sina marknadsandelar i de kommande fartygen (fartyget jag skulle skriva om var ett i en serie om tre beställda [och - fick jag indirekt veta - det hade dykt upp japanska försök, dock icke färdigutprovade, med nya syntetiska icke brandbara material] som de ville gardera sig emot).

Jag krävde och garanterades journalistiskt helt fria händer att skriva om fartyget i stort, den allmänna tankegången och organisationen av/och inredning ur mitt och MOBILIAS perspektiv, - utan någon som helst inblandning (av kommersiell art) från deras sida; att jag representerade enbart MOBILIA, inte IWS; det skulle framgå klart från alla parter.

Vad jag som skribent för MOBILIA kom fram till, om det passade IWS eller inte, skulle gälla vid utgivningen av det aktuella numret.

I detta sammanhang menade man sig absolut inta ha något att bekymra sig över: jag skulle säkert finna att de resultat som uppnåtts i fartyget mer än väl hade de kvaliteter som var skäl för uppmärksamhet i MOBILIA.

Det ingick i överenskommelsen mellan MOBILIA och mig att jag också, utan inblandning från IWS (eller redaktionen), skulle redigera numret ifråga - detta bekräftades även av IWS, liksom att IWS skulle svara för alla kostnader i förbindelse med arbetet, och att de i förskott satte in nödvändigt arbetskaptal tillsammans med mitt arvode på ett därför särskilt öppnat konto i mitt namn - om jag accepterade arbetet. Dessutom skulle IWS stå till tjänst med en finsk/svensk-språkig sekreterare vid mina besök i Helsingfors. Om allt detta kom vi överens.

Från Ekstra Bladets sida menade man, att om jag ansåg att jag kunde klara av ett så stort arbete hade man ingenting emot det - tvärt om: ur deras synpunkt skulle det i förlängningen enbart öka tyngden av mitt namn i tidningen.

Med fotografier såväl i Danmark som Finland hade jag inget problem, och från arkitekt- och formgivarehåll visades det positiva intresse som jag hade förväntat mig.

Mina sonderingar på Wärtsilä-varvet i Helsingfors, med IWS där, och med representanter för rederiet, visade att projektet skulle kunna genomföras - så egentligen återstod endast min egen syn på det!

MOT projektet talade:

Arbetet var våldsamt stort. Jag skulle skriva samtliga artiklar, välja och arrangera alla centrala bilder, göra alla intervjuer med nyckelpersoner, skaffa alla upplysningar på plats och jag skulle därför vara tvungen att resa mycket.

Jag skulle desutom svara för såväl MOBILIAS redaktionella hantering av stoffet som layout till numret, och själv hålla kontakten med alla de viktigare inblandade personerna vid detta arbete.

FÖR projektet talade:

Det var stort - det var ett brett område att täcka, men det var intressant komplext. Och - det hade ända sedan min tid till sjöss, varit en personlig önskan hos mig att skriva om ett fartygs socialt organiserade struktur.

(Jag hade tidigare gjort bok-mappen Maru om "båten" [se Tidsfasetter I. 1966, sid 77.] men det var ur ett totalt annorlunda perspektiv.)

Därtill borde detta fartyg - som var helt nytt i sitt slag - ha en över måttan tydligare sådan komplicerad struktur, tydligare än de flesta andra. Allt var totalt nytt - allt som skulle beskrivas var helt nytt och inte tidigare sett eller beskrivet - liksom arbetet och arbetsformen var helt ny!

Jag skulle ju samtidigt göra hela den internationella tidskriften MOBILIA - med rykte om sig att hålla en originell och mycket hög standard - enbart detta var, i sig, en stor och verkligt betydande utmaning!

Hela projektet var så stort att jag inte kunde låta bli att anta utmaningen!

Arbetet påbörjades och fortgick periodiskt under hela 1970 fram till februari 1971.

Mobilianumret omfattade omslagets fram och baksida samt 76 sidor (+ ett antal genomskinliga sidor med olika tryck) i den redaktionell texten och bildsidorna; allt redigerat av mig - med övrigt material och annonser 112 sidor.

Jag kommer i det följande att redogöra för innehållet i den ordning det följer i tidskriften.

MOBILIA NO. 187 FEBRUARY 1971

Omslaget visade fyra olika, lodrät placerade, filmremsor på vardera sidan, från ryggen räknat, i olika färgkonstellationer - en färg för varje remsa med svarta hållramar - med bilder av fartygsdetaljer, med fartyget, från fartygets byggande och en remsa med Gokstadsskeppet.

Texten MOBILIA - i svart på vitt - i mycket stora minuskler - på framsidan liggande mot höjden med omslagets högerkant som bas.

Uppslaget hade nedanstående rubrik överst på vänstersidan, därunder texten på norska och engelska, högersidan hade överst ett foto av fartyget i profil över hela sidan, med den tyska och franska texten under. Jag har här valt att återge den engelska texten.

SONG OF NORWAY

OWNERSHIP: Royal Carribean Cruise Line A/S RCCL is owned jointly by I.M. Skaugen & Co., Oslo, Anders Wilhelmsen & Co., Oslo and Gotaas-Larsen Shipping Corporation, New York.

BUILT: by Oy Wärtsilä AB - Helsinki Yard, Finland.

LAUNCHED: December 2, 1969. DELIVERED: Oct. 5, 1970.

MAIDEN VOYAGE: Nov. 7, 1970

LENGTH: 550 ft. - 168 m. BREADTH 80 ft. - 24 m.

DRAUGHT: 22 ft. - 6.70 m. SPEED: about 21 knots.

TONNAGE: 18,500 gross register tons.

STABILISATION: 2 Sperry stabilisers.

BOW PROPELLER: controllable pitch propeller for easy harbour manouvering, making tugs unnecessary.

MOTORS: 4 Wärtsilä Sulzer diesel motors each delivering 4,500 BHP, gear transfer to 2 axels. 2 propellers and 2 rudders.

CAPACITY: 880 passengers.

CABINS: 377 passenger cabins, 343 with two beds including 9 luxury cabins, 34 with 1 bed and 1 top bunk. Many of the cabins have 1 or 2 extra bunks. All cabins have the atmosphere of a living room, and are easily converted into bedrooms. 70 per cent of the cabins are external. 44 cabins can be connected to adjacent cabin by a separate door.

SOUND INSULATION: double bulkheads between cabins.

TELEPHONE: fitted in all cabins.

RADIO: All passenger cabins have radio, with choice of three programmes.

ELECTRICITY: All passenger cabins have 110 v/60 cycle sockets, the most common electricity used in USA.

ICED WATER: In addition to hot and cold water faucets, all cabins have special faucets providing iced water.

ELEVATORS: 4 elevators, each with a capacity of 8-10 passengers.

PASSENGER DECKS: 8

TOTAL NUMBER OF DECKS: 11

OUTDOOR DECK AREA: 31,000 sq. ft.

SWIMMING POOL: Large heated swimming pool amidships on the sun deck. A night spotlight fountains feed water into the pool.

There is a bar besides the pool.

BATH: Two saunas, for men and women respectively.

MASSAGE: Massage room connected to the saunas.

MEDICAL SERVICE: Sick-rooms supervised by one doctor and two nurses.

AIR CONDITIONING: 100% - 4 independent units with high capacity.

Cabins have individual ventilation.

CARPETING: 100 per cent in all rooms for passengers.

TELEVISION: set for internal use in the salons.

Artiklarna/intervjuerna föregicks av ett större eller mindre enspaltigt porträtt av den intervjuade/berättaren med bildtext på respektives nya uppslag på vänstersidan. Så var också fallet med min inledning, där också de flesta fotografierna omnämndes.

"Photos: Costa, Stuart Fox, Bent Rej, and others."

(Costa var den som, i detta fallet, följde med mig på mina resor.)

Då M/S "Song of Norway" begick sin jungfrutur från varvet i Helsingfors till

hemmahamnen Oslo var jag med. Med ombord var då också dåvarande Miss Norway och Miss Scandinavia för representation och som mina fotomodeller.

Bildtext till min inledande artikel: "Tekst og redaktion af dette nummer: Bengt Rooke." Rubrik och text:

THE CLOSED WORLD - OPEN VIEWS

"Et fartøj er en verden for sig.

En lukked verden, på alle sider omgivet af vand. Et fartøj er et samfund i miniature. Det moderne krydstogtsfartøj er et miniaturesamfund med alle de sociale strukturer, behov og ønsker, som de store moderne samfund skaber og skænker sine indbyggere. Omkring passagerer, officerer, mandskab og øvrige personale på et sådant fartøj skaber man bevidste miljøer for at dække disse behov.

Selvfølgelige ting i et samfund som vand, afløb, sygehuse og andre servicefaciliteter er mere problematiske at klare ombord i et fartøj, men de må findes.

Krydstogtsfartøjet af i dag. hvis opgave er at behage og berige passagerernes liv, savner derfor heller ikke hverken barer, restauranter eller natklubber.

Man har flere scener for film, teater og anden optræden, og man har flere store, åbne samlingscentre både over og under dæk. Til og med shoppingcenter forekommer.

Passagerer, mandskab og personale har alle, i hver sin kategori, et mere eller mindre privat miljø og et offentligt miljø at færdes i.

Et privat og offentligt miljø har man også til rådighed i land, men mens man i land næsten altid kan vælge mellem ensomhed eller fællesskab, bliver man gennem det begrænsede område ombord i et fartøj ofte udelukkende henvist til "fællesskab".

Skal dette mere eller mindre stadige fællesskab virke værdifuldt og stimulerende, stiller det helt specielle og høje krav til udformningen af miljøet ombord.

Indretningsarkitekten har derfor sammen med andre arkitekter, designere, kunstnere og ingeniører et både interessant og ansvarsfuldt arbejde med at udforme de forskellige private, såvel som offentlige miljøer i dette mini-samfund.

Krydstogtskibe er altså ikke udelukkende et transportmiddel, som fører passagererne fra sted til sted, hvor der kan åbnes nye og usædvanlige verdener (views) for dem. Det er også et fartøj for den behagelige rejses egen skyld.

I den lukkede verden, som er krydstogtsfartøjets, kan man derfor se en eksklusiv afbildning af et moderne samfund på land.

Miljøudformningen på en båd kan ju af mange årsager ikke blive den samme som i et samfund på land, men den kan i videre forstand åbne perspektiver. Et fartøj kan i det hele taget åbne vide verdener (views) på mere end én måde.”

DESIGN ON BORD

Porträtt med bildtext: "Hovedarkitekt på "Song of Norway" Mogens Hammer, arkitektfirmaet Mogens Hammer og Henning Moldenhawer, København. Arbejdsområder: Bolig-, foretnings- og fabriksbuggeri, industriel design, TV-design og skibsindretning."

Artikeln hade därtill 12 bilder: en helsida i färg av ett mönsterutsnitt från en inredningsdetalj i rött, grönt och guld, en stor svart/vit flygbild av Song of Norway på väg ut från Helsingfors med Sveaborg i bakgrunden, en helsida som visade fartygets åtta deck uppifrån, en halvsidesbild som vidase fartygets plan i genom skärning från sidan, en helsidesbild i färg från aktern av Bridge-deck med bildtexten:

"Den inponerande "Viking Crown" - Funnel Pavilion Exterior - agterbygningen, som giver "Song of Norway" den helt specielle silhuet", en helsidesbild i svart/vit med Miss Norway med bildtexten:

"Opgangen til "Viking Crown" baren".

en helsida i färg med bildtexten:

"Interiør fra "Viking Crown", hvor cirklen har skabt formgivningen. "Viking Crown" skorstensbar - funnel pavilion bar - med lamelloft i grønelloxeret aluminium og markante finske møbler fra Vilka Oy og Asko", tre konstruktionsritninger i vitt på svart botten och ett

dekorationsavschnitt i vitt på blå botten.

Artikeln med Mogens Hammer avslutades med en helsidesbild i färg med Miss Scandinavia med bildtexten:

”Ovenlysboblen på agter soldæk, sportsdæk, er en elegant løsning af lysproblemet på det underliggende dæk. Boblen er omgivet af en cirkelrund bænk i glasfiberarmeret plastic. Her mødes traditionel trædæk og moderne teknik.”

Artikeltext:

”Arkitektens plads i teamet omkring bygningen af et passagerskib er kun en brik i spillet, men ligeså væsentlig som skrog og maskine; kun er de øvrige komponenter i skibets konstruktion mere exakte tekniske faktorer, som lader sig beregne og projektere i alle deres tekniske bestanddele, mens indretningen kun bedømmes ud fra det færdige resultat, og denne vurdering vil være yderst subjektivt farvet af den enkelte. Denne enkelte er efter min anskuelse den vigtigste person:passageren. Det er for ham vi alle gør vort arbejde, for at skibet skal få succes.

Det er rederen, som stiller opgaven ud fra analyse af et marked, eller fornemmelse for noget ud i fremtiden.

Det er bedst om inretningsarkitekten kommer ind i arbejdet på et tidligt tidspunkt, fordi han i hele sin skoling er indstillet på et overblik set fra brugerens (passagerens) synsvinkel og med indsigt i menneskers trivselsproblemer, og han skal forsøge at perfektionere alle de store og små funktioner.

Jeg har haft den glæde gennem mange år sammen med de danske skibskonsulenter Knud E. Hansen I/S i København, at komme ind tidligt i projekteringsstadiet i samarbejde med redere og deres programmering af opgaverne.

Det har vist været et frugtbart samarbejde for alle parter.

Det ha drejet sig om: fra reelle transportopgaver op til de nu så aktuelle cruise-skibe.

Til egentlige transportopgaver vil jeg regne bilfærger, som i ruter på fra en enkelt times varighed til over-night-ferries.

Bilparkens vækst i hele verden er blevet fulgt op af redere i alle lande, og

opgaven er løst til såvel rederes som passagerers tilfredshed. Dog er nogle færger behageligere at opholde sig i end andre. Det gælder såvel udseende i saloner som funktionering af de enkleste afspisningsmetoder.

Færger er oftest bygget med både cafeteria-servering og med bedre restaurant med tjenere. Endelig har man ofte et reserveret område af 1. klasse karakter. Her må man betale ekstra for at opholde sig. Klasseindelingen må høre fortiden til.

(I cruise-skibene i dag tænkes i een klasse, dog med prisvariation efter lugarets kvalitet, størrelse og beliggenhed).

I land gør man sit valg, inden man går ind på restaurant eller hotel, og er man indenfor, kan man vælge, hvilken prisklasse i restauranterne man vil placere sig i: i cafeen, i cafeteriet eller i den eksklusive grillrestaurant. Det samme gælder skibet.

Intet forbyder at køre Rolls Royce 'n ind på vogndækket og spise i cafeteriet eller komme i 4CV og spise dyrt.

I færgerne beskæftiger man sig med ganske andre passagemængder end i cruise-skibene.

I højsæsonen skal de fungere med op til 1600 passagerer, mens der i low-season kun er 50 lastbilchauffører og et sluttet selskab på 200, som tager turen på grund af eventyret vad at se hav og billig spiritus. Selvfølgelig kan det ikke gøres ideelt i alle tilfælde, og så gælder det i indretningen at finde et godt kompromis og for rederiet eller caterings-selskabet at køre catering godt i alle tilfælde.

Jeg har her omtalt færgerne som forløbere for de nye typer passager-skibe.

Færgernes rolle er på ingen måde udspillet.

De må til stadighed fornys i henhold til lastens ændringer, passagerer, biler, lastbiler, containertrafik o.s.v.

Som arkitekt har jeg fulgt konsulentfirmaet Knud E. Hansens udvikling af skrogets opbygning med de kraftige hovedspanter, som man har fundet afstanden for, der både korresponderer med lastbilernes akseltryk og de menneskelige funktioner, som skal foregå i salon og restaurantdæk.

Jeg taler som arkitekten.

Jeg er oprindelig landtømmer og forstår opbygningen i et dansk bindingsværkshus eller et japansk skeletbygget hus, så skibets opbygning efter ovennævnte principper passer mig.

Samtidig med at jeg har respekteret konstruktionsprincippet - modulet - har jeg udnyttet dets muligheder.

Lugarets dybde fra skibssiden er bestemt af skibets bredde, som igen kan være bestemt af værftets mulighed for at få skibet fra beddingen gennem sluser ud i havet. Bredden af lugaret bør være bestemt af skibets modul, som på et tidligt tidspunkt skal være gennemanalyseret af rederiets konsulenter og arkitekter.

Lugarernes badekabiner skal ligge midt mellem hovedspanter, hvor der er de bedste installatinsmuligheder.

Det kan lyde meget kategorisk, og man vil måske fra skibsbyggernes side sige: jamen vi kan klare alt i rørinstallationer, men jeg tror det ikke. Der vil altid være flere muligheder for værkstedet til at sige: på grund af den og den konstruktion er vi nødt til at gøre så og så, (sænke takhøjde eller gøre afløbet for vandret eller lignende). Jo enklere moduldisposition, jo bedre planlægning.

Man forsøger i Mock-up cabins (prøvekabiner) at belyse alle detaljer i passagerlugaret. I mange tilfælde stikker værftet rederen blår i øjnene ved, at der mangler visse detaljer, som man ikke fået færdige til dagen, hvor redere med fruere og inspektører skal ta' stilling til, om den nu også er smagfuld nok til det pågældende publikum.

Man har kniven på struben, for produktionen skal sættes igang hos et stort antal underleverandører.

Afløb, vand, ventilation, radio, telefon var måske ikke fuldt gennemarbejdet, fungerer aldrig alle på een gang - kommoderne er muligvis en mock-up i træ af en metalkommode.

Jeg tror, der må være tid til mere gennemarbejdelse på papiret og væsentlig i samråd med underleverandører, som bør være med for rationalisering og billiggørelse af produkterne (ikke som værfter er bange for: hvis de er med på et tidligt stadium, så vil de skrue prisen op).

Badekabinen har i mange både, jeg har arbejdet på sammen med firmaet

Knud E. Hansen, fået en ganske god form ud fra de 1,5 kv.m., som er til disposition. De er prefabikerede på tysk værksted i 99% færdig stand og i 90% færdig stand i Finland.

- At få de sidste 10% udført ombord er en urimelig stor opgave for værftet.

Det drejer sig om at have en kompetent inspektion på produktionsstedet. Badekabinen skal fra produktionsværkstedets side være inspiceret og afprøvet for vand fra duschen og døren låst, og åbnes først af passagereren. Alle tilslutninger bør foretages udefra.

Fra lugarområdet (det store nede i skibet) skal man op i salonområdet, og her passerer man entrancehall og de dertil hørende purser- og cruise-director-faciliteter.

De finder mange forskellige former ud fra forskellige forudsætninger. Her igen en fin opgave for arkitekten i samråd med alle implicerede.

I tilknytning til entrancehall har shopsfunktioner fundet en ganske naturlig plads. Dette område giver en ekstra, meget bred korridor til modtagelse og fordeling af passagererne, som kommer ombord, mange uden tidligere at have set et skib.

Udformningen af shop-området kræver igen kontakt til specialkonsulenter, såvel for salgssiden som dimensionering af stores-behov.

Også de nødvendige frisørfaciliteter er specialopgaver, som skal indgå i helheden (uden lugt af brændt hår i ventilationsanlægget).

Iøvrigt stiller shop-entrance-området store krav til ventilationsanlægget. Her samles indenfor relativt få kvadratmeter praktisk taget alle 800-900 passagerer indenfor en ganske kort periode. Alle er utålmodige, alle sveder, - alle de glade og alle kværulenterne samles her.

Trapper og korridorer i skibet stiller de største krav til anvendelse af ubrandbare materialer.

Det er af betydning her at give passageren en tryghedsfølelse. Han må gerne fornemme en vis respekt for sikkerheden, når han er i trappen.

Her kolliderer ønsket om luksus noget med sikkerhedsfølelsen, - tæpperne er fuldt acceptable, når blot de opfylder brandkravene.

I salonområdet er der for reder og arkitekt alle muligheder for at lade

fantasien spille, når blot kravene til materialernes ubrandbarhed overholdes.

Arkitektens arbejdsområde er salonernes og barernes udformning med deres funktioner i samråd med såvel barkeeper som leverandører af barens udstyr - uhyre mængder rustfrit stål til køleskabe, spiritus, vand og de enorme mængder isterninger, som er hovedbestanddelen af drink'en.

I restaurationsområdet går arkitektens arbejde til branddørene til kabys og pantry. Han bør stikke hovedet indenfor og fornemme, om det ser sandsynligt ud, at de 450 passagerer kan få mad i løbet af 1-1/2 time (de næste 450 står klar udenfor dørene til spisesalonen).

I udformningen af de enkle saloner er det væsentligt at gøre sig ventilationsanlæggets pladsbehov klart. Her ligger alle muligheder for at udnytte højder til sidste millimeter og alle muligheder for at miste decimetre i højde ved fejlpositioner. Salonernes plandispositioner er en meget langvarig analyse, dels af rummenes muligheder, dels en udveksling af mange tanker og ideer om anvendelse af rummene.

Der er en naturlig tilbøjelighed til i moderne, må jeg kalde det "Folke-cruise-skibe", at udforme saloner til at kunne anvendes til flere formål: Nightclub subsidiært kirke om søndagen for forskellige religioner. Conventionshall, cinema, ballroom, alt i eet. Det er muligt at gøre løsningerne tilnærmelsevis tilfredsstillende, men sjældent ideelle.

Men når en stor salon til ca. 450 passagerer skal indrettes til entertainment i amerikansk forstand, er det absolut muligt at indrette den ideelt til al den festivitas, som hører showet og dansen til, og samtidig til en værdig ramme om cruisets clou: The captain's cocktail party.

Planlægningen af natklubben er i dag med de passagerer, vi kender, altid et vanskeligt punkt. Skal passagererne, ved hjælp af skibets officerer ud at danse, eller skal de sidde, drikke og underholdes? - Hvor stor skal natklubben dimensioneres?

Her ser vi, at i land er en natklub til 100-150 god og intim, - på skibet blir den oftest til 200-300 passagerer, bl.a. fordi den også skal kunne opfylde

dag-funktioner.

Her er en kompromisløsning naturlig, fordi vi ombord ikke har råd til at lade et kostbart rum kun fungere få timer i døgnet.

Natklubben i land er dødssyg i dagslys. Det må den aldrig være i et skib.

Til de tidligere nævnte salonfunktioner kommer specielle attraktioner, som af rederne betales dyrt, men til gavn for publicity. Her kan nævnes: Færgens barer eller TV-rum i kunstige skorstensformer, skorstenslignende glaskonstruktioner som baggrund for rederimærke og rummende Tropicanas i flere dækshøjder, indrømmende attraktive swimmingpools eller udsigtssalon ophængt på skorstenskonstruktionen.

Alle dristige og morsomme, men lidet shipshape konstruktioner, som i høj grad nyder passagerernes gunst.

Det er værdifulde "conversation-pieces" i cruisefart.

De skibe, vi alle tænker på og taler om, henvender sig i øjeblikket til et købedygtigt amerikansk, yderst forvænt publikum, fordi udbudet i land er meget varieret.

Et hjertesuk om arkitektarbejdet ved indretning i passagerskib:

Det er meget forceret, som selvfølgelig hele byggeprocessen, så det kniber med research-arbejdet.

På rent tekniske områder foretages fælles undersøgelser, mens indretningen bygger dels på konsulenterne opsummerede erfaringer og forcerede arbejde med det aktuelle projekt, dels på værkstedets erfaringer og standards. De nye krav i skibene har betydet mange nye konstruktioner bl.a. i ubrandbare materialer.

Jeg mener, der er mange detaljer, som behøver mere research uafhængigt af tidspresset."

SONG OF NORWAY

Porträtt med bildtext: "Mr. Sigurd Skaugen, Royal Caribbean Cruise Line A/S, I.M. Skaugen & Co. Oslo"

Artikeln illustrerades av en stor svart/vit bild med bildtexten: "M/S "Song of Norway" i hjemmehavnen. Her fotograferet for første og muligvis sidste

gang neden for Akershus Slot i Oslo". Bilden var tagen på natten med slottet belyst och fartyget flaggande över topp och i full belysning.

Artikeltext:

"Interview med skibsreder Skaugen ombord på M/S "Song of Norway" på jomfrutur mellem Helsingfors och Oslo.

- Navnet "Song of Norway" var noget min kone fandt på. Det har musik i sig. Vi havde da hørt, at der muligvis skulle indspilles en film med dette navn. Det viste sig senere, at disse to ting fandt sted samtidig: filmen og båden, og navnet "Song of Norway" måtte være det ideelle navn, for vi gik ind for musik på bådene. De tre både, vi skal bygge, vill alle få et "musical theme", et horisontalt musikalsk tema som på dette skib.

- Men "Song of Norway" har noget af Clipperskibet over sig. De gamle cruisere af millionærklassen i 1880'erne havde jo også det clipperpræg. Det er i grunden sejlskibets ideer, som man forsøger at genskabe. Når det gælder overskibet, så tænker De naturligvis på, at skorstenen er agterud i stedet for midtskibs. Det er i dag en praktisk løsning. Propelakserne bliver kortere, og dertil kommer, at den bedste del af skibet er midtskibs og ikke agterud, hvor der er flere rystelser på grund af propellernes slag. Derfor har vi gjort det sådan - og desuden er det mere stabilt midtskibs. Der er færre rystelser og derfor også mindre ubehag for passagererne."

SHIPBUILDING EXPERTS

Porträtt med bildtext: "Administrerende direktør for Wärtsilä Oy, Helsingfors-varvet, som har bygget M/S "Song of Norway", Christian Landtman"

Artikeltext:

"Interview med direktør Chr. Landtman.

- Hvordan er det egentlig at være bådebygger og værftschef i dag?
- Der er højkonjunktur i bådebyggeriet som på så mange områder i dag,

men især når det gælder specialskibe og krydstogtskibe, som vi bygger.

- Er det ikke lidt mærkeligt at bygge et krydstogtskib som dette i Finland i dag; hvorfor er det f. eks. ikke blevet bygget i Japan, ville det ikke have været billigere, ud fra hvilke synspunkter kan De konkurrere?

- Ja, det er riktigt, at Japan er nr. 1, når det gælder større tonnage, men vort værft, Oy Wärtsilä AB i Helsingfors har specialiseret sig i specialskibe. Skibe, der kræver en meget stor indsats på forsknings-, konstruktions- og computerområdet. På vårt værft arbejder 250 mand på tegnestuer og forskningsafdelinger, deraf en trediedel univeritetsuddannede. Det er dette, vi lever af. Det er derfor, vi søger efter skibe, som er "skræddersyede" - vi vil have sådane skibe, hvoraf der kun bygges én, og én. Japanerne er vi ikke bange for, skibe som dette kan de ikke konkurrere med, de bygger serier og store skibe.

- Men dette er ikke desto mindre det første af en serie på 6, en lille serie, men dog en serie?

- Det er ganske rigtigt en serie, men når alt kommer til alt, bliver disse 6 skibe aldrig ens, erfaringerne fra et skib vil ændre det næste. Og da vi fik den første ordre, var det kun på 1 skib, men siden blev det til ét til og ét til og siden flere og flere.

- Som jeg forstår det, bygger værftets virksomhed på at konstruere og bygge elektronisk og teknisk veludrustede skibe. Er dette rigtigt?

- Et skib skal være svært at konstruere, svært at bygge, det skal kræve mange konstruktionstimer. 80% af værfterne i Europa er ikke interesseret i at lægge så meget arbejde i kun ét skib. Det er dét vi lever af. Isbrydere er vort hovedpunkt, og for at kunne bygge isbrydere må vi have dette store tekniker-team; når vi har dette, kan vi også bygge skibe som dette.

- Er det isbryderne, som finansierer værftets bygning af skibe som "Song of Norway"?

- Muligvis. Takket være isbryderbyggeriet har vi skabt os en stor konstruktionsstab, som vi nu kan støtte os til ved bygning af skibe som

"Song of Norway". Førøvrigt synes vi, at det vigtigste er, at vi, på trods af besvær med 100 forskellige underleverandører, som ikke har overholdt deres leveringstider, kan levere "Song of Norway", - det største passagerskib, der nogensinde er blevet bygget i Finland - på kontraktdato."

CAPTAIN ON BOARD

Porträtt med bildtext: "Captain Aage Lindstad, M/S "Song of Norway".

Bilderna till artikeln var dels en från bryggan med biltexen: "Interiør fra den i enhver teknisk henseende veludrustede kommandobro på M/S "Song of Norway". Ydermere har man væg-til-væg tæpper af ren uld.", dels en helsida med varvs/konstruktionsritninger: "body plan" och "midship section of the vessel."

Artikeltext:

"- Kaptajn Lindstad, Deres skib har et usædvanligt udseende, som der nok er en del tale om, men hvad er Deres personlige syn på dette udseende? og naturligvis om fartøjets duelighed i det hele taget set ud fra Deres synspunkt som skibschef? De skal jo tage ansvaret for 1100 personer under et krydstogt?

- Indvendig såvel som udvendig finder jeg "Song of Norway" ganske exceptionel. Fartøjet er noget helt nyt.

Det, som rederiet har satset på, hvad interiøret angår, er, at man opbygger det over kendte musicals "My Fair Lady", "The King and I" og "South Pacific" som skibets tre hovedsaloner på restaurantdækket. Rummenes indretning er inspireret af disse tre musicals temaer, og i denne forbindelse har man iøvrigt undgået at kalde lokaliteterne "spisesaloner". Man kalder dem ved deres navne, altså "The King and I" etc. Denne form for indretning er i hvert fald noget nyt, man aldrig før har set.

Angående det sikkerhedsmæssige og ansvaret derfor, har vi om bord et omfattende teknisk kontrolsystem, der tager så mange eventualiteter i betragtning, som det overhovedet er muligt.

Denne udrustning giver mig tryghed, og jeg føler mig overbevist om, at

jeg kan tage ansvaret for både passagerer og mandskab.

- Kan det tænkes, at netop De er blevet valgt som kaptajn på "Song of Norway", fordi man venter et ungt publikum? De er jo kun 32 år, og det må vel anses for at være en exceptionel ung alder, når det drejer sig om at føre et skib som dette?

- I denne sammenhæng er det nok sådan, at "Song of Norway" ikke i første række er udtænkt for de helt unge passagerer. Selv lidt ældre amerikanere er jo altid indstillet på alt, hvad der er nyt. De gør, at selvom måske mange europæere ville føle sig lettere chokerede over f.ex. farveholdningen, så tror jeg, den vil virke både stimulerende og naturlig for en amerikaner. Amerikanerne er jo ikke sjældent forskellige fra os i deres syn på mange ting - se blot på deres måde at klæde sig på. Jeg tænker specielt på valget af farver, mønstre og lignende. Og siden vi skal krydse i det Caribiske Hav med amerikanere, så tror jeg, de vil finde indretningens farveglæde og skibets usædvanlige udseende opkvikkende - og derfor tror jeg, når vi sammenholder dette med, at man kan føle sig helt sikker ombord, at jeg tør påstå, at jeg som kaptajn også kan føle mig både stolt og tilfreds."

WATER ON BORD

Porträtt med bildtext: "Mr. James F. Beddow, wessel consultant, The Food & Drug administration, Public Health Service, U.S. Dept. Health Education & Welfare."

Artikeln illustrerades av ett stort foto i färg. Bildtext: "Swimming pool med dekoration af finsk glasmosaik (fra Arabia). Over pool'en wide-screen lærred til udendørs film."

Artikeltext:

"Mr. James F. Beddow om sine specielle synspunkter med hensyn til M/S "Song of Norway".

The Public Health Service er naturligvis interessert i verdenssundheden, og specielt i et skib som dette, da det skal sejle ved USA's kyst og med

amerikanske borgere som passagerer, også fordi dette skib formentlig vil komme til at sejle ved Miamis kyst i de kommende 20-25 år, med 870 nye passagerer hver uge. Vi er derfor meget interesseret i de sanitære installationer om bord, da vi må garentere de amerikanske passagerer fuldt betryggende sundhedsmæssige forhold i den uge, de er om bord i skibet; derfor har vi været med som rådgivere lige fra den allerførste start for at hjælpe rederiet, værftet og designerne med at skabe et skib, der ikke blot opfylder de forsikringsmæssige minimumskrav, men også de betydeligt strengere krav, som stilles i USA til krydstogtskibe som f.eks. "Song of Norway". Og netop i dette tilfælde har rederi, værft og designere udført et "excellent job".

- Hvad er The Public Health Service først og fremmest interesseret i?

- Vandforsyningen i skibet. Et inficeret vandsystem ombord er noget af det mest sundhedsfarlige, da det kan gøre samtlige ombordværende syge. Opbevaringen af fødevarer kommer i anden række; iøvrigt er det af største vigtighed, at de sanitære forhold ombord allerede fra begyndelsen planlægges og kontrolleres på en sådan måde, at resultatet bliver det bedste og mest betryggende, både for The Public Health Service og for rederi og værft.

Jeg har stor erfaring i netop dette spørgsmål efter at have kontrolleret 48 skibe, som alle var bestemt for det amerikanske marked, og er fuldt tilfreds med "Song of Norway"s funktion på vort område."

SHOPPING CENTER ON BOARD

Porträtt med bildtext: "Mr. Anthony Kaye, joint managing director of Gift Shops Ltd. London."

En bildsida med ett svart/vitt och ett färgfoto illustrerade uppslaget:
Bildtext: "'Karl Johans Gate". En central shopping-promenade anbragt midtskibs på "Main Deck". Her findes følgende forretninger: Afgiftsfri "Giftshop". Afgiftsfri tobaks- og spiritusforretning. Fotoforretning. Skønhedssalon. Parfumeri. Barbersalon. Her er, som overalt om bord, anvendt væg-til-væg tæpper i uld."

Artikeltext:

"- Hvad angår udformningen af shopping-centret her om bord, er denne ret enestående. Et så smukt og velplaceret shopping-center er en meget fin service overfor publikum; det er første gang, man virkelig har tænkt på, at folk ønsker at foretage indkøb under rejsen; det er ligeledes første gang, vi har fået lov til at være med til planlægningen lige fra starten. Der er taget hensyn til alt, ikke mindst til en så vigtig detalje som transporten mellem lagerrum og butik, der er reduceret til et minimum, idet disse rum er placeret umiddelbart op ad hinanden. En praktisk detalje, der illustrer, hvor forudseende planlæggerne af dette skib har været."

WOOL ON BOARD

Artikeln illustrerades genom en genomskinlig sida med IWS varumärke för "ren ny ull", det triangulärt runda "garn-nystat" som var tryckt i silver på hela sidan med en mindre text: PURE NEW WOOL.

På den underliggande sidan (som syntes svagt under silvertrycket) var ett djupblått utsnitt ur en av mattorna ombord, som alla hade samma lösligt vågformade mönster.

Bildtext: "En detalie af mønstret på de 4.500 kv.m. væg-til-væg tæpper ombord på M/S "Song of Norway". De produceredes af Parin Puuvilla, Finland, i ren Wool-mark-kvalitet, hvilket er garanti for, at de ikke alene er meget slidstærke og farveægte, men at de også, som alt andet ombord på et fartøj af denne type, er absolut brandsikre. Det gennemgående motiv på væg-til-væg tæppet er af 100% ren uld, findes i forskellige farver på de forskellige dæk."

Artikeltext:

"For det meste opholder folk sig i længere tid om bord i et skib. Dette er også tilfældet, når det gælder krydstogter, derfor kræves der noget helt specielt, når man skal indrette sådanne krydstogtsskibe. Forholdet er dette, at er passagererne først om bord, er de tvunget til at blive der, i hvert fald til skibet anløber næste havn. Men det skal helst ikke være sådan, at passagererne overhovedet skulle kunne tænke sig at

forlade skibet undervejs.

Skibe i al almindelighed, og ikke mindst krydstogtskibe, må derfor udrustes og indrettes på en sådan måde, at passagererne har tilstrækkelige muligheder for forskellige beskæftigelser, og sådan, at de føler sig veltilpas, ikke blot i det private, men også i det offentlige miljø på skibet. Valget af former, farver og forskellige materialer kommer derfor til at spille en afgørende rolle.

Det fysiske og psykiske velbefindende betyder uendelig meget om bord på et skib. Man har i denne forbindelse for længst konstateret, at bevidstheden om, at uld er ikke-brandfarligt, spiller samme positive rolle om bord på et skib som f.eks. ved valget af væg-til-væg tæpper til moderne hospitaler.

Därtill kommer, at uld er meget let at holde ren og giver en både smuk og blød mønstervirkning, og det er derfor forståeligt, at uld på mange områder fungerer som et værdifuldt materiale ved indretning af skibe.”

SAFETY ON BOARD

Intervjun med skeppsredare Skaugen illustrerades med en helsida i grått/vitt, av ett nästan jugendinspirerat mönster från fartygsinredningen, och en stor färgbild med bildtexten:

“Entrance-hall med purser’s office og cruise office, norsk postflag og de tre kompagniers rederiflag. Tæppe og vægdekorationer af Ørnulf Bast fra Norge. Vægdekorationerne er norske bronzestøbninger med indlagt guldmosaik. Tæppet af uld er vævet i Hong Kong. Sladrekompasset i centrum er en gammel dansk konstruktion fra firmaet Weilbach. Stole af Mies van der Rohe for Knoll International.”

Interview med skibsreder Skaugen:

“Arkitekt Mogens Hammer har meget store erfaringer med ting, der kan se uvæsentlige ud, men som i virkeligheden har enorm praktisk betydning, bl.a. i samarbejdet med de amerikanske søfartsmyndigheder. Han har bl.a. gennem sine mange tidligere opgaver fået stor erfaring i, hvordan man skal samarbejde med “health authorities” og “coast guard authorities”, og hvad det kræver.

Dette er helt nye ting for Europa. Man skal huske på én ting: på dette

skib findes ikke noget der er brandbart. Dette er et af de første skibe, som opfylder de nye betingelser.

Uld er tilladt.

Alle de skønne væg-til-væg tæpper f. eks. er i ren ny uld, da uld opfylder de strenge sikkerhedskrav. Gardiner af glasfiber, og visse nye plasticmaterialer er tilladt. Men reglerne er så strenge, at vi måtte sende hver eneste ting til "Norsk Teknisk Institut" i Trondhjem for at få materialerne godkendt. Vi har f.eks. et tapet inde i spisestuen "The King and I", som vi fik kasseret flere gange på grund af for stor brandfare, før vi fandt fram til et, der blev tilladt.

Det er den slags problemer, vi kommer ud for i moderne tid.

Alle køjer, alle stole, og sofaer er af stål, men uld er som sagt tilladt i tæpper.

Vi ved af erfaring, at hvis vi kommer over til Amerika, kommer vi ud for coast guard-bestemmelserne, og så må vi bare se at få fejlene rettet. Derfor har vi forsøgt at være forudseende i stedet for at tage en chance, når det gælder materialers brandbarhed, og det er vort ønske og absolutte vilje: ikke at anvende noget, der er brandfarligt ombord.

Norsk søkontrol er på visse punkter endnu strengere end coast guard.

Der er ting, som godtages af coast guard, som norsk søkontrol ikke accepterer, men vi må tilfredsstille begge, og vi er selv kun interesseret i at anvende materialer, som er absolut uden for brandfare.

Det ligger i vort sind som søfartsnation, at vi må have det bedste.

Først nu er der kommet faste, moderne regler. Skibe, som blev bygget fra 1945 og framover til 50erne, blev bygget på en filosofi, der går tilbage til 1935. De skibe, der blev bygget fra 1950 og freover, er fremdeles ikke post-war-filosofi, de er fremdeles pre-war-filosofi.

Dette skib kan siges at være et skib, bygget af en filosofi efter elektroniske principper, moderne materialer, som ikke fandtes tidligere. Derfor er dette skib i sig revolutionerende."

TAILOR-MADE SHIPS

Porträtt med bildtext: "Mr. Gjert Wilhelmsen, af Royal Caribbean Cruise Line A/S, Anders Wilhelmsen & CO. Oslo."

Bilderna till artikeln var två varvs/konstruktionsritningar av fartygets

skrovprofil i dess längdriktning, tre foto på två sidor med bildtexten: "Til venstre: Eksempel på mandskapskahyt. Herunder: Skibets sygeplejersker i en af sygestuerne. I alt har skibets hospital plads til 12 patienter. På modsatte side: Interiør fra skibets imponerende køkken med finsk, norsk og amerikansk specialudstyr. I forgrunden ses en af skibets fuldautomatiske ægkogningsmaskiner."

Ett foto till artikeln på en annan sida, bildtext: "Civilingeniør Odd Hallen, Skibsbygger og medlem af det tekniske team bag M/S "Song of Norway", foretager her den første svejsning af bundpladerne i nybyggeriet."

Interview med skibsreder Gjert Wilhelmsen:

"- Skibsreder Wilhelmsen, De fortæller, at bag tilblivelsen af et skib som "Song of Norway" ligger dels en markedsfilosofi, dels en teknisk filosofi?

- Ja. Går vi to-tre år tilbage, så begyndte vi at se, at en hel del af de tidligere atlantehavs-passagererskibe gik over til krydstogter. Da vi ikke havde erfaringer om dette marked, stillede vi os det spørgsmål: hvordan møder vi bedst denne udfordring? Hvordan tager vi konkurrencen op med de allerede eksisterende rederier i branchen?

Det gjorde vi ved at søge frem til en ny slags skibe, der for det første havde noget nyt at tilbyde det amerikanske publikum, og som for det andet desuden - eller netop derigennem - kunne blive overlegne i konkurrencen.

Derfor søgte vi at skabe et helt nyt image, både gennem exterieret (her først og fremmest ved at give fartøjet clipperstævn) men også ved at interessere os i højere grad for interiørerne under særlig hensyntagen til sikkerheden ombord.

- Det vil altså sige, at den såkaldte markedsfilosofi kom til at påvirke den tekniske filosofi?

- Praktisk talt alle ting er jo underkastet visse krav af teknisk natur. I denne sammenhæng kommer de hårde krav oftest fra myndigheder af forskellig slags. Det gælder særligt stærkt i spørgsmålet om sikkerhed ombord - ikke mindst på et passagerskib.

Men samtidig med, at man skal tage totalt hensyn til sikkerheden, skal man skabe fornyelse.

I vort tilfælde er vort meget nære samarbejde med arkitekter og formgivere, der har forstået problematikken, og som samtidig har haft stor tiltro til nye materialer, endt i et meget lykkeligt samarbejde. Jeg tænker her først og fremmest på Liebermann, en typisk formgiver med udpræget vågen sans for nye materialer.

Samarbejdet blev lykkeligt, fordi man med udgangspunkt i visse tekniske forudsætninger på en bemærkelsesværdig måde er nået frem til måske delvis nye løsninger af problemerne, hvorved et kunstnerisk indslag kom med.

- Hvilket publikum er det man har analyseret for fartøjet?

- Det nye i vor idé ligger også i, at hvis vi ser på samfundspyramiden, har det tidligere kun været toppen af pyramiden, der har kunnet tage på krydstogt.

Vi har sigtet på at komme ind i pyramidens mellemlag, med andre ord folk, der kommer fra forholdsvis "beskedne" indexniveauer, og at få disse til at omlægge deres ferieplaner og deres måde at rejse på. - Og altså at få dem ud på krydstogt! - Dette har naturligvis også bidraget til, at nogle siger, vi har været en smule udfordrende - at vi måske var lidt for stærke i vor vore udgangspunkter - i spørgsmålet om farver, i udformningen af miljøet ombord eller i skibets ydre udseende. Men det har været helt nødvendigt for at få en ordentlig gennemslagskraft.

Altså, for at kunne konkurrere på et marked, der ikke lå i det tidligere krydstogtsmarked, og for at skabe et nyt og bredere marked, som derved igen giver os et bredere fundament at stå på. Det er trods alt noget nyt, der hermed kommer ind i krydstogtsmarkedet.

- Selv skibets ydre udseende er med andre ord påvirket af, at man ville skabe en profil, der skulle interessere folk - som folk skulle føle sig tiltrukket af?

- Noget forenklet kan man sige, at vi hele tiden må samarbejde med andre mennesker i rejsebranchen. Jeg tænker især på flyveselskaber. Helt skematisk er det sådan, at man næsten kan sammenligne "Song of Norway"s profil med et moderne jetflys bagparti gennem det skråtstillede, meget karakteristiske agterparti. Dette kan være en mulighed for at associere sig med det moderne rejseliv. Dertil kommer så fartøjet almindelige såkaldte "conversations piece" - den usædvanlige

skorstensveranda, der faktisk er blevet opfattet som smuk, og den har også vist sig at skabe speciel interesse for disse nye krydstogtsfartøjer. Et krydstogtsfartøj er i dag trods alt mange ting.

Først og fremmest er det et skib, og som sådant udsættes det for mange risikomomenter - det drejer sig jo her om havets magter.

Det har til gengæld gjort at skibe altid været rationelle - fra vikingetiden og fremover, i det mindste for vort vedkommende - og i det rationelle ligger der altid noget, der har med skønhed at gøre.

Men går vi for et krydstogtsfartøjs vedkommende videre, så skal vi også gøre fartøjet til et flydende hotel, og også dette må fungere rationelt, selvom man må tege hensyn til havets natur og krav.

Måske særligt sikkerhedskravene og i denne forbindelse ikke mindst: brandsikkerheden ombord.

Mere end nogen anden nation i verden lægger Amerika stor vægt på dette.

Som følge heraf var vi meget tidligt klare over, at vi måtte ofre temmelig mange penge på nye materialer - helt sikre materialer - på disse krydstogtsfartøjer.

- Hvordan sker stillingtagen til og behandling af deres forskellige forudsætninger, der skal vurderes før og under bygningen af et krydstogtsfartøj?

- Som andre norske rederier har vi de sidste 3-4 år taget databehandling til hjælp, og det er ikke kun til opsamling af alle mulige operative data. Fremfor alt har dette hjulpet os, når vi skal vurdere indtæktsmulighederne for et skib. Her må man køre alt igennem på likviditetskalkuler, og det har vi gjort - mange gange.

Lige fra begyndelsen havde vi en række forskellige alternativer af projekter for krydstogtsfartøjer, og dem kørte vi altså gennem et dataanlæg, hvor de behandlede under forskellige forudsætninger - øget passagerantal: hvad ville det give i udbytte? - hvor meget dyrere ville skibet blive? - Hvis vi ændrede skibets bredde for at gøre det mere stabilt: hvad ville det koste? Alt dette er blevet gennemregnet på dataanlæg flere gange allerede i projekteringsfasen for 2 1/2-3 år siden. Selve udregningsarbejdet tog 6-8 måneder, før vi kunne gå ud til forskellige værfter - tyske, italienske og finske - og forhandle om denne type skibe.

Det blev Wärtsilä-værftet i Helsingfors, der byggede, og de blev faktisk

eksperter i krydstogtsfartøjer, så de i dag ikke alene har vore tre kontrakt, men tre til for norsk regning.

- Det må være mange forskellige faglige kategorier, personer og foretagender involveret i dels at fremskaffe förudsætningerne for fartøjet, dels at behandle dem?

- Det er klart, at rederiets markedsside har studeret sin side af sagen, og det har man bl.a. gjort ved hjælp af diverse konsulenter. De har bl.a. haft til opgave at finde ud af, hvad man specielt kunne forvente sig af et specielt antal mennesker, der tager på krydstogt, og hvem der specielt er interesseret i billige krydstogter. Det er en statisk vurdering.

Dertil må man så lægge fremtidsdynamikken.

Vi ser på det hele over en periode på mellem 5-10 år.

Her, mener vi, ligger de store muligheder.

Det er præcis, som flyveselskaberne ser på det. Større og mere økonomiske fly, som f.eks. Boing 747 er et typisk eksempel.

Det vi gør er nøjagtigt det samme.

Hvad derefter angår teamworket, så består det af mange dele.

Det nye i dette specielle krydstogtsfartøj er, at vi skal have en så vældig kapacitet, at dette flydende hotel skal kunne betjene henved 900 passagerer dag ud og dag ind med en sådan service, at de er tilfredse, når de går fra borde. Det er et problem.

Derfor bliver arbejdsteamet ret omfattende, og der indgår en hel række forskellige personer og virksomheder.

Vi har foruden dem, der sidder her på rederiets diverse bygningsafdelinger, diverse rådgivere såsom arkitektteamet, designere i øvrigt, et skibsteknisk firma som Knud E. Hansen I/S i København, der er ekspert i at udvikle specialfartøjer som dette, og der indgår en hel række af konsulenter fra Amerika, især fra hotelbranchen, reklamen og PR.

- Hvordan ser andre redere og folk indenfor skibsfarten på Deres nye skibs udseende?

- Jeg tror, at mange finder det grimt, for ekstremt, for provokerende. Men det er det med vilje.

Vi har sagt os selv, at dette skal være et "conversation piece".

Netop ved at gøre noget, der er lidt ekstremt, kan man måske få noget frem, som først og fremmest er en diskussion.

Det er dog sådan, at diskussionsemnet "Song of Norway" koster det 16 millioner dollars at bygge.

Men netop ved at gøre vor store indsats, hvor det gælder interiør og formgivning og frem for alt sikkerhed, så tror jeg, vi fra de første detaljer har sørget for, at dette fartøj skal kunne konkurrere mest muligt og give det bedst mulige resultat."

ART ON BOARD

Porträtt med bildtext: "Mr. Sigurd Skaugen, shipowner"

Artikeln illustrerades av tre helsidesbilder och en mindre:

En helsidesbild i färg (med miss Norway poserande sittande i den bortre ändan av det stora belysta konstverket av metall, på golvet röda heltäckningsmatta [av ren ull] svept i en blå ullplaid) Bildtext:

"Vægdekoration i en af trappehallerne på restaurationsdækket, udført af den norske kunstner Cato Strøm i en ny zinkgraveringsmetode. Størrelse 6X20 m. Motivet er Oslo rådhus, gamle sejlskibe og M/S "Song of Norway" ved kajen under Akershus-fæstningen."

(Det var samma syn som jag upplevede senare då Kung Olav kommit ombord och jag hade lämnat fartyget i Oslo efter jungfruresan från Helsingfors - bilden fanns redan sedan lång tid! - återgiven i en metallrelief, på väg till Karibiska havet! Skaugen visste vad han ville! - denna parentes är mitt senare tillägg - se också illustrationen sid 19.)

En helsidesbild i svart/vitt, bildtext: "Gammelt dansk sladrekompass fra den dansk-norske flåde, ca 1850. Entrance hall."

En helsidesbild i svart/vitt av en av Cecil Beatons orginalkostymer till "My Fair Lady" (dessa var rikt representerade ombord).

Den mindre bilden var av ett motsvarande metallkonstverk som det ovan först nämnda, men med motiv från den norska fjällvärlden. Detta var placerat i den andra stora trapphallen ombord.

Intervju med skeppsredare Sigurd Skaugen om konsten ombord i "Song of Norway":

"For mig er kunst en så vital del af livet, at jeg går ud fra, dette synspunkt deles af flertallet.

"- Der er nogen, der påstår, at De er Norges private Carlsbergfond.

- Nej, langtfra, langtfra.

- Her er meget kunst om bord?

- Ikke nær så meget, som jeg kunne ønske mig. Men kunst er dyr, og jeg ville se skibet først. Hvordan det virker. Et skib kan være så pænt, at væggene i sig selv er kunst. Efter min opfattelse må kunsten på et skib som dette placeres, så den først og fremmest virker som en dekoration. Et skib som dette skal ikke virke som et museum, og for at få den yderste effekt må vi se skibet færdigt først.

- Det er en speciel form for skibsindretning. Her er mange farver, der er ikke nogen dystre nordisk stemning over det.

- Nej, skibene er først og fremmest bygget for Karibien, som er et solskinland. Der kræves lyse, venlige farver, som de mennesker, der rejser til Florida, ønsker at se. Her gør vi det på en anden måde, end vi ville gøre det i Europa, i Nordeuropa.

Om skrogets skønhed og elegance

Kunst har at gøre med skønhed, og jeg synes, at alt hvad der er rationelt, er skønt, når det gælder form eller bevægelse.

Spiller De golf? Så har De set, hvor skønt et slag, som er perfekt, kan være. Og hvor stygt et uperfekt slag kan være.

Det er den samme bevægelse, men alligevel. Den ene er formfuld, den er korrekt. Det er en bevægelse, som må gøres, for at det skal være smukt.

Det samme kan man sige om et skib, hvis det er perfekt.

Menneskets rationelle instinkt ser på én gang, om et skib er effektivt - måske i skibets linjer, måske når man går om bord.

Og da kommer skønheden ind på én gang.

Hvis der er noget, som er urationelt, virker det ikke pænt på nutidens mennesker. I hvert fald har jeg opfattet det på den måde, at skønheden ligger i det rationelle.

- Når det gælder kunst ombord i "Song of Norway", vil den komme til at medvirke til det rationelle om bord, idet den skaber en atmosfære, som sammen med følelsen af sikkerhed vil komme at give vore passagerer et godt "udbytte".
- Her om bord har vi 1500 kunstværker, store relieffer, malerier, skulpturer, grafik og andre kunstgenstande. Disse kunstgenstande er hovedsageligt fordelt omkring i de forskellige saloner, kabiner o.s.v., hvor passagererne opholder sig - men også i de lokaliteter, hvor besætningsmedlemmer af forskellige kategorier færdes.
- Har skibsrederen selv været med til at vælge de forskellige ting?
- Ja, det må jeg vel sige - i allerhøjeste grad. Vi har lavet en arbejdsfordeling sådan, at vi har arbejdet i forskellige komiteer. Skipsreder Gjert Wilhelmsen, der er teknisk direktør i firmaet Anders Wilhelmsen & Co. og som selv er ingeniør, har været formand for den tekniske afdeling sammen med vore folk, bl.a. ingeniør Odd Hallen. Når det gælder dekoration og kunsten om bord, har arkitekt Hammer og jeg taget os af denne sektor (man skal ikke blande for meget sammen). Det er vanskeligt at afgøre kunst, og der er så mange opfattelser af, hvad god kunst egentlig er, og det er derfor ikke altid muligt at få en komité til at samarbejde, "så det blev jo en nok så individuel behandling af, hvad kunst er". Vi har imidlertid haft hjælpere i vore komiteer: Hammer har haft sine hjælpere, og vi har fået hjælp fra værftet med råd og dåd, og eftersom vi betragter denne båd som en prototype, ved vi så meget bedre, hvordan vi skal gøre med den næste."

AFTER ALL, MY DEAR FELLOW, LIFE IS A JOURNEY

Porträtt (med dotter) med bildtexten: "Stuart Fox, amerikansk fotograf, bosat i København"

Artikeln illustrerades med en filmremsa i färg med svart hållram överst på en sidan. Bilderna visade en cyklande flicka i olika moment för att skapa illusionen av den rörelse som förmedlades i hans verk ombord i skeppets

nattklubb. En bildsida hade fyra färgfoto, varav ett i form av en cirkel.
Bildtext: "Et par af de ca. 20.000 farvefotos, som Stuart Fox tog til lys- og lydshowet i natklubben "The Midnight-Sun".

"Fotografen Stuart Fox citerer den græske filosof Anaxagoras og skaber lys- og lydshow ombord.

After all, my dear fellow, life is a journey.

For at skabe atmosfære og stemning i natklubben "Midnight-Sun" om bord på "Song of Norway" har den amerikansk-danske fotograf Stuart Fox skabt et lys- og lydshow af en højst usædvanlig karakter.

Billedmotiverne, der vises på seks forskellige flader (3 på hver langside), glider langsomt over hinanden i en oändelig mængde variationer.

Billederne er hentet fra forskelleige steder og situationer i Norge.

Musikken er automatisk koordineret med billederne.

- Jeg ville vise et portræt af Norge, som er en smule utraditionelt, men med en accent af Norges skønhed, sådan som jeg har set den på mine rejser rundt i landet, fra det sydligste syd til Nordkap i nord.

Der eksperimenterede jeg en del med infrarød farvefilm, og jeg fotograferede med denne film nord for polarcirkeln, hvilket jeg tror er første gang, det er gjort.

Jeg tog syv gange så mange billeder jeg behøvede, og jeg fjernede altså en sjettedel af billederne, og det interessante var, at den del af billederne, som blev tilbage, var de billeder, som jeg havde eksperimenteret mest med.

I lyseshowet om bord i Song of Norway indgår der 3.600 billeder. Jeg tog over 20.000!

Meningen var at skabe omgivelser, der skulle forandres blidt, skabe et tempo og skabe en atmosfære, en stemning, som skiftede og ikke var statisk som et maleri, men forandredes konstant.

Det var meningen at skabe med lys, med kinetik.

Mit arbejde startede med, at arkitekt Hammer tog mig med for at træffe skipsreder Skaugen i Norge. Jeg vidste, hvad jeg tidligere havde lavet, og hvorledes det da fungerede.

Skipsrederens kommentar var:

Godt, kan du finde en maskine, som kan udføre dine intentioner, så er vi interesserede.

Og så gik jeg igang med at fotografere. Jeg anvender 12 Kodak karrusel-projektionsapparater styret af et programmeringsystem, designet og produceret i England af Electro-Sonic. Denne "computer" overfører signaler fra lydbånd til til projektionsapparaterne, således at de skiftende billeder i hvert af de 6 billedefelter i lokalet derigennem langsomt glider over hinanden.

Lyset i den ene maskines billeder glider langsomt ud, mens lysbillederne fra den anden maskine øger i styrke, til et nyt billede blidt og sagte er kommet frem.

Der findes et moment i denne proces, hvor 2 billeder ligger over hinanden og på den måde danner en collage.

Dette er basis for lysshowet. At lade lyset øge og glide ud, mens billederne forandres. Altsammen i et behageligt, blidt og meget langsomt tempo.

Billedændringerne er koblet til musik af Grieg og andre norske komponister.

Stuart Fox slutter med et citat af den græske filosof Anaxagoras: After all, my dear fellow - life is a journey.

Sådan siger Stuart Fox: "Disse ord er helt i harmoni med al det arbejde og al den kunst, jeg beskæftiger mig med."

FROM EXPO 70 TO SONG OF NORWAY

Porträtt med bildtext: "Karsten Schacht-Petersen, civil engineer, Copenhagen."

Artikeln illustrerades med en frihandsteckning i blått och med texter som beskrev principerna för projektet som beskrevs i artikeln.

"Med moderne projektionsapparater lader et lysbillede sig let udskifte uden ydre indgreb.

Gennem et udviklet overblændingsapparat, som ved at regulere lysstyrken i to projektionsapparater rettet mod samme lærred, elimineres pausen mellem billederne, og der skabes et forløb, hvor det ene billede langsomt blandes med det andet og danner en "collage" for derefter jævnt at glide over i det nye billede.

Et dynamisk forløb, som tidligere har været forbeholdt film, er med dette

apparaturlilgængeligt for lysbilleder. Højt udviklet projeklionsudsltyr har i nogle år været anvendt inden for reklamebranchen, men en udelukkende kunstnerisk og dekorationsmæssig anvendelse er sjældent, og et antal af 6 overblændingsenheder, som det er brugt i natklubben på "Song of Norway", må formodes at være et af de første anlæg af denne art. Det fuldaulomatiske anlæg på båden består af en båndoptager, et programmeringsapparaturl, overblændingsenheder og projeklionsapparaturler. Fra programmeringsapparaturlen indspilles impulser på lysbåndet - impulser som ved afspilning aktiverer overblændingsenhederne, så et langsomt billedeskift begyndes. Enhederne kan give to forskellige overblændinger på henholdsvis 6 sekunder og 45 sekunder.

På skibet blev billederne fra Stuart Fox og de færdige lydbånd komponeret sammen til de rette impulser og indkodet på båndet, således at billedeskiftene blev i overensstemmelse med musikken og med stemningen i natklubben som helhed.

Installationen på "Song of Norway" har vist nye veje inden for projeklionsleknikken, og man må formode, at mange statiske billeder i fremtiden vil blive afløst af dynamiske billedeførløb, der i langt højere grad appelerer til fantasien.

Planlægningen er foretaget af arkitekt Mogens Hammer i samarbejde med Electrosonic og "Lys og Lyd", og installationen er foretaget af civilingeniør Karsten Schacht-Petersen."

PLASTIC ON BOARD

Portrælt med bildlext: "David Liebermann, kunstner og designer, amerikaner bosat i Norge."

Artikeln illustrerades av en genomskeinlig sida med tryck i silver av genomsklärningen av en bordskonstruktion. Genom sidan sågs bildlexten: "Lysbord tegnet af arkitekt Mogens Hammer og David Lewis. Søjle af sprøjtestøbt hydronalium, udført af A/S Secure, København. Bordplade af ubrandbar plastic, udført af Atelie-Geo-Bio, D.B.H. Liebermann, Oslo."

"David Liebermann siger om problemet - plastic om bord - i forbindelse med at han har assisteret ved indretningen af skibet og udførelsen af

specielle lysborde i hans "Geo-Bio"- plasticteknik:

"Vor opfattelse og udvikling af nye medier, f.eks. plastic, begrænses ofte af begreber som syntetisk (kunstig) og erstatning.

Hvis man går ud fra teorien indenfor den organiske kemi, er plastics sammensætning organisk.

"Naturlig" er derfor en ligeså naturlig karakteristik af plastic som "syntetisk". Kunstnere, som har følelse for plastics teknologi, både kan og bør påvirke industri, handel og samfund.

I den grove Geo-Bio-teknik fremkommer farver, lys, design og overflade ved at væsker og varme påvirker pigment og partikelspænding og samarbejder i den fysisk/kemiske sammensmeltningsproces.

En udvidet opbygning i tyndere lag resulterer i en udvidet designkontrol; stærke net- og fiberformationer giver øget styrke; et abstrakt mønster dannes via den flydende masses temperatur. Forskellige former for manuel bearbejdning af overfladen skaber nye kunstneriske værdier.

Udadt vil jeg, at mine produkter skal virke som udtryk for mine oplevelser af norsk miljø."

AS A BOY, HE DESIGNED SHIPS

Porträtt (framför en av sina stolar) med bildtext: "Erik Ole Jørgensen, architect."

Genom en genomsiktig sida, med arkitektritningen i svart till den stol Erik Ole Jørgensen stod bakom på porträttet, syntes dels namnet på producenten av stolen: "Lepokalusto Oy, Finland.", dels en grafisk barnteckning av ett "sjörövarskepp" som han hade gjort som barn. (Det var samma teckning som hade illustrerat sidan i MOBILIA no. 186, january, som annonserade nästa nummer [detta] om "Song of Norway")

"Som dreng tegnede han skibe.

Arkitekt Erik Ole Jørgensen om skibsstole og andre stole. En af de designere, som har været med til at skabe ting ombord på "Song of Norway", er Erik Ole Jørgensen. Han fortæller, at arkitekt Hammer har stillet helt konkrete opgaver med hensyn til siddemøbler på skibene.

”- Skibsstole adskiller sig ikke særlig meget fra stole, der anvendes i andre offentlige sammenhæng. Restaurationsstole skal have samme funktioner, hvad enten det drejer sig om en restaurant på land eller en restaurant i et fartøj.

Det vil sige, at de rent rengøringsmæssige funktioner skal være i orden. Men udover disse findes der naturligvis funktioner, som specielt hører til skibe. Et fartøj vipper som bekendt, og stolene skal derfor have en vis spredning af benene for at kunne stå fast.

De skal også have en tyngde, som er noget større end den tyngde, man normalt regner med til en restaurant, for også ved hjælp af tyngden står de fast.

Visse af typerne skal kunne sættes fast i dørken på skibet, og dette har man tidligere gjort ved hjælp af kæder, som gik fra undersiden af stolene. Her har man skabt et aggregat, som er sat op i benene på en slags fødder, der kan skrues direkte fast i dørken, hvorefter stolen bliver placeret i de i forvejen påskruede beslag i gulvene, og man bliver helt fri for kæderne til stolene.

Iøvrigt har et skib så mange restauranter, der skal have et festlig præg, at man her kan tillade sig at gå lidt udenfor de vante konventioner, der er godkendte til møbler for hjemmebrug.

Skibsmøbler i visse rum må gerne have en lille smule teater over sig, og ikke mindst fordi mange af de mennesker, der tager på langtur med en båd, har en forventning om, at de kommer til at få en oplevelse for livet.”

Erik Ole Jørgensen forteller iøvrigt: ”Som barn tegnede jeg skibe, men ikke skibsstole. Som ældre begyndte jeg at tegne skibsstole, men sluttede med at tegne skibe.”

IDEER

Under denna rubrik formades avslutningen av reportagen om det då enastående kryssningsfartyget ”Song of Norway”.

Avslutningen utformades som 14 bildsidor med utvidgade bildtexter av olika detaljer och områden ombord i fartyget - och genom långa, oftast djuplodande, alltid stimulerande, ofta hetsiga, alltid intresserat tättgående samtal, som den mångvetande skeppsredaren Sigurd Skaugen

alltid tycktes ha tid med så länge jag var ombord.

Sigurd Skaugen var en till ålder något äldre gentleman, men till sina tankar en modern norsk "sjökung", en hård affärsman, miljontyngd, med en skarp och farlig blick i ögat, en kraftfull och kraftig och understundom butter man, som inte alltid var helt vänlig mot alla - vi talade ofta och länge med varandra, gärna över att glas whisky - han var mitt tunga stöd - och han var som person i verkligheten också en av de mest inspirerande, spirituellt intelligenta och verkligt kreativa människor som jag är glad över att ha träffat och umgåtts med.

IDEER

"Angående indretningen af "Song of Norway" har rederiet haft en klar udgangslinie, der er givet videre til arkitekter og designere. Om dette oplyser skibsreder Skaugen, at man muligvis kan få nostalgiske associationer i forbindelse med de ideer, der har præget indsatsen. Idémæssigt ligger indretningen et sted mellem 1850 og 1920. - Jeg har det indtryk, at det, mennesker har i dag, ikke er vor egen tid. Det, vi har - det vi omgiver os med, det går tilbage til tidligere tider. - Man ser det på klæder, på moden, f.ex. maximoden, man ser det på mændenes benklæder, kort sagt på mænds og kvinders påklædning. Egentlig går det meste tilbage til perioden 1910-20, og det virker, som om genoplivelsen af denne periode har grebet hele verden. Det er bl.a. nogle af disse ideer, der ligger bag vore intentioner, og det er noget af dette, vi vil formidle til mennesker af i dag - ikke mindst fordi det gælder om, at passagererne kan finde sig hjemme i de forskellige miljøer med de temaer, der ligger til grund for dem. Alt dette har norske rederier, finske skibsbyggere, svenske underleverandører samt en ikke ubetydelig dansk "air" og en hel del amerikansk salt og peber haft held til at skabe på en helt usædvanlig måde."

En bildsida med en bild i färg och biltext:

"South Pacific Aft-Lounge (agter) - et altnuligrum til conventions (møder).

Den indvendige del kan skilles fra til biograf med wide-screen.

Scenetæppet er av danskeren Jim Louw, glasdekorationerne af den

franske kunstner Pierre Labreth og soffet på stolene er af uld og tegnet af Bernat Klein for Fiedler Fabrics, København. Møblerne er fra Lepokalusto Oy, Lahti og Asko, Lahti, Finland."

Två bildsidor i svart/vitt med en bild på en vit sida och fyra bilder på en svart sida. Bildtext:

"Detailbillede af belysning i diningroom'et. Placeringen af en original javanesisk skulptur giver den Österlandske atmosfære. Skulpturen står på det kølebord, hvor man i Caribbean skal anrette "det skandinaviske smørrebrødsbord."

Två bildsidor, två färgbilder på den ena, en färg- och en svart/vit bild på den andra. Bildtext:

"Til venstre ses øverst "The King and I" salonen med stole af Erik Ole Jørgensen og Mogens Hammer, udført af Lepokalusto i Finland, og nederst baren i "My Fair Lady". På denne side et par detaljer fra "My Fair Lady"-lounge, som er skibets hovedselskabsrum, hvor der er underholdning og dans, og hvor Captain's cocktailparty holdes. Spejldekorationer og lamper er af danskeren Vibeke Kyhl.

På forrige opslag: To af skibets restauranter med møbler fra Asko og Lepokalusto, Finland."

Två bildsidor i svart/vitt. Bildtext:

"Til venstre: Fotografi af en af Cecil Beatons originalkostumer til filmen "My Fair Lady". Til højre: Interiør fra "A-dæk", dobbeltkahyt, indrettet med henblik på 7-14 dages cruise. Her fremvist af Miss Norway, i forgrunden, og Miss Scandinavia, i baggrunden."

Tre bildsidor i ett uppslag!

Vänstersidan: en färg- och en svart/vit bild. Bildtext:

"Øverst: Fru skibsreder Skaugen i den ene del af Peer Gynt-suiten. Nederst: Fra den anden del af suiteen - som igen er delt i to dele - ses "Grieg-room", med Dufys violinbillede og kopi af Grieg-noder."

Mittsidan var tryckt i svart på genomskinligt papir (varigenom man

delvis såg högersidans bild i svart/vit - genom att mönstert, som var tryckt på det genomskinliga pappret, placerades som det gjorde - hade det en verkan nästan som noter över den underliggande högersidesbilden, som syntes igenom)

Den genomskinliga sidans bildtext:

"Gulvtæppet i Peer Gynt-suiten har norske helleristningsmotiver. Et helt nyt design, som ikke før har været benyttet i Norge."

Högersidan: svart/vit, bildtext:

"Fotografi af en af Cecil Beatons orginalkostumer til filmen "My Fair Lady."

Två bildsidor med fyra kvadratiska bilder på vänstersidan och tre på högersidan; de var placerade i en rad från höger till vänster på de övrigt vita sidorna - bilderna var i svart tryck på silverplattor.

Bildtext I:

"M/S"Song of Norway"s luksussuiter er hver især helliget en eller anden berømt søfarende opdagelsesrejsende, med billeder af berømthederne og anden billedudsmykning henet fra de forskellige tidsperioder. Der er en Leif Eriksson suite fra den ældste tid. Mellem de øvrige søfarere er navne som Vitus Bering, Ferdinand Magellan, Christopher Columbus, Ponce de Leon, Abel Tasman og Richard Byrd."

Bildtext II:

"Skibsreder Sigurd Skaugen viser rundt og fortæller: "At finde billedmaterialet til disse suiter har taget mig to år. Jeg har været på universiteter, biblioteker, kunstgallerier, ambassader og andre steder over hele verden.

Her har vi Colombus, den mest kendte. Men vi har også hans styrmand, spanieren Ponce de Leon.

Det var i virkeligheden ham, der opdagede Florida.

Afbildningen af Leif Eriksson er ligesom de øvrige udført i keramik af Arabia, men der er også andre forskellige afbilninger af ham.

Det påstås at Tasman, der var meget sky af sig, aldrig har været afbildet.

Men i et galleri i Amsterdam lykkedes det mig alligevel at opsnuse et portræt. I hans suite er der også billeder fra hans rejser, og af dem ser man bl.a. Australien afbildet som et halvt land . nemlig det af

verdensdelen, som på den tid var opdaget.
 Selv en mand som Richard Byrd, der dog er fra vor tid, og som interesserer amerikanerne meget, var det svært at finde materiale om.”

Den sidste sidan i MOBILIA av den redaktionella texten om "Song of Norway" var en högersida. Den var vit och tom sånär som på en avlång bild, till höger nederst på sidan - visande rederiets flaggkapten och fartygets kapten i stram honör, blickande snett uppåt.

Uppslagetets vänstersida var en bild och textsida, där bilden var den renskurna siluetten av Gokstadsskeppet sett framifrån, placerad under sidans två yttre spalter.

De två kaptenerna gjorde alltså honör som avslutning - och mot vänstersidan, med texten:

”Skibsredere Skaugen om skibets linjer

- Nordmændene har lige fra Vikingetidens skibe været formglade. Skønheden ved skibenes linjer har været en dominerende faktor hos os i tusinde, femtuhundred år, tænker jeg.
- Gokstadskibet er vel ikke helt uden betydning?
- Gokstadens form er en levende form hos os i tusinde år; den er gået igennem vores sejlbåde, vore yachts.
- Moderne mennesker har ødelagt hele begrebet og skabt noget kluntet og firkantet.
- Amerikanerne har gjort det, delvis også svenskerne, som har forbrudt sig ganske alvorligt og lavet familiebåde, som i og for sig er praktiske, men stygge.
- Jeg betragter Song of Norway som en flydende skulptur, en flydende legeskulptur.
- Ja, det er meget morsomt, De siger det, for det er det, jeg håber på. For mig er kunst en så vital del af livet, at jeg går ud fra, dette synspunkt deles af flertallet.”

Det hör till saken - och är inte oviktigt - att rederiet Royal Caribbean Cruise Line, RCCL, köpte en hel upplaga av MOBILIA-numret, för att ha som marknadsföringsmaterial i Florida och som representation.

Men - som jag tidigare sagt (sid 6.) - det huvudsakliga och verkligt stora arbetet med MOBILIA-numret gjordes under året 1970 och nu - när det kom ut - var det februari 1971 - och då var det arbetet för Ekstra Bladet som var det huvudsakligast gällande:

TRANSPARENT

Artikel, EB 4/2, en sida, en stor trespaltig bild två tvåspaltiga.

Foto: Costa. Rubrik som ovan. Text:

”LOOP-stolen af 16 mm tykt plexiglas er totalt transparent. Det er en plastic-skulptur, der kan placeres i tre positioner. Vi fandt den i DESIGN HOUSE PRODUCTS´ stand på Møbelmessen i Paris. Stolen med det engelske navn er designet af WILLY REINSTAIN fra Østrig, og firmaet er italiensk. Loop-stolen fungerer som stol i to stillinger, og den vil sikkert inspirere andre formgivere, der arbejder med lignende materialer.”

STABLER SIDELÆNS

Artikel, EB 8/2, en stor fyrspaltig bild. Foto:Costa. Rubrik som ovan. Text:
 ”PILE-UP er en produktionsriktig stol, som stabler sidelæns. Den er produceret af det italienske firma CATTANEO FURNITURE, men designet af en franskmand, CLAUDE COURTECUISSE.

Pile-up er lavet af formpresset, stærk plastic og produceres i hvidt og orange. Stolene kan monteres mod væggen og er hovedsageligt tænkt som en vægfast masseproduktion for større, offentlige lokaler, men de kan også være fristående, og til dette formål har man for at stabilisere konstruktionen placeret en forniklet ramme i bagkanten. Pile-up blev lanceret på møbelmessen i Paris.”

NON STOP

Artikel, EB 13/2, en stor fyrspaltig bild. Foto:Costa. Rubrik som ovan. Text: "Gennem et enkelt, men osynligt sammansætningssystem kan man kombinere retlinjede møbelkompositioner af de 30 cm brede segmenter, der ses her til venstre. Modellen hedder NON-STOP og kommer fra GRUPPO INDUSTRIALE BUSNELLI fra Meda i Italien, der endnu en gang bragte flest nyheder frem på den internationale møbelmesse i Paris. Non-Stop er fremstillet af ABS-plastic, betrukket med et nyt italiensk materiale fra PIRELLI, specielt skabt med henblik på møbler, og stoffet hedder EVELSKIN."

STÅL OG SKIND

Artikel, EB 15/2 en sida, en stor fyrspaltig bild, en tvåspaltig. Foto: Costa. Rubrik som ovan. Text: "Store, bløde, polstrede sofaer betrukket med skind har været lidt af et statussymbol i flere år, og mange af sofaerne ligner hinanden. Det parisiske firma NATEL har skabt en stor, blød stol med skindbetræk og kombineret skindet med et skønt formet skelet af poleret stål. Designeren hedder PAGNON, og stolen SCHUSS, og det er den danske MERETE SCHULTZ, der viser stolen frem."

THONET

Artikel, EB 3/3, en stor trespaltig bild och en tvåspaltig. Foto: Costa. Rubrik som ovan. Text: "THONET er et af verdens største møbelfirmaer med afdelinger i flere lande, og Thonet er især berømt for Wienerstolen, men den franske afdeling har i flere møbelsæsoner præsenteret en form-plaststøbt stol, designet af JEAN LAPORTE og i produktion hos fransk Thonet. Den franske stol minder forbløffende om et dansk forslag fra en møbelmesse i København, og den stol vakte enorm opsigt og prægede danske møbelpublikationer i flere sæsoner, men det viste sig bare, at den danske stol aldrig nåede ud over prototypestadiet. Den klarede ikke serieproduktion, men det klarer Thonetstolen."

TUBE FRA COLOMBO

Artikel, EB 4/3, en sida, en femspaltig bild, en tvåspaltig, en enspaltig.

Foto: Costa. Rubrik som ovan. Text:

”JOE COLOMBO er en af verdens største designere i møbler, og han nævnes i samme åndedrag som LE CORBUSIER, CHARLES EAMES og VERNER PANTON. Hans sidste bidrag, præsenteret på den internationale møbelmesse i Paris, er ”TUBE-STOLEN”, der er lavet af plastic og Laschkina (som læderbetræk). Colombos tube kan sættes sammen til sidde- og liggemøbler af mange slags, eller kan man stikke ”tuberne” ind i hinanden og bære stolen væk i en sæk.”

STOLEN ER BLAD

Artikel, EB 9/3 en sida, en stor femspaltig bild. Foto: Jørgen Sperling.

Rubrik som ovan. Text:

”Stolen hedder BLAD (LEAF CHAIR) og er designet af RUPERT OLIVER i England. Det er SKJALM P. på Nikolaj Plads, som har bragt den til Danmark, og MAUD BERTHELSEN (i Danmark for at medvirke i Bent Fabricius-Bjerre-show i dansk TV på lørdag) indviede den i går på brostenene på Nikolaj Plads, hvor ”bladet” hang i sit stativ, men det kan også hænge i et træ i en have eller i en bjælke i et hus, og man sidder fortrinligt i stolen, der giver plads til at strække benene ud i modsætning til mange andre hængestole i kugleform. Blad-stolen fås med sort og hvidt stel og forskellige former af betræk: læder, nylon eller naturfarvet kanvas. Med nylon- eller kanvasbetræk koster den 1235 kroner (med kæde), men hvis man skal have stativet med, koster det 940 kroner ekstra, og det er en solid sag.

Hænge-gyngestolen fra England er ny og anderledes i formen, og den får de andre hænge-stole til at se utroligt traditionelle ud. Den kan anvendes ude såvel som inde, og den er ikke svær at transportere, når man vil skifte plads. I nylon- og læderbetrækkene kan man vælge mellem farverne: blå, hvid, sort, brun og rød, og ”bladet” kan få en stor dekorativ effekt i mange slags møblering - og blive den stol, der bliver kapløb om at komme først op i.”

MODEHO 'DE

Artikel, EB 10/3 en sida, en stor femspaltig bild. Foto: Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"Der er mode i hoveder - både dem med liv i og uden. Billedet viser den spillevende MAUD BERTHELSEN med markant, moderne make-up, hvoraf de mørkerøde læber er en væsentlig del. Maud Berthelsen har frisure med en frodig ødselhed, skabt af OLE fra JEAN LEONARD. Hon er fotograferet sammen med dekorative hoveder, som SKJALM P. på Nikolaj Plads har bragt hjem til Danmark til moderne rum. De fleste kommer fra London, men en del er danske, og en enkelt har også funktion som vase (nr. 2 fra højre), men de andre er kun til pynt. Der er hoveder af papmaché og porcelæn og en enkelt løve fra Mexico samt en almindelig vinduesmannequin fra fyrrerne. Der et hoved, som har en lang hals, der er dekoreret på Jugend-manér. Den meget levende Maud er i dag en af de dejlige fotomodeller, der er mest efterspurgt. Hun bor fast i Milano, men er hjemme for at optræde i dansk TV, og hun arbejder i Danmark som fotomodel kun for Ekstra Bladet."

DESIGN I STEREO

Artikel, EB 20/3, en fyrspaltig bild. Foto: Costa. Rubrik som ovan. Text:

"De tekniske møbler spiller en større og større rolle på møbelmesserne i Köln, Paris og Milano, og især i Italien bestræber designere sig for, at radio og TV kan indgå i en moderne møblering, så der bliver harmoni over rummet. Modellen, der ses på billedet, hedder 1000 LINEARETTA-STEREO og er designet af CESARE FIORESE og produceret i Milano. Modellen passer helt naturligt ind i møbleringen med moderne italienske møbler og er vist på den sidste møbelmesse i Paris. Produktion: BERNINI."

ELEFANT

Artikel, EB 22/3, en sida, en fyrspaltig bild, två tvåspaltiga, en ensspaltig. Foto: Gunnar Larsen. Rubrik som ovan. Underrubrik: "Sandy fra New York viser stolen fra Paris" Text:

"I Paris ser man i de fleste af de mest avancerede kunstgallerier, at møbler betragtes som skulptur og udstilles sammen med anden moderne

kunst. I GALERIE JACQUES LACLOCHE i Rue de Grenelle i Saint Germain-kvarteren vises for tiden en særpræget stol af glasfiber og stål, som uden menneske i virker som en helt selvstændig dekoration i rummet, ny og spændende fra mange vinkler. Den er designet af ROGER TALLON, og det mest interessante ved den er måske, at man sidder godt i den og får støtte til hele kroppen. Stolen hedder ELEFANTEN og ventes frem i Danmark inden længe.”

LOTUS & CAMPUS & MØBELMART

Artiklar, EB 1/4, två sidor, en stor fyrspaltig bild, en stor trespaltig, en tvåspaltig. Foto: Jørgen Sperling. Text:

“LOTUS

Rud Thygesen og Johnny Sørensen for Mogens Kold i Kerteminde. To af de dygtigste möbeldesignere, Rud Thygesen og Johnny Sørensen, lancerer på Scandinavian Trade Center, som åbner i dag med stort udvidet MART, en ny møbelserie, der hedder LOTUS. Møbelserien er i produktion hos MOGENS KOLD, Kerteminde. LOTUS er lavet af lemineret krydsfinér, der er lakeret i stærke farver, og Rud Thygesen og Johnny Sørensen har også designet betrækket til LOTUS, der er et rustikt bomuldsstof med bomuldskerne bevaret ligesom i gammeldags kulvkludestof. LOTUS er en række dele, som kan samles til forskellige møbler, og grundelementet er en fodsokkel, som kan danne basis for møbeldele i sofaer, lænestole, hjørneelementer.

CAMPUS

Illum Wikkelsø for CFC i Silkeborg.

Arkitekten ILLUM WIKKELSØ har skabt en møbelserie for CFC (C. F. Christensen A/S, Silkeborg). Serien hedder CAMOUS og er tænkt for rum med utraditionel møblering. CAMPUS består af fem grunddele af lemineret krydsfinér, lakeret i flere farver. På en 6-kantet ramme fæstnes på hver side en detalje med kraftige, forkromede bolte. Lægger man en plade på rammen får man et bord, spænder man gummigjorde i rammen og lægger en blød hynde på, får man en fodsokkel. Der findes til serien ryg- og armlæn i tre forskellige højder, som man kan bruge til at komponere det møbel man ønsker.

MØBELMART I MORGEN

STC betyder Scandinavian Trade Center for Home Furnishings, og STC har hjemme i Bella-Centret, hvor man har udvidet stort, og nu er klar til at åbne det skandinaviske MART for møbler, boligtekstiler og belysning. Danmark har fået sit andet MART. Det første er tekstil-martet i Vester Søgade, som er blevet en effektiv salgsudstilling af producenter, der leverer varer til tekstildetailhandelen. Verdens første mart blev allerede i 20'rne skabt i Chicago og er fulgt af marter i mange lande.

Det skandinaviske mart for boligdetaljer ledsages af et STC-katalog på over 100 sider i fire farver med oversigt over udstillerne, showrooms, produktion samt omregningstabeller for fremmed valuta til dansk mønt samt en kalender med angivelse af alle internationale møbelmesser.

Kataloget vil blive distribueret til møbelinkøbere fra hele verden, og til udgivelsen af kataloget har Handelsministeriet stillet et beløb fra Danmarks Erhvervsfond til rådighed.

STC udsender også regelmæssigt STC NEWS til potentielle møbelinkøbere over hele verden, og STC udfolder også aktivitet på hjemmefronten: man holder faglige foredrag i vinterhalvåret ved tirsdagsmøder i starten af hver måned.

Et mart er først og fremmest en rationel form for en samlet udstilling, hvor indkøbere på et sted kan finde kontakt med mange producenter.

Men STC har også tænkt på de forbrugere, der er interesserede i at følge med i, hvad der kommer af nyheder inden for hjemmets indretning. Hver mandag mellem 16 og 20 er der åben adgang for alle til at besøge STC i Bella-Centret, og man vil her kunne få information om, hvor og hvornår varerne kan fås i butikkerne."

LEG VED LOUVRE

Artikel, EB 5/4, två sider, två fyrspaltiga bilder, en trespaltig, två tvåspaltiga. Foto: Gunnar Larsen. Rubrik som ovan. Underrubrik: "Byen Paris lader børnene lege i designernes skulpturer." Text:

"Der er ikke mange legepladser i Paris, men i Tuilerihaven uden for Louvre er der til gengæld en legeplads, der har enorm succes hos de parisiske børn, selv om legetingene bærer mere præg af kreative designere end af uddannede pædagoger.

Udstillingen "L' Espace collectif" var oprindelig årsag til legeskulpturenes opståen. Udstillingen var arrangeret af Centre de Creation Industrielle, der også for nylig arrangerede den opsigtsvækkende udstilling af racerbiler som kunst.

(se om denna i Tidsfasetter II. sid. 133, "FART I KUNST")

Byen Paris har givet Centre de Creation Indistrille og den dynamiske leder, François Barré, meget frie hænder til at vise mulighederne i "det kollektive rum", og man havde taget en del af de gamle haller ind som part af arrangementet. En række unge designere har fået mulighed for at vise, hvad de forstår ved legeskulpturer, og de sjove ting i stærke farver har fået lov til at blive stående på pladsen ved Louvre, hvor de er en sjov, moderne islæt i det gamle Paris, men samtidig har vist, at de har appel til børnene."

Bildtext 1.:

"HEROVER se en usædvanlig legeskulptur af tre store metalringe med kraftige gummitove. Designer: GIOREP TUDIC, og HERUNDER den spændede grotte af glasfiberarmeret plastic, designet af XAVIER DE LA SALE, medlem af gruppen LUDIC, der består af arkitekter, malere og billedhuggere."

Bildtext 2.:

"GROTTEBEBOERNE hedder en legesektion på pladsen, hvor denne teltlignende krybe- og klatreskulptur findes. Den kommer fra designergruppen LUDIC og er lavet af polyester i stærke kulører."

Bildtext 3.:

"COSMOGONIE kaldes en gruppe af tre store, farveglade plasticskulpturer på pladsen, som vender ud mod Rue Rivoli, designer: FOLON, og de ses herover, mens ROLOGAN er navnet på den meget populære legeting herunder, der stort set består af et transportbånd, som starter foroven med en klatreskulptur i metal, hvor børnene starter turen på en bakke, der i langsom fart bringer dem fremad på transportbåndet, hvis metalruller er overklædt med gummi. Designer: ARIARE VUARESSON."

MODESTOL

Artikel, EB 10/4, en side, en trespaltig stor bild, en tvåspaltig.

Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"PIA er navnet på den italienske "glasstol", som pludseligt er blevet modestol. Den er ved at fortrænge guldstolene i mange rum, hvor der holdes opvisning af smart tøj - herhjemme først hos MUGGE KØLPIN i Martet. Det er en stol, der er dekorativ og nem at klappe sammen, når det ikke er brug.

Den er lavet af forkromet stål og transparent plastic, og vi har fundet den italienske stol fra CASELLI hos INDBO, Gl. Kongevej. Den koster kr. 195. Design: Piretti."

TRAPPEN I METERMÅL

Artikel, EB 14/4, en stor femspaltig bild en trespaltig.

Foto: Lennard. Rubrik som ovan. Underrubrik: "Avancerede franske møbler snart i nyt show-room i Gågaden i København." Text:

" I Århus driver direktør Øberg-Pedersen ARS STUDEO, man har også arrangeret udstillinger i Bella-Centret, og nu åbner han snart et nyt show-room på Frederiksbergsgade i København. Ars Studeo er et sted for moderne kunst og moderne møbler, og i det nye show-room vil man vise avancerede ting fra Frankrig, bl.a. hentet hos GELERIE LACLOCHE i Rue Grenelle i Paris, hvor JACQUES LACLOCHE netop har specialiseret sig i moderne kunst og moderne møbler. Han har koncentreret sig om en særpræget designer, ROGER TALLON, der også havde lavet den elefantstol, vi viste forleden. Tallon arbejder meget personligt med tingene, og mange af hans møbler virker som skulpturer i rummet. For nogen tid siden deltog Roger Tallon i en udstilling på Musée des Arts Décoratifs i Paris sammen med danskeren Verner Panton og italieneren Joe Colombo, Lacloche mener at franskmændene først nu for alvor beviser, at der eksisterer en moderne fransk, kunstnerisk gennemtænkt møbel- og indretningsarkitektur, der både er æstetisk og funktionel.

Det viser sig på møbeludstillinger, i mode- og møbelblade verden over, at franskmændene er ved at vinde ind på italienerne i design af møbler."

Bildtext:

"HEROVER ses tre af ROGER TALLONS stole i serien "module 400", der

snart vises i København. Stolene er fremstillet af støbt poleret aluminium og blankpoleret stålplade, sæderne er beklædt med et grafitsort skumgummi, hvis usædvanlige, toppede overflade gør dem behagelige at sidde i, uden at man bliver for varm. TIL HØJRE ses en spiraltrappe, der er led i serien "module 400". Spiraltrappen består af et stålrør, hvorpå trappe-elementerne, foroven, behandlet mod slid, er påsat. De er fremstillet af støbt aluminium, og spiraltrappen produceres i tre størrelser, fra 110 cm til 180 cm i diameter."

1 TON ÆDLE STENE

Artikel, EB 24/4, två sidor och förstasida, två stora fyrspaltiga bilder och en tvåspaltig till texten; en trespaltig bild på förstasidan.

Foto: Jørgen Sperling. Första sidan, rubrik: "SØDE PIGER OG ÆDLE STENE",

text: "Danmark er det billigste land for handel med "ubearbejdede" ædle stene, og en ung københavner har gjort de ædlestene til sit speciale. Han har bragt en ton op i vort fotostudie, hvor to søde piger svømmer i de ædle stene og viser de nyeste danske smykker før en skandinavisk smykkemesse i næste uge."

Rubrik 1.:

"TO PIGER OG 1 TON ÆDLE STENE"

Text:

"Da der ikke i Danmark er told på "ubearbejdede" ædelstene, er Danmark verdens billigste land for salg af ædelstene i dag. Den unge BO CRAMER JOHNSEN, som har SMYKKECENTRET i Nørregade, er ekspert i ædle stene, og det er ham, der sælger millioner af disse små kulørte stene til MOBIL OIL til deres verdensomspændende reklamekampagne for benzin.

Råstenene kommer fra Sydafrika og Sydamerika, og de er "tromlepoleret" i Vesttyskland. Bo Cramer Johnsen kom op i fotostudiet med 1 ton ædelstene i sække, så vi kunne tage billedet af MARIANNE THOLSTED og LIZZIE CORFIXEN, der svømmer i ædle stene. Bo er uddannet i Idar-Oberstein i Vesttyskland og i Forsheim hos Andreas Saub, en af verdens største guldwarefabrikker, og han har også været ansat hos ANGLO AMERICAN DIAMANT SYNDICATE i Sydafrika.

Han siger, at handelen med ædle stene af mange her i landet betragtes som en "gammelmandsbranche", men han vil prøve at skabe en større interesse for ædelstene af "halvædelstene" (hårdhedsgrad ca. 7).

På næste lørdag bliver der stor smykkemesse i København, og vi har taget forskud på smykkeriet ved at lade de dejlige piger vise nyt dansk smykkedesign i et hav af ædle stene."

Rubrik 2.:

"HVAD ER HVAD"

Text:

"HÅRDHEDSGRAD: I en internationalt vedtaget skala ligger de ædle stene mellem 10 og 8. Skalaen slutter ved 1. Højest på skalaen ved 10 ligger diamanten alene. Under 8 på skalaen taler man om halv-ædelstene eller smykkestenene. Her finder man f.eks. granat på 7 og tyrkis på 6. Langt nede på skalaen ved 2 og 3 findes f.eks. rav.

AGAT: de fleste farver, f.eks. blå, brun, grøn, sort. En gennemsigtig sten ofte med rød-hvide eller sort-hvide bånd. De fleste råagater kommer fra Brasilien, Uruguay. Hårdhedsgrad: 6,5.

AMETYST: lilla, mest eftertragtede er mørk violblå stene. Anvendtes i ældre tider som amulet mod drikkeri. Kommer mest fra Brasilien, Uruguay, USA samt Ceylon og Madagaskar. Hårdhedsgrad: 7.

KARNEOL: rød, brunrød. Navnet kommer af det latinske carneus "kødfarvet". Tidligere troede man, at stenen besad lægende egenskaber, ægyptiske dronninger i oldtiden bar halskæder af karneol. Og både Muhamed og Napoleon bar signetringe med karneol. Kommer fortrinsvis fra Indien, Nordafrika, Brasilien, Sibirien og Australien. Hårdhedsgrad: 7.

TIGERØJE: skifter i gulbrunt med sort stregtegning. Findes kun i Sydafrika. På grund af eksportstop regner man med, at stenen snart vil blive meget sjælden. Hårdhedsgrad: 6.

TYRKIS: grøn undertiden med sort tegning, der kaldes matrix. Størstedelen brydes i New Mexico i USA samt i Tibet, Afghanistan og Australien. Hårdhedsgrad: 5-6."

Bildtext 1:

"BIRTE STENBAK er guldsmed, uddannet hos Paul Bang, hun har arbejdet som diamantsliber, og hun arbejder nu med sølv og ædle stene. Birte Stenbak er med på messen med smykker for A. Michelsen.

For BO CRAMER JOHNSEN har hun specielt lavet det usædvanlige smykke, der bæres af LIZZIE CORFIXEN. Hun har kombineret de hamrede sølvplader med kraveeffekt og sølvkæder med mange ædle stene, der i bunken ses som råstene."

Biltext 2:

"PETER VANG er guld- og sølvsmed, og han har værksted og forretning i Studierstræde 8, hvor vi har fundet dette halssmykke med et vedhæng, der kan tages af og bruges som broche. Det er fremstillet af kvartskrystaller, der er indfattet i guld med topaser. Peter Vang er uddannet hos Georg Jensen som sølvsmed og senere i Tyskland videreuddannet som guldsmed og juvelér."

DEN DYRE MESSE

Artikel, EB 26/4, två sidor, en stor fyrs-paltig bild, en stor tres-paltig, en tvåspaltig. Foto: Jørgen Sperling. Huvudrubrik som ovan. Text: "Guldsmede og indkøbere fra hele verden ventes til København til den enestående messe, der holdes 1.-4. maj i Bella Centret: SKANDINAVISK GULD & SØLV MESSE 71 med 110 virksomheder fra Danmark, Finland, Norge, Sverige og Island, som viser deres kollektioner af guldvarer, sølvvarer, sølvpletvarer, tinnvarer m.m., og 30 virksomheder udstiller, hvad de kan tilbyde branchen af værøøj, maskiner, råvarer, hjælpematerialer og andet tilbehør. Kun fagfolk har adgang til messen, men mandag laver man dog messeshow og åbner for publikum kl. 19 (til 22.30) med film og mannequinopvisning og gaver og lodtrækning.

Det er de forskellige landes brancheorganisationer, der sammen med Bella Centret arrangerer udstillingen, og GULDSMEDEBLADET antyder, at messen måske kan blive indledningen til oprettelse af et skandinavisk SMYKKE MART eller GULD & SØLV MART, som kan oprettes, når Bella Centret i midten af 70'erne skal flytte til det vældige nye messe- og martcenter på Amager.

For messen er der udsendt 40.000 besøjerbrochurer og invitationskort, og man regner med stort internationalt rykind. Samtidig arbejdes der energisk med sikkerhedsforanstaltninger, for det siges, at al verdens tyveknægte stiler mod Bella Centret 1. maj.

KALEVALA

Finnerne er med i Bella Centret til den store smykkeudstilling, og finnerne udstiller bl.a. de berømte KALEVALA-smykker, der er nye smykker efter gamle finske ting i karakteristiske former - af bronze, sølv og guld. Armringen her er med ornamenter fra Merja-folkene, der nu er uddøde.

MARIANNE OG KRYSTALLEN

Eksperten i ædle stene BO CRAMER JOHNSEN i SMYKKECENTRET i Nørregade havde en enorm bjergkrystal, og han bad kunstneren PETER VANG (guld- og sølvmed og juvelér) om at skabe en ring af den store krystal. Peter Vang lavede en dibbeltring og indfattede bjergkrystallen i ni søheste af guld. Det imponerende håndsmykke vises af MARIANNE THOLSTED."

HOLLÄNSK MODERNT

Artikel, EB 28/4, en side, en stor fyrspaltig bild. Foto: Jørgen Sperling.

Rubrik: "SMYKKE UGEN"

Text:

"På lørdag åbner den store skandinaviske guld og sølvmesse i Bella Centret med guldsmede og indkøbere fra mange lande, og messen har placeret mange smykkefolk i København til at appellere til byens smykkeinteresserede gæster. I butikken Art Mobil i Bredgade, hvor man bl.a. går stærkt ind for finske og italienske møbler, viser man en interessant kollektion af smykker fra de hollandske designere Marie og Frans van Nieuvenborg. De interesserer sig mest for formen og arbejder fortrinsvis med uædle metaller og platin, rør, plade og stav. De dyrker elementære former som cirklen og firkanten og menar at det moderne smykke må være i fuld harmoni med moderne møbelkunst og mode. De regner et smykke som en part af rummet, et dekorativt objekt, som man kan lege og eksperimentere med, som man kan lægge fra sig på et bord, uden at det mister sin dekorative værdi."

AASE I DET GYLDNE GARTNERI

Artikel, EB 1/5, två sidor, en helsides fyrspaltig bild, en trespaltig, tre enspaltiga. Foto: Jørgen Speling. Rubrik som ovan. Underrubrik: "Flora Danica lancerer sølv-serie på messen i Bella-Centret i dag". Text: "I dag åbner den skandinaviske Guld & Sølvmesse i Bella-Centret, og det bliver en alsidig præsentation af guld og sølv fra hele Skandinavien. En af de største salgsucceser igennem mange år er Flora Danica, opfundet af det tidligere artistiske dansepar ORLA og GRETA DIANA EGGERT. Det hvar hende, der en aften for mange år siden fik ideen til forgyldte havens blomster, og det tog flere år, før eksperimentet lykkedes. I dag eksporteres Flora Danica til det meste af verden, og f.eks. i Kastrup Lufthavn kan man iagttage, at de forgyldte danske planter, blomster og blade i deres karakteristiske grønne æsker nok er den populæreste danske souvenir at tage med hjem. Flora Danica har i Hvidovre skabt en hel speciel form for showroom, DET GYLDNE GARTNERI, hvor de forgyldte blomster, blade, grønsager og nødder dekorerer rummet ved siden af naturens levende flora. På Bella-Centret lancerer Flora Danica en serie ting i sølv med særlig appel til et mere ungdommeligt publikum end sædvanligt. Her kommer også det nye "brudeslør" - en bild af rigtigt brudeslør, som har gennemgået den samme proces som blomsterne og planterne, og nyt er også ideer med en valnød, der i sin sølvblanke udgave kan fungere som pilleæske. På billederne er AASE DAILEY på besøg i det gyldene gartneri, og viser en del af de nye ting i sølvé, der lanceres i Bella-Centret i dag."

SIMON SPIES ARBEJDER

Artikel, EB 3/5, två sidor, en stor sju-spaltig bild över båda sidorna, en trespaltig, en tvåspaltig bild och en princip/konstruktionsteckning av ett möbelunderede. Foto: Lennard. Rubrik som ovan. Underrubrik: "På første-salen i Hotel Mercur har Simon Spies fået et usædvanligt arbejdsrum med mobil möblering og plads til at tænke i, diskutere gå frem og tilbage, sidde og ligge godt" Text: "Simon Spies har skabt sig et arbejdsrum i 1. salen på Hotel Mercur. For ham er et arbejdsrum ikke et sted med et skrivebord, men et sted hvoer man går rundt og diskuterer, går frem og tilbage for at tænke og komme frem til et resultat. Et arbejdsrum er også et sted, hvor man sidder godt."

Det er ikke et sted med en fast møblering, men et rum med møbler, der kan flyttes, et levende miljø. Simon Spies valgte den tidligere billiardsalon til opgaven. Rummet er 23 m. langt og 5,5 m. bredt. Gulvet er dækket med et tæppe af ren uld, den ene kortside af rummet er hævet, og Simon Spies kalder det "Casting Couch", men arrangementet kan også virke som forretningsmandens trone.

Til at indrette dette formidable arbejdsrum valgte han amerikaneren Bruce Bryant fra St. Magleby. Bruce arbejder for Imperial Møbler med import af "verdens dyreste møbler", der kommer fra de Sede AG i Schweiz. Han er gift med en dansk pige, Bente, og til indrettningen af arbejdsrummet kom han med 10 forslag, og det tog fem måneder at nå det rigtige resultat.

Sammen med art director John Andersen har han skabt en mobil møblering af de nyeste de Sede møbler, lanceret på møbelmessen i Paris i januar.

De er designet af Hans Eichenberger, og møblerne kan "køre". Store polstrede skindpuder hviler på et forniklet stålrørsbasis på hjul.

Til arbejdsrummet er anvendt for ca. 100.000 kr. møbler. I rummet er også en del kunstverker, som er valgt og købt af Simon Spies, men over sofaen på tronen hænger tre malerier, som han selv har malet.

Vi fik lov til at besøge Simon Spies i hans nye arbejdsrum, og vi medbragte fotomodel Lizzie Langben, som i dagens anledning bar et specielt kostume med grønlandske polarræve, draperet af direktør Svend Aage Nielsen hos A. C. Bang over en rib-rib-jumpsuit fra Courreges i Paris."

Bildtext 1:

"På det store billede sidder SIMON SPIES bekvemt i et de Sede-møbel fra OLE OLSSON, IMPERIAL MØBLER. I baggrunden en sofa til 5, og til højre endnu et sidde-liggemøbel i samme serie. Hynderne fås både med oksehud og en kombination af skind og canvas og produceres i Schweiz. Jernskulpturen på væggen er af KÅRE LEM."

Bildtext 2:

"Herover LIZZIE LANGBEN med A. C. BANGS grønlandske ræve foran en "tændstikskulptur", som Spies købt på en Charlottenborg-udstilling. Det er KNUD ERIK JØRGENSENS udkast til vartegn for en satellitby."

Bildtext 3:

“Det nederste billede er “tronen” i rummet, forhøjningen med plads til at tænke i. Over skindmøblerne hænger tre malerier, som Simon Spies selv har lavet.”

UNGDOM KLAR TIL MØBEL-UGE

Artikel, EB 8/5, en side, en stor femspaltig bild. Rubrik som ovan. Text: “I næste uge åbner den store skandinaviske møbelmesse i Bella-Centret, og selv om der til stadighed siges en masse ondt om den danske møbelbranche, er denne københavnske messe en begivenhed, der trækker fagfolk fra det este af verden. I år er GUBI OLSEN med på Møbelmessen, og det er ham, der har fået så fin succes med sine bamsemøbler af poluether. betrukket med canvas eller jernbanefløj og holdt sammen med brede læderbælter, Gubi og han kone LISBETH, der hver er 24 år og sammen lige har fået søn nr. 2, har tidligere selv stået for produktionen af deres møbler, som har stor appel til ungdommen, men som dog også i det jyske findes hos så voksne mennesker som SØS og IB DRASBEK og ROBERT JACOBSEN.

Den serie, som nu lanceres på Møbelmessen, produceres i Havdrup af DUNFLEX A/S, og serien kaldes NAVY.

Bamsemøblerne er denne gang betrukket med cowboystof, denim, og der er flere dele, som kan kombineres på forskellige måder med læderspænder og læderknapper.

Man har denne gang fremstillet et acrylstel, der både kan bruges som basis for en stol eller som et bord. Til de blå cowboybuksemøbler føres acrylstel i rødt og hvidt.”

MØBELMESSE

Artikel, EB 11/5, tre sider, en femspaltig helsidesbild, två trespaltiga, två tvåspaltiga. Foto: Jørgen Sperling. Huvudrubrik som ovan. Bildtext till helsidan:

“Den skandinaviske møbelmesse åbner i morgen i Bella-Centret med den hidtil største samlede møbelmesse i verden. Blandt de nye møbler er denne stol, designet af to unge danske indretningsarkitekter, OLE LARSEN og JØRGEN LUND, for firmaet BO-EX. De har anvendt 63 mm-

vandrør af plastic med et sæde af fluenet under de store hynder, der er betrukket med et smukt sribet stof af NINA KOPPEL for KVADRAT.”

Huvudrubrik för de två andra sidorna:
 ”NORDISKE MØBELDAGE” Text:

”Vi har samlet Norden, sagde arkitekt OLE HERVIT i nat, da vi besøgte Bella-Centret, som for første gang under SCANDINAVIAN FURNITURE FAIR kan udstille alle de nordiske møbler på samme plads: Bella-Centret, og i år er for første gang Island med. Man har bygget til den permanente udstillingsdel og opnået det hidtil største areal, ca. 44.000 kvadratmeter. Der ventes internationalt rykind af møbelfolk, og fra Japan kommer f.eks. en delegation på 125 forhandlere.

København er i disse dage en møbelby af format. Samtidig med den skandinaviske møbelmesse i Bella-Centret udnytter mange andre møbelproducenter fra Skandinavien og andre lande lejlighede til at appellere til indkøberne. Det gælder POUL CADOVIVUS i Hørsholm, italienske, schweiziske, og tyske møbelfolk. Det gælder FORM DESIGN CENTER i Malmö, der inviterer folk til tekstiludstilling med kontante muligheder. Udstillingen hedder: ”I HAVE A PATTERN IN MY HEAD, IT’S FOR SALE”.

PRODUKTUDVIKLING

Teknologisk Institut har en usædvanlig stand på møbelmessen i år. Træafdelingen har ladet E. PONTOPPIDAN, KJELD MARTENSEN-LARSEN, BØRGE JENSEN og JØRGEN GAMMELGAARD, der se på billedet herover i institutets stand, udføre et interessant eksperiment. Man har villet illustrere begrebet produktudvikling ved at lade dette team beskrive en møbelfabrik, som er gået i gang med et bevidst produktudvikling. Punkt for punkt berettes der i eksperimentet om handlingsforløbet hos T. I. Møbelfabrik fra det øjeblik, da tidens ugunst går op for direktøren til i dag, hvor fabrikken har færdig-gjort prototyperne til en ny produktion og strategi til afsætning. Hele eksperimentet lider naturligvis af den svaghed, at bevise mangler.

En møbelfabrik af papir kan ikke sætte selv en nok så velforberedt produktion i gang. Arbejdsgruppen er dog optimistisk med hensyn til T. I. Møbelfabrikkens

fremtid. Netop derfor ville det være spændende, hvis en rigtig fabrik fik lyst til at fortsætte sagen.

“The Cushion-box” er en svensk nyhed på messen, designet af JAN DRANGER og JOHAN HULDT, producent: AB MYRAN i Enköping. Man får to puder og en papsokkel i en pose, og boxen er til salg i Sverige allerede for 79 svenske kroner.

NORSK VIPPESTOL

ECCO er en af de mest dekorative stole på møbelmessen. Den kommer fra Norge, netop belønnet med 1. præmie i de norske møbelkonkurrence for 71. Ecco er skabt af MØRE DESIGNTEAM, der består af designerne JAN LADE, SVEIN ASBJØRNSEN og SVEIN LEIRDAL og produceret af L. K. HJELLE A/S fra Sykkylven. Ecco er fremstillet af skumgummi, der er betrukket med elastisk Dralonstof, som har lukning af lange, smale lynlåse i stoffets farve, så betrækket kan tages af og vaskes.”

STABELSTOLE

Artikel, EB 12/5, två sidor, två trespaltiga bilder två tvåspaltiga, ett enspaltigt. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:
 “Stole til at stable er blevet en eftertragtet ting af pladshensyn, ikke blot i mange moderne hjem, men også på mange institutioner. Det afspejler sig i møbelmesserne, også i Bella-Centret i denne uge. Billedet til højre viser en stabel af stole, kaldet NUMERO, designet af arkitekterne LINDAU & LINDEKRANTZ fra Sverige for det største norske møbelforetagende WESTNOFA. Det er en sammenslutning af seks norske møbelfabrikanter med en total produktion i 1970 på ca. 80 millioner norske kroner. Gruppen har sin styrke i laminerede trækonstruktioner, og her ser man altså det usædvanlige, at et stort norsk firma henvender sig med en opgave til to af Sveriges mest betydningsfulde arkitekter. Numero-mangfoldigheden får en ekstra effekt ved, at stolene er bejdsede i forskellige lette farver.

TIMEGLAS

I den finske stand fra PEEM OY findes bl.a. denne lille anvendelige

skammel af acryl, designet af ROLF NYMAN og frestillet i mange farver.

ELIPSE I kaldes den svenske stabelbare stol af specialstål, som er meget fjedrende. Stolen er ikke mindst tiltænkt institutioner, og sædet kan nemt tages af og vaskes. Sædet findes betrukket med mange forskellige materialer i flere farver. Producent: AB DAHLÈNS FÅTÖLJINDUSTRI, Dalom.

SVEN FRISTEDT er en af de mest markante tekstilkunstnere i Sverige, og hans nye serie lanceres nu i Danmark af Textil-Lassen. Herover ses Fristedt selv i "fablerne", som hans nye mønstre hedder."

JAPAN PÅ FINSK & EKSPORT-OPTIMISME PÅ MØBELMESSEN

Artikel, EB 13/5, två sidor, två stora fyrspaltiga bilder.

Foto: Jørgen Sperling.

Den ena rubrikens bildtext:

"ASKO er et af verdens mest betydningsfulde møbelfirmaer. Ligesom andre berømte finner, MARIMEKKO, har ASKO nu japanske designere med i det kreative arbejde. Stolen her hedder SAKURA (kirsebær på japansk) og er designet af HIROYOSHI KOJIMA fra Japan. Stolen lanceres på møbelmessen i Bella-Centret i disse dage."

Texten till huvudrubriken:

"Møbelmessen på Bella-Centret er kun åben for fagfolk ligesom de andre store messer i udstillingshallerne.

Førstedagen i går skaber grund for optimisme hos udstillerne, specielt med henblik på den internationale handel. I går var der 2105 udenlandske gæster på messen, heriblandt 169 fra USA, 176 fra England, 387 fra Vesttyskland, 21 fra Italien og 48 indkøbere fra Israel.

Det er for alle landes vedkommende en væsentlig stigning fra sidste år. Der er mange udenlandske journalister, og eksperter bedømmer allerede dette års møbelmesse til at være en af de bedste skandinaviske fællesmesser til dato. Rædselskabinetterne fra Fredericiadagene er forbi. En lus og moderne ren stemning hersker i de fleste rum."

I SENG I NAVY

var rubriken till den andra sidans foto med bildtexten:

“Der er mange ligge- og hvilemøbler på møbelmessen i Bella-Centret i år og en del senge. LISBETH og GUBI OLSEN mærker stor interesse både hos indkøbere og journalister fra mange lande for deres serie NAVY (vist i TV-reportagen i aftes), og her er seriens seng, betrukket med cowboybuksestof, produceret hos DUNFLEX A/S, Havdrup.”

MAN SIDDER GODT I SCANDINAVIAN DESIGN

Artikel, EB 15/5, två sidor, en stor femspaltig bild, en fyrspaltig, två tvåspaltiga. Foto: Jesper Stormly.

Rubrik som ovan. Underrubrik:

“Møbelmessen er god for handel! siger Mr. Siesel fra New York - en af de væsentligste amerikanere for skandinavisk design i USA”

“Ved pressefrokosten forleden på Den skandinaviske Møbelmesse i Bella-Centret sagde Møbelfabrikanforeningens formand direktør Lawaetz bl.a. at man var meget glade for at se pressen fra flere lande, men vigtigere for messen er dog de, der repræsenterer.

Alfred J. Siesel, 42-årig amerikaner fra New York, sælger ikke selv møbler i USA, men han er en af de vigtigste PR-mennesker for skandinavisk design i Amerika, og han har i 22 år “solgt” for mere end 1000 billioner dollars møbler gennem sit PR-arbejde. Han arbejder bl.a. for bladet INTERIOR DESIGN der er et tidskrift for møbelfolk, indretningsarkitekter og designere. I hans kontor skrives også stoffet til “About the House”, som formidler artikler til over 300 aviser i USA og Canada med et samlet oplag på ca. 50 millioner. Han firma formidler f.eks. også information for CADIVIUS´Royal System til 233 forskellige aviser, der i 1970 havde et samlet oplag på 21 millioner.

Derfor er Mr. Siesel en af de vigtigste personer på møbelmessen i disse dage, han går hjemmefant rundt i Bella-Centret, og det er utroligt så mange skandinaviske møbelfolk han kender. Mr. Siesel tager kun til møbelmessen i Danmark, når det gælder Europa, og han fortæller, at de store, væsentlige møbelmesser i USA finder sted i High Point i North Carolina og i Chicago. - Disse messer er mere omfattende, end den skandinaviske, til gengæld er de ikke så åbne og letoverskuelige som

messen i København.

De danske møbeltyper, der gør sig stærkest gældende i USA er lænestole, sofaer og vægreolsystemer, og Royal System er stadig det mest succesrige danske møbelsystem på det amerikanske marked. Mr Siesel forteller også, at senge f.eks. ikke er nogen stor importfaktor, da traditioner på dette område varierer for meget.

I går gik vi rundt på møbelmessen med Mr. Siesel som guide i de forskellige skandinaviske afdelinger, hvor ligge- og flydemøblerne i år er meget dominerende. Mr Siesel finder det karakteristisk, at der i år på messen ikke er mange møbler udelukkende for publicity, sensationelle møbler med presse-effekt. Man sidder godt i årets møbler på messen, og han noterer, at tendensen i år er "the tube", enten rør af aluminium, plastic eller stål med forskellige former for polstring og betræk.

For 3-4 år siden var det næsten udelukkende skum man eksperimenterede med, for 1-2 år siden var det fiberglas. Møbelmessen er et godt marked for handel, siger han, og den stramme økonomi i USA vil næppe påvirke møbelimporten fra Danmark, mener han. Økonomiske vanskeligheder rammer snarere andre samfundslag end de, der køber de forholdsvis dyre danske møbler. I begyndelsen af 50-erne opstod der vanskeligheder med at transportere de danske møbler, da struktur og opbygning ændredes, f.eks. blev hynderne tykkere og sværere at emballere. Men man har oparbejdet ny teknik, så disse møbler kan skilles ad og let emballeres alligevel."

Bildtext 1:

"En af de mest prisværdige møbelgrupper på årets møbelmesse er denne, mener ikke blot Alfred J. Siesel fra New York. Her sidder han i den danske FACET-GRUPPE på Bella-Centret. Møblerne er designet af arkitekterne OLE GJERLØV-KNUDSEN og TORBEN LIND i produktion hos A/S MOGENS KOLD, Kerteminde. Materialerne er formpresset finér, lakeret i flere farver. Finér-elementets form giver et fleksibelt system, så man kan bolte hele eller halve plader sammen til forskellige enkelt-møbler."

Bildtext 2:

"I den finske afdeling valgte Mr. Siesel denne stol fra LEPOKALUSTO i Lahti. Stålrørsstolen er designet af ESKO PAJAMIES i den såkaldte JU-JU-serie"

Bildtext 3:

“Mr. Siesel valgte i den svenske afdeling denne stol, designet af JAN EKSELIUS i produktion hos J. O. CARLSSON i Vetlanda. Stolen er en fantasifuld og bekvem konstruktion med anvendelse af stålrør og et fjedrende underlag, betrukket med et skummateriale, der igen har et betræk af nylonforstærket bomuldsvelour, som kan tages af og renses.”

Bildtext 4:

“Mr. Siesel viser sit valg fra den norske afdeling. Han valgte stolen Z, som er designet af arkitekterne JAN LADE, SVEIN ASBJØRNSEN og SVEIN LEIRDAL for SCANDIA FURNITURE i Sykkylven. Stolen er solgt til flere store amerikanske indkøbere i disse dage, bl.a. til Bloomingdale i New York. Stolen er lavet af rustfrit stål med læderpuder.”

NYT DESIGNSHOWROOM PÅ VESTERBRO

Artikel, Eb 19/5, två sider, en stor fyrspaltig bild, två tvåspaltiga.

Foto: Jesper Stormly. Rubrik som ovan. Text:

“Den skandinaviske møbeluge er forbi med fint besøg fra mange lande, men også på andre måder er København blevet en møbelby af format, flere og flere skaber showrooms med møbler udefra.

NYEST er englænderen DON J. BATCHELOR, dansk gift, som har startet et ret internationalt showroom på Vesterbrogade 48 (hjørnet af Bagerstræde). Han har tidligere været skandinavisk salgschef for det engelske møbelfirma ARKANA, men har nu nedsat sig som selvstændig med agenturer fra flere lande.

Han er bl.a. agent for det berømte GRUPPO INDUSTRIALE BUSNELLI i Italien, ALFRED KILL fra Tyskland, ARTIFORT i Holland og BANKS HEELY PLASTICS i England.

Franske og italienske møbler er efterhånden en selvfølge i mange danske butikker, men møbler fra Holland og England er mere usædvanlige.

I det nye showroom på Vesterbro hænger pæne lamper af danske designere, TUE POULSEN og VAGN DYRING, og spreder lys over møblerne udefra.”

Bildtext 1:

“Spisestolen fra England er af acryl. To elementer boltet samman med

forniklede bolte og metalstænger, stolen findes i flere farver. Design: Peter Banks og David Heely."

Bildtext 2:

"Stolen på Vesterbro præsenteres af den danske YVONNE EKMAN, den er designet af franskmanden PIERRE PAULIN og produceret hos ARTIFORT i Holland. Der er anvendt blankpolerede og sortlakerede stålskinner med sæde af kraftigt læder."

ENGELSK DRØM

Artikel, EB 20/5, en side, en stor femspaltig bild. Foto. Jesper Stormly.

Rubrik: "ENGELSK DRØM IND I STUEN" Text:

"Moderne mennesker vil gerne ligge og lyde, og det så man tydeligt i udvalget på den skandinaviske møbelmesse for nylig: ligge-og flydemøblerne var i overtal. Denne usædvanlige lænestol fra England er også nærmest en drømmesæng. Der er anvendt acryl i mælkehvidt og røde hynder, betrukket med skindlignende rødt, syntetisk materiale.

Drømmesängen ha en lille boks til blade m.m. med en plade, der kan fungere som bord, alt er boltet sammen med forniklede bolte og metalstænger. Vi har fundet stolen i det nye show-room for møbler på Vesterbro hos englænderen Don J. Batchelor, og stuens drømmesæng er designet af: Peter Banks og David Heely."

FRANSK SENG & ARS STUDEO

Artikel, EB 29/5, två sidor, två femspaltiga bilder varav en helsida.

Foto: Jørgen Sperling. Rubriken över helsidesfotot: "FRANSK SENG HER" och med bildtexten:

"På billedet til venstre ses den usædvanlige seng, som ARS STUDEO har hentet hjem fra GALERIE LACLOCHE i Paris. Den er designet af de 40-årige alsidige designer ROGER TALLON, der bl.a. har tegnet lyntog og lokomotiver i USA og indrettet radiostationer, offentlige og private miljøer såvel i Frankrig som i Amerika.

Sengen er fremstillet af hvid glasfiberarmeret plastic med liggeflade af grafitsort skumgummi, og BIRTE TOVE, der prøver sengen her, beretter forbløffet, at man ligger fremragende på skumgummiet, der ikke føles som

en masse selvstændige gummitoppe, men bare som en blid madras.”

Den andra sidans bildtext:

”Herover ses et miljø fra ARS STUDEO i Frederiksbergsgade. Stolen med grafit-sort skumgummi-sidde-flade er fransk, designet af ROGER TALLON, lampen er italiensk, designet af PIERRO CUNIBERTI. Materialet er rustfrit stål og eloxeret aluminium. Lampens højde kan reguleres fra 315 cm til 275 cm, lampens svingarm kan reguleres fra 210 cm til 290 cm.”

Artikel med rubriken:

ARS STUDEO I KØBENHAVN NU

”ARS STUDEO har hidtil arbejdet med Århus som hovedsæde. Den særprægede virksomhed med F. W. ØBERG-PEDERSEN som leder har nu også fået show-rooms i København, henholdsvis i Pilestræde 43 og i Frederiksberggade 1 A, hvor Ars Studeo bestræber sig for at formidle international moderne kunst og design til Danmark, bl.a. til indretningsarkitekter, som arbejder med at skabe såvel private som offentlige miljøer. Ars Studeo har arrangeret større udstillinger af moderne international kunst, en af de sidste var vandrestillingen ”Kinetisk Kunst”, der i København fandt sted i fjor i Bella-Centret (bevægelse i kunsten), Øberg-Pedersen arrangerer også udstillinger af moderne dansk kunst i udlandet, og kunstudstillingerne arrangeres på non-profit basis, midlerne til arbejdet fremskaffes ved Ars Studeos egen import og engros-salg af moderne international grafik, skulptur og kinetik, der sælges til kunstmuseer, kunstbiblioteker, fonds og samlere i Danmark og udlandet. Dertil kommer bl.a. salg af avancerede møbler, og i Paris er Øberg-Pedersen for nylig blevet facineret af den franske designer ROGER TALLON, hvis møbler vi tidligere har vist fra Paris, man nu kan finde i København og Århus.

Roger Tallon er industridesigner med et meget omfattende arbejdsområde. Men han er også en moderne designer med en hel filosofi om vort moderne miljø.

Han har f.eks. sagt:

”Design er en begyndelse, en udforskning af sammenhænge. Man kunne også sige et forsøg på at skabe en formens simple grammatik. Og også en mentalitet, thi man kan lave design inden for alle mulige felter, politisk eller erhvervsmæssigt.”

SØLV FRA STENBAK & HULL

Artklar, EB 18/6, två sider, två stora fyrspaltiga bilder.

Foto: Jørgen Sperling. Rubrik ena sidan: "SØLV FRA BIRTE STENBAK" Text: "Hun er guld- og sølvsmed: BIRTE STENBAK, der er medlem af gruppen MAYBE, der består af seks kunsthåndværkere, som holder en udstilling om året i København, men også disponerer med provinsen. De har udstillet i Kolding og Århus, og om et par dage åbner de en ny udstilling i Silkeborg. Birte arbejder for MICHELSEN, som bl.a. viser hendes smykker i USA. Billedet viser Birte Stenbaks nyeste ring og halssmykke. Det er sølv, som den ferme Birte har savet og bøjet og flamberet. Hun laver bare 5-6 stykker af hver, og de forhandles hos guldsmedene Aulin og Paldan i Hovedvagtsgade. Halssmykket koster 285 kroner, ringen 145 kr."

Rubrik på den andra sidan:

"SØLV FRA JACOB HULL".

Underrubrik: "Illums bolighus har stor succes i turistsæsonen med de særprægede sølvting og forgyldte smykker fra den danske kunsthåndværker med verdensry" Text:

"Hos Illums Bolighus appeller man til turisterne med mere end bolistyr: kjoler og smykker er blevet attraktioner af format, og man har med held koncentreret sig om JACOB HULL og hans fantasifulde armringer, fingerringe - nogle så store og dramatiske, at man næsten gør det ud for skulpturer og næsten er for tunge til at bære på en finger.

Man har netop haft specialudstilling af Hulls smykker, men fortsætter med at føre hans spændende ting og lancerer hans nyheder. NYEST er halssmykket her, vist af den smukke, nye fotomodel, MARIANNE LARSEN. Det er et unikasmykke af sølv med indlagte natursten i gråt, men fingerringene har brune keramiske sten. Halssmykket koster 295 kroner, ringene koster 110 kroner hver. Halssmykket er som skabt til at bæres af solbrune piger på den gyldne hud."

GØR DET SELV - LAMPER

EB, 25/6, en stor fyrspaltig bild. Foto: Costa. Bildtext:

"QUALITY SYSTEM er et dansk firma med hovedsæde i Helsingør. Designeren PREBEN JACOBSEN har formået at skabe stor interesse for sine lamper i mange lande, og hans sidste design gælder to byggesæt i

plastic med navnet STRIPES og AFTER SIX. Stripes er den hvide bordlampe med gennemsigtig acrylfod og After Six er hans hængelampe med takkede kanter, og begge byggesæt fås i hvid og rødt til kr. 85 for bordlampen og kr. 68 for hængelampen. Billedet viser Stripes sammen med et af de hvide plastichoveder til parykker."

HIPPIEN IND I DATA-ALDEREN

Artikel, EB 26/6, två sider, en stor femspaltig bild, en trespaltig, tre bilder av tidigare affischer, tre datorskapade teckningar. Foto: Sten Holmberg. Rubrik som ovan. Underrubrik: "Kunstneren bag den forbudte hash-plakat, Sture Johannesson, fra Malmø via Amsterdam til IBM i Stockholm for at skabe plakat i elektronisk databehandling". Text:

" Alle snakker data. Få forstår det. Den svenske plakatkunstner, Sture Johannesson, har gennem IBM i Stockholm fået en mulighed for at udtrykke sig gennem data/edb. Stur siger: Det er jo i virkeligheden verdens største form for massemedium. Han farverige "undergrundsplakater" (de fleste trykt af Permild & Rosengreen i København) hænger over hele verden.

Han første data-plakater er endnu kun set af IBM og Ekstra Bladet, og det virker som et historiskt møde, da hippien Sture møder data-eksperten, Sten Kallin, i IBM-hovedkvarteret i Stockholm på Sveavägen. Stur i T-shirt, Sten i skjorte-og-slips, begge lige optaget af opgaven.

Sten Kallin siger:

Datamaskinen kan aldrig hjælpe med til at skabe associationer, lige så lidt som ingeniørens tegnebord eller kunstnerens palet. Først når man kan formulere - eller programmere - hvorledes associationer opstår, kan datamaskinen træde til. At tage dette nye redskab, som datamaskinen er, i brug, er på een gang at forstå de enorme muligheder, som er i hastigheden og teknikken, men også at indse datamaskinens begrænsning og i virkeligheden at forstå, hvor dum datamaskinen egentlig er.

At skabe kunst på en datamaskine er at skabe en matematisk formel for en figur, at skabe et program for denne figur, at føde datamaskinens hukommelse med disse oplysninger og siden kommandere resultatet frem på maskinens skriver. Som opfindelse er datamaskinen ikke engang 25 år gammel. Udviklingen har været særlig intensiv i de sidst fem år,, og man regner med, at der nu findes ca. 40.000 datamaskiner i hele verden.

IBM er en af verdens største virksomheder inden for databehandling. (International Business Mashines).

Om Sture Johannessons første forsøg med databehandling:

Der ha været megen tale om Bob Dylans tekster, og Sture har i flere år analyseret dem på sin måde. Han har forsøgt at transformere dem til billedsymboler, og i suite "John Wesley Harding" har han fundet frem til nogle enkle former, som han har søgt at databehandle. En del af resultaterne ses her øverst på siderne.

Sture Johannesson har i de sidste uger været rundt i Europa for at studere plakater. Hans indtryk er, at den traditionelle plakatkunst ikke længere er et forum for kunstnerisk budskab. Billige ordvitser bliver mere og mere dominerende.

Nu prøver Sture Johannesson med IBM noget nyt.

DATABEHANDLING ER:

- store mængder informationer kan lagres med mulighed for meget hurtig tilgang.
- meget komplicerede beregninger kan udføres.
- komplicerede beslutninger kan tages.
- samtlige operationer sker med stor hastighed.

Et minimum af menneskelig arbejdsraft kræves, efter at systemet er indarbejdet. Styringen af maskinens arbejde sker væsentligst via et flertal programmer, som lagres i datamaskinen.

Datamaskinen indebærer: at vi er midt i kontorarbejdets "industrielle revolution". Det må dog ikke glemmes, at de administrative funktioner kun er et af datamaskinernes talrige anvendelsesområder.

Datasprog: Cobol: kommercielt orienteret sprog. Fortran: matematisk orienteret sprog. PL/1: programmeringssprog (generelt). Assembler language: symbolsk programmeringssprog.

Datamaskinen består som princip af en centralenhed. Denne består af fire hoveddele: et lager, en styrenhed, en regneenhed og en logisk enhed."

Bildtext 1:

"STURE JOHANNESSON: Født 1935. Internationalt kendt kunstner med plakater som speciale. Præmieret med legater af den svenske stat. I 1969 i modvind på grund af den forbudte plakat fra undergrundsudstillingen i Lund med nøgen pige, der ryger hash under et hashsymbol.

Repræsenteret i Moderna Museet i Stockholm, Stedelijk Museum i Amsterdam, Museum of Modern Art i New York."

(En inte helt ointressant jämförelse angående datoranvändning: se uttalandet 1969: Tidsfasetter I, sid 127.)

Bildtext 2:

STEN KALLIN: Født 1928. Svensk fil. mag. Gymnasielærer i matematik og fysik. Siden 1963 lærer på IBM-dataskolen. Systemspecialist på funktion for teknisk-videnskabelig databehandling. Har skrevet lærebøger i fortran og PL/1 (to forskellige datasprog), har oversat litteratur bl.a. i emnet atomfysik. En af de mest vidende data-specialister i Europa i dag.

SOMMER I HORNBÆK

EB 1/7, en sida, en stor fyrspaltig bild, en enspaltig. Foto: Costa. Rubrik som ovan. Bildtext:

"Man han ikke blive ved med lige treger, siger keramikeren TUE POULSEN, hvis nye keramikserie STONES lanceres i disse dage hos ROSENTHAL STUDIOHAUS i Gågaden, hos DEN PERMANENTE og hos MAGASIN. Det er en serie skulpturelle vaser, som alle er inspireret af kvindelige, runde former. Tue lægger ikke skjul på, at hans samarbejde med ELISABETH DYRE har påvirket hans formsprog i både keramik, møbler og lamper. Materialet i den nye serie er højbrændt, hvidt stentøj med metalglanslasur i et prislag fra kr. 6 til kr. 100. STONES er fotograferet i Hornbæk med YVONNE EKMAN som havfrue.

SMYKKER I SOLEN

Artikel, EB 3/7, två sidor, EN STOR TIOSPALTIG BILD över båda sidorna, två mindre tvåspaltiga, en enspaltig. Foto: Costa. Rubrik som ovan. Text: "Smykkemoden er i dag i høj grad præget af den fulde frihed: status-smykkerne, de dyre, er faktisk trængt lidt i baggrunden af mange slags billigt halløj, som moderne piger kommer om halsen, om hovedet, om armene, om anklerne. Hos ASTRID WESSELS EFTF. i Bredgade har man et enormt udvalg af disse festlige ting, og YVONNE EKMAN viser her på siderne et lille udvalg. Butikken har ligget på samme sted: Bredgade 4, lige siden starten for ca. 30 år siden. ASTRID WESSEL forestod smykkealget i en årrække, indtil

direktør KAMPMANN overtog butikken og nu har ført den videre i omkring 10 år.

Foruden att sælge deciderede modesmykker, leverer man smykker til bl.a. Det Konglige Teater og TV. Desuden er en af butikkens afdelinger indrettet som smykkeværksted med et meget stort udvalg af stene, perler, kæder etc., så man kan gå ind og få lavet specielle og individuelle smykker."

NATURMETODEN

EB 7/7, en side, en stor femspaltig helsidesbild. Foto: Costa. Rubrik som oven. Text:

"MOBIL OIL gjorde pludseligt smykkestenene til en spændende nyhed med deras bortlodning på benzintankene, og nu har MAGASIN en hel lille bod med naturstenene, de halvædle, i stort udvalg, så folk selv kan vrage og vælge mellem stenene, der findes i mange forskellige smukke faconer og farver, der spænder lige fra det pastelfarvede og gennemsigtige til brune og helt mørke stene. Halvædelstenene er hentet hjem fra det meste af verden, og der er bl.a. smykkesten fra Sydafrika, Sydamerika, Kina og Sovjet. Alle stenene er forsynet med en lille øsken i gyldent metal, der passer til lange gyldne kæder, ligeledes fra MAGASIN til 7,75. YVONNE EKMAN har her samlet et lille udvalg af de dekorative sten, der koster kr. 13,75 pr. stk."

POLSK BRONZE

Artikel, EB 10/7, två sider, en stor femspaltig bild, en stor fyrspaltig, en tvåspaltig. Foto: Jesper Stormly. Rubrik: "POLSK BRONZE TIL DANSKE PIGER" Text:

"Der er meget dejligt og billigt i smykkekonsten i denne sommer i plastic og træ og natursten, men hos Galleri Westjut i Skindergade har man i disse dage en udstilling af bronzesmykker, der kan konkurrere med industritingene i pris, men faktisk er spændende små kunstværker, som den polske kvindelige billedhugger ANNA KAMIENSKA LAPINSKA har lavet for sjov og for at slappe lidt af imellem større og mere seriøse skulpturer. - Hun har tidligere udstillet kunstværker i København, men hos Westjut koncentrerer man sig netop om smykkerne og bætespænderne, der røber

en virkelig kunstner, men er ting til at bruge og pynte sig med. Bronzetingene er prototyper, og de egner sig fint som hængesmykker i lædersnore, der kan anvendes selv til bæltespænderne, som Yvonne Ekman har gjort her i solen i en park i København, hvor hun slet ikke havde brug for noget bælte.

Mennesker har lyst til at smykke sig, og bronze står godt til nøgenhud. I nøgenmoden ser man også denne sommer, at smykker eller kropsmalerier får lov til at pynte op på den nøgne mode.

På mere vinterlige dage har Anna Lapinskas smykker også en nydelse på baggrund af en grovstrikket sweater. Westjut sælger de polske bronzeting for ca. 36 kr."

FØRSTE VANDSENG I DANMARK

Artikel, EB 13/7, två sidor, EN STOR HELSIDESBILD (femspaltig) över båda sidorna. Foto: Jesper Stormly. Rubrik som ovan. Text:

"Vandsengen var forårets sensation i Amerika, og efter sigende har designeren og den første producent af vandsenge, VALENTINE ZAMORO, haft en vision, der endte med disse ord: verden ønsker vandsenge! Det er i al sin enkelhed, store madrasser af en særlig kraftig vinyl, som fyldes med vand, og i begyndelsen var det en hippie-ide i Californien, men senere bredte den sig til de pænere omegnshuse, og så dukkede vandsengene op som stormagasinvarer, først hos Bloomingdales i New York, vandsenge i særlige luksuriøse afdelinger, og PLAYBOY-chefen HUGH HEFNER, fik installeret en i King Size, hvorefter de fik endnu et ry som sex-senge, og en af annoncerne sagde ligefrem: to ting er bedre på en vandseng, en af dem er søvn!

Nu har nogle amerikanske læger endog anbefalet dem både som orgasmefremkaldende og som velegnede før folk med dårlig ryg. Fire hospitaler har taget vandsenge med ind i behandlingen af handicappede. Nogle problemer har der været med vandsengene. Der er sket uheld, så folk har vågnet med vandet flydende i hele huset. Alt vandet i en vandseng er meget tungt og har skabt problemer med gulvene i gamle huse.

Nu kommer den første vandseng til Danmark, og det bliver spændende at se, om det snart er IN at ligge på vand i Danmark, ligesom det har været i USA i flere måneder. Det er en ung dansk ingeniør, JAN H. JACOBSEN, der har fået agenturet for LIQUA LUV WATERBEDS fra Sausalito i Californien.

Jan H. Jacobsen har været i USA efter en tid som rådgivende ingeniør i Sydfrankrig og i Paris, hvor han bl.a. var med til at konstruere trafiktunnelen under Concorde Pladsen. Han har desuden bygget hoteller på Hawaii for senere at tage til San Francisco, hvor han i fire år har arbejdet ved planlægningen og opførelsen af benzinstationer og brændstoftanke til påfyldning af de nye jumbojets.

Vandsengene findes i fire størrelser, King Size, Queen Size, dobbelt og enkelt, der vejer henholdsvis 728, 590, 515 og 310 kg., og Jan H. Jacobsen, der også beskæftiger sig med produktion af brændseladditiver til antiforurening, får i løbet af et par dage den første vandseng sat op i et show-room hos GRØNDAHL i Rosengården 9.

Rammerne til madrassen overlades til folks individuelle installation af vandsengene, og der fremstilles specielle opvarmningselementer til vandmadrasserne, så sengelejet kan tempereres efter ønske.

En vandmadras minder noget om de oppustelige vinyl-møbler, der blev lanceret i Paris af QUASAR KHANH, men vinylmaterialet er meget kraftigere."

OTTE SIDER SEVENTEEN

Artikel, EB 17/7, två sidor, två fyrspaltiga bilder, en trespaltig, tre tvåspaltiga. Foto: Jørn Freddie och Jesper Stormly. Rubrik: "OTTE SIDER MARGIT OG ERIK I SEVENTEEN" Text:

"28. september kommer Amerikas største teenage-blad SEVENTEEN med otte reportagesider fra København og Vedbæk. Emnet er MARGIT og ERIK BRANDT, og Margit Brandt har lavet en serie tøj til Seventeens unge læsere, der selv kan sy modellerne, som BUTTERICK PATTERN har lavet mønstre til, og i mange stormagasiner vil man kunne købe mønstrene med særlige stoffer, som Margit har angivet.

Reportagen laves i disse dage i København og Vedbæk af Seventeen-medarbejderne BIRGITTE PASDZIOR og GUISEPPE SANTORO. Birgitte Pasdziior er tysker, og hun arbejder for de tyske blade PETRA, NEUE MODE, CONSTANZE og FÜR SIE og i de sidste 10 måneder været medarbejder ved Seventeen og bosat i New York. Giseppe Santoro er af italiensk afstamning, har arbejdet for bl.a. ELLE i flere år i Paris, desuden for VOGUE, CONSTANZE GLAMOUR og GOOD HAUSKEEPING og han arbejder nu som alle andre Seventeen-fotografer på freelance-basis. De fortæller, at Seventeen fortrinsvis har læsere i aldersklassen fra 15 til 20

år. Bladet har et oplag på 1,7 millioner, men man regner med, at 6,5 millioner ser bladet hver måned.

Seventeen vil ikke kaldes et modeblad, men betragter sig selv som et "serviceblad". Derfor bringer man f.eks. aldrig billeder af tøj, der ikke forhandles i mindre end 600 amerikanske butikker og stormagasiner. Pigerne skal kunne gå hen og købe modellerne, hvad enten de bor på østkysten eller vestkysten eller midt imellem.

Man bringer mange opskrifter på såvel mad som strikning og hækling, og man bringer mange ideer til indretning af de unges rum, hvad enten det er i private hjem eller college. Man bruger udelukkende meget unge fotomodeller, og i København valgte man den rødhårede MARIANNE DIERS og fotomodellen OLE EVAN til at være seriens gennemgående par.

Seventeen ville gerne selv have haft Ekstra Bladet-pigen, den blonde CHARLOTTE GØNNER fra Strib, der lynhurtigt kom til tops i Paris, men nu har givet afkald på medel-karrieren og forlovet sig med den unge franske maler og designer CHRISTIAN DANINOS (søn af forfatteren).

Vi har fulgt Seventeen-gruppen på vej rundt i København med fotomodellerne og Margit og Erik, der vendte hjem fra St. Tropez for at møde fotografen og hans art director fra New York. Margit Brandt venter barn og er i 5. måned og kunne på turneen præsentere en nydelig lille rundbue, der absolut ikke skal skjules af tøjet. Som mange andre moderne piger ønsker Margit Brandt netop at frehæve, at hun skal have et barn. Det bliver spændende at se, om hun snart også gør sig gældende i smart og praktisk design af babytøj."

Bildtext 1:

"MARGIT og ERIK BRANDT uden for deres hus i Vedbæk, der bærer præg af deres store interesse for antikviteter, dørren har man bl.a. hentet hjem fra Rue Jacob i Paris, hvor den tidligere har siddet i et nonnekloster."

Bildtext 2:

"Unge turister i København - MARIANNE DIERS marcherer som gardist med fotostativet foran Amalienborg Slot, mens OLE EVAN fotograferer løs."

Bildtext 3:

"3 situationer fra turen gennem København: til venstre instruerer Seventeen-fotografen GUISEPPE SANTORO de to danske fotomodeller, der var med til optagelserne. Billedet herunder: BIRGITTE blev så begejstret for Margit under det forberedende arbejde, at hun rakte sig

over bordet i Margit og Eriks værksted i Niels Hemmingsensgade for at kusse den danske designer. Margit og Erik venter barn, og Margit er som mange moderne piger stolt af sin runde mave."

Bildtext 4:

"SEVENTEENS medarbejdere i København: til venstre den 28-årige tyske art director BIRGITTE PASDZIOR, der sammen med fotografen GUISEPPE SANTORO lavede reportagen om Margit og Erik Brandt og deres tøj."

DANMARKS DYRESTE LYD

Artikel, EB 20/7, två sidor, en sexspaltig bild över båda sidorna, en femspaltig, en trespaltig. Foto: Knud Jakobsen. Rubrik som ovan. Text: "Akustikken i rummet betyder enormt, især for de unge og avancerede, der er rene specialister i at lytte. Idealet er faktisk: at kunne være sin egen tonemester i sit eget rum.

Både indretningsfolk, radiofolk og teknikere arbejder i dag på at tilfredstille dette behov, og radioteknikerne har løst deres problem med "det elektroniske delfilter".

Billederne her viser nogle nye ting, som er toppen af, hvad man også snart herhjemme kan byde en privat tonemester. Det er nye elektrotekniske landvindinger, som har gjort det muligt at skabe "den nye lyd", der præger disse ting. De vil være i de danske butikker til sptember. Det er salgschef Søren Berg hos FONIA, som har hjulpet os med at skabe disse miljøer, og Søren Berg er vel nok en af de mennesker i Danmark, som ved mest om Hi-Fi. Han har været med til indretningen af adskillige diskoteker her i landet, men interesserer sig faktisk lige så meget for de private tonemestre. Hos SALESCO i SCANDINAVIAN TRADE CENTER, Bella-Centret, og Imperial Møbler, Ved Vesterport har man hjulpet os med at skabe møbleringerne.

TIL VENSTRE QUADROFONI

De fire stereo-kanaler er på vej.

Hvis man virkelig skal tale om "quadrofoni" forudsætter det anvendelsen af en original firekanalsoptagelse, indspillet på fire spor og afspillet gennem fire separate kanaler, og dette gælder også båndoptagere.

På billedet til venstre ses et eksempel på et rum, hvor man kan dyrke "quadrofoni", selv om firkanalssystemet endnu ikke er helt udviklet i alle

led. Selv en gammeldags grammofonplade kan gennem dette system blive "quadrofonisk".

Anlægget bygger på en kompliceret elektronik, og på billedet ses i forgrunden to af de fire Sansui-højttalere i anlægget. Til højre firspors-båndoptageren og stereo-pladespilleren, i forgrunden til venstre ses den specielle elektroniske enhed, som kan omdanne tosignalssignalet til et firkanalssignal, og bag denne skimter man en "tuner" og forstærker. Tingene koster: højttalere pr. st. 2250 kr., "tuner" 4200 kr, forstærker 3850 kr., det elektroniske Sansui-filter 2250 kr., forstærker 2370 kr., båndoptageren 7990 kr. og pladespilleren 2985 kr.

For hele anlægget bliver det 33.085 kr.

Sofaen er designet af Erik Ole Jørgensen for Salesco, materialet er norsk fjeldkvie.

HEROVER ses: PIONEER MULTIKANAL-anlæg. Pioneer har konstrueret et elektronisk delfilter, som i forbindelse med en forstærker og 3 slutforstærkere formår at give korrekte lydinformationer. Informationen fra pick-up'en bliver ledet ind i forstærkeren først. I forstærkeren befinder der sig hovedsignalet på samme måde, som det ville befinde sig i en normal forstærker, respektive modtager.

Forstærkeren bliver forbundet med det elektroniske defilter for højre og venstre kanal. Det elektroniske defilter splitter nu de forskellige frekvensområder op i dikant, mellemtone og bas.

På billedet ses to højttalere, type CS-E 900. Herimellem forstærkeranlægget med elektronisk defilter (1995 kr.), forforstærker (1475 kr.), 3 stk. slutforstærkere (1555kr.), 1 FM/AM_tuner (1645kr.), 1 Thorens pladespiller med Ortofon pick-up (3350 kr.).

Stolen er en nyhed fra Imperial. Den er fra Skotland fra firmaet McGregor of Scotland og kaldes Athenerstolen, kr.2850."

VIDEO

Artikel, EB 22/7, en side, enfemspaltig stor bild, en trespaltig, två enspaltiga. Foto: Knud Jacobsen. Rubrik som ovan. Text:

"FONA VIDEO CENTER lancerer nu i Danmark et "tale-og-se-samtidigt-anlæg" til en pris, som gør det muligt for det private publikum at anskaffe et sådant anlæg, som tidligere udelukkende har været anvendt i industrien, på hospitaler og andre steder, hvor det er

påkrævet og rationaliserende, at man fra et enkelt kontrolsted kan overvåge alt, hvad der sker. Princippet er som i en billedtelefon: et kamera optager billedet af den talende, dette billede bliver sammen med lyden, der er optaget pr. mikrofon, samlet og sendt til skærm og højttaler. HEROVER ses et situationsbillede fra en optagelse i FONA VIDEO CENTER i Hellerup, hvor MARIANNE LARSEN sammen med OLE EVAN prøver videoteknikken i praksis. På de to billeder til højre ses Marianne og Ole, mens de samtidigt ser og taler med inanden i billedtelefon. I princippet kan et billedtelefonanlæg udbygges i en uendelighed med et varierende antal forbindelser. Alle opkald med billeder og samtaler kan samles via et omstillingsbord (billedet nederst), hvor man samtidig kan se og høre alt. Fona Video Center, der til september kommer frem med anlægget i Danmark regner med, at prisen for en enhed vil blive ca. kr. 3445."

TRAKTORSÆDE I BYEN

EB 5/8, en side, en stor fyrspaltig bild. Foto: Knud Jacobsen. Rubrik som ovan. Bildtext:

"På den sidste franske møbelmesse i januar i Paris vakte italienerne opsigt bl.a. med "traktorstolen". Den blev lanceret af ZANOTTA, der også for få år siden var den første med sækkestolen SACCO.

Den italienske traktorstol var imidlertid sat sammen af fire allerede eksisterende ting, hentet fra henholdsvis en traktor fra 1935, en cykel, en sovevogn og et sjlskib. Men denne italienske skabelse nåede aldrig Danmark.

Nu har MORTEN GÖTTLER imidlertid skabt en festlig og billig dansk variation af traktorstolen. Den er fremstillet af lakeret stål i farverne gult, hvidt, rødt og sort for INDBO på Gl. Kongevej. Pris ca. kr.172."

VANDMADRAS FRA GLOSTRUP

Artikel, EB 20/8, en och en halv side, en stor femspaltig bild och en smal femspaltig. Foto: Jesper Stormly. Rubrik som ovan. Text:

"For nylig bragte vi billedet af de første vandsenge på det danske marked, og det har givet anledning til mange henvendelser fra læsere, som dels var interesseret i at ligge i vandsenge, dels var interesseret i at

sælge vandsenge.

I dag kan vi berette om en ny model af vandsengen, som skal produceres i Glostrup på en dansk fabrik, men projektet bag produktionen er amerikansk, og lederen af den nye virksomhed bliver den unge danske MICHAEL DANNIN, som har fået ideen til en dansk produktion af vandsenge, da han var ansat i hotelbranchen i et år på Bahama Øerne og så, hvor folk var optaget af at ligge på disse nye madrasser. Man regner med, at produktionen af de nye vandmadrasser starter på fredag, og det er meningen, at madrasserne skal sælges fra stormagasiner og en specialbutik. I Danmark vil man følge de danske standardmål på senge, men man vil også producere en rund madras og i øvrigt fremstille disse kraftige plastic-madrasser på bestilling efter ønske. Den vandseng, som ses på billedet, måler 2 m.X 155 cm, og den vejer, fyldt med vand, ca. 600 kg.

Den nye vandmadras vil i handelen komme til at koste ca. 300 danske kroner. Firmaet hedder NORTH SEA WATERBEDS CO.

I Glostrup får man telefon nummer 45 03 19."

Bildtext 1:

"MICHAEL DANNIN er søn af en dansk øre-, næse- og halsspecialist i Malmø og føler sig helt dansk-svensk. Han er 23 år og starter nu produktion af vandmadrasser i Danmark. Herover ses han på sin første vandmadras på dansk græs."

Bildtext 2:

"De nye danske vandmadrasser egner sig glimrende til havebrug, og ungerne elsker dem. Her er de fire første danske børn, som prøvede den nye vandmadras. Tøjet: BENT VISTI for STEFFENS BØRNEKONFEKTION."

MANGE STOLE DREJER NU

EB 12/8, trespaltig bild. Foto: Knud Jacobsen. Rubrik som ovan. Bildtext: "Mange moderne mennesker foretrækker at bevæge stolen fremfor at bevæge sig selv, og resultatet er de mange drejestole. Denne er dansk fra ERIK JØRGENSENS MØBELFABRIK, Svendborg. Design: POUL M. VOLTER. Materialet er spændt finer."

LEG I MULTIKUNST

Artikel, EB 14/8, två sidor, en stor femspaltig bild, en fyrspaltig, en trespaltig, en tvåspaltig och en hög enspaltare. Foto: Knud Jacobsen. Rubrik som ovan. Underrubrik: "Maleren Tom Lindhardts legeskulpturer på Israels Plads fra mandag på stadsgartnerens initiativ". Text: "Det store byggesæt cirk-o-flex vises i forskellige figurer på billederne, som vi tog på Bellevue Strand. De er designet af maleren TOM LINDHARDT, som tidligere gjort sig bemærket med nogle utraditionelle legeskulpturer. Tom Lindhardt bruger selv udtrykket multikunst om sine cirkelbuer i stærke farver, som børnene selv kan bygge deres klatre- og legeredskaber af. I en brochure viser han en serie figurer, som kan give børnene ideer, og et standardsæt koster 563,50 kr., men man kan købe enkeltdele til at supplere med. Alle legeskulpturerne er fremstillet af vandfast 22 mm. krydsfiner, som er gennemprøvet og fundet smidigt og holdbart til udendørsleg. Alle jernbeslag og rør er plasticbehandlet, hvilket ikke alene gør dem rust- og slidsikre, men behaglige at holde på. En anden legeskulptur, som bliver sat op på Israels Plads på mandag, er fjederfuglen, en gyngefugl på en kraftig fjeder, og den har fået kælenavnet Mudderkliren. Tom Lindhardt har også designet rutsjebanen, der ses herover, og også den model vil være med til at sætte kulør og liv på Israels Plads. Men i øvrigt er Tom Lindhardt allerede repræsenteret med sine legeskulpturer på legepladser i Gladsaxe Kommune, i Odense og i Århus."

TO PIGER HOS IKEA

Artikel, EB 16/8, två sidor, En femspaltig bild, en fyrspaltig, en tvåspaltig, en enspaltig. Foto: Knud Jacobsen. Text som ovan. Underrubrik: "Nyt fra dansk-svensk designer-team i dag". Text: "For et par år siden vakte to unge designere opsigt hos IKEA i Ballerup med et møbelprogram af spånplader, som havde enorm appel til de unge. Det var den danske CHARLOTTE RUDE og den svenske HJÖRDIS OLSSON-UNE, ingen af dem er fyldt 30 endnu, begge er uddannet i kunsthåndværk (i Stockholm og København), de startede oprindeligt som keramikere, men har foruden møblerne også beskæftiget sig med plastic, glas og mange andre ting. I dag lanceres de hos Ikea med nye møbler, der alle bærer markante navne: ROCK, GOGO, JENKA og ZÄTA.

Det er stole, der er fremstillet af bøjet 32 mm. stålrør, der er lakeret i farverne gult, rødt og orange. Zäta fremstilles kun i blankpoleret stålrør. Til stolene findes forskellige puder i flere farver og sribekombinationer. Puderne er af canvas i farverne orange, hvidt og blå med hvide striber eller den omvendte kombination.

Charlotte og Hjördis kommer også snart med en ny glasserie for KASTRUP/HOLMEGÅRD."

Bildtext 1:

"Det er også Hjördis og Charlotte, der har designet RULLEHESTEN, 88 kr., som bl.a. gør stor lykke i Ikeas egen "børneparkering". Her vises den af TASCHA ELUNG JENSEN på 3 år."

Bildtext 2:

"Vi har fået designerne CHARLOTTE RUDE og HJÖRDIS OLSSON-UNE til at vise de nye møbler på Ikea-parkeringspladsen i Ballerup. Det er den danske Charlotte med det lyse hår, den svenske Hjördis med det mørke. På billedet lige til venstre sidder Hjördis i en pudeholder-stol ROCK, leveres til kr. 48 i en karton. Øverst på den anden side er hun ved at sætte sig i stolen ZÄTA, der koster kr. 358 med hynde, og på billedet derunder sidder Charlotte i stolen GOGO, pris uden puder kr. 140, mens Hjördis har taget plads i JENKA, uden puder, 118."

REJSESKRIVEMASKINE OG MODERNISME HOS SPIES

Artikel, EB 18/8, två sider, en stor femspaltig bild, en fyrspaltig, en trespaltig, en enspaltig. Foto: Knud Jakobsen. Rubrik vänstersidan: "MOBIL OLIVETTI MED EL". Text:

"OLIVETTI vakte sidst opmærksomhed med en lille "rød og rap" rejseskrivemaskine til moderne damer, i denne uge lancerer man i Danmark en sort OLIVETTI LETTERA 36, som er beregnet for rejsende folk, der er vant til at bruge elektisk skrivemaskine, og som nu kan tage den fordel med, når de rejser. Olivetti Lettera 36 er specielt udviklet for at tilfredstille de voksende krav for "den professionelle forretningsmand, journalist, arkitekt og studerende". Måske man også burde tilføje, at den er mest ideel for den rejsende, som kan putte den ind i en bil. For selv om Olivetti Lettera 36 er handy i avanceret italiensk design, er den ikke så let at løfte som mange andre rejsemaskiner, selv om den er smallere end

andre elektriske skrivemaskiner. Prisen på det danske marked bliver ca. 1690,50 kr. (inkl. moms)”

Bildtext:

”Vi fik SIMON SPIES` privatsekretær INGER HJORTH til at afprøve hans nye OLIVETTI LETTERA 36.”

Rubrik högersidan:

MODERNISME HOS FRISØREN. Text:

”Frisøren ARTHUR STANDER har med indretningen af sin nye salon i kælderens under HOTEL MERCUR definitivt brudt med den traditionelle opfattelse af en frisørsalon. SIMON SPIES har givet ham helt frie hænder, og Arthur har selv stået for valg af møbler, farver og har desuden designet forskellige ting til salonen, hvis store æstetiske lokaler er holdt i brunt og hvidt og præget af avanceret italiensk design i møbler. Arthur Stander ses på billedet til højre.”

BESØG AF EN LEVENDE TRADITION

Artikel, EB 21/8, två sider, en helsides fyrspaltig bild, två trespaltiga, en enspaltig. Foto: Jesper Stormly. Rubrik som ovan. Underrubrik:

”ARJE GRIEGST hjemme fra Jerusalem for at udstille i Kunstindustrimuseet”. Text:

”Lige inden ARJE GRIEGST drog til Jerusalem for at undervise på kunstakademiet BEZALEL i den nye del af Jerusalem, havde han haft sin fantastiske udstilling på Charlottenborg, hvor hans eventyrlige guldsmykker blev udstillet i montre på sort fløj i sale med palmer, og den smukke DOLA GRAVESEN fungerede som værtinde, klædt i en kjole, som Arje Griegst havde tegnet.

I de sidste 3 år har Arje Griegst boet i Jerusalem, først sammen med sin kone, i 2 år også sammen med deres søn NOAM, der er født i Israel. Nu er hele familien vendt hjem på besøg i København, hvor Kunstindustrimuseet 26. august åbner en særudstilling med nye arbejder af Arje Griegst. Inden han rejste til Israel kunne Arje Griegst godt føle sig lidt fremmed i det moderne Danmark. Han sagde: - jeg hader vor fodformede tid! - Nu har han været borte fra Danmark i 3 år, og han

fortæller, at perioden i udlandet har åbnet hans øjne for nye sider af livet i Danmark. I dag finder han, at København nærmest er en fredelig og idyllisk plet.

Arje Griegst siger også: - Efter mine år på akademiet i Israel har jeg fundet mig veltilplads ved tanken om, at jeg er "en levende tradition" - jeg forstår mystikken i f.eks. gotiske eller romanske ornamenter, jeg forstår deres mening, og hvad kunstneren har følt og villet udtrykke. Mine arbejder er en religiøs kunst. Jeg opfatter det således, at der bag hvert ornament, bag hver slyngning og streg findes et billedsprog, som ganske vist kun forstås af få, men alligevel altid må eksistere. Men som skabende kunstner opfatter jeg symbolismen som en vigtig del af kunsten, og selv om min kunst måske i format ikke er den største, så betragter jeg mig altid som kunstner."

Bildtext 1:

"ARJE GRIEGST selv med et torarullesmykke i delvis forgyldt sølv med en stor lapis lazuli, diamanter og orientalske perler. Torarullerne indeholder Mosebøgerne, og da intet menneske må røre disse skrifter, hører der til smykket også en pegepind i sølv."

Bildtext 2:

"DITTE MARIA viser her et hængesmykke i guld, inspirationen er planteornamenter, og plantespirer med knopper af rubiner omkranser månestenen, der er udskåret som et ansigt. I vedhængen er indfattet en stor, ægte sort perle."

(På bilden bar hon smycket i pannan - Ditte Maria hade hög panna, iögonfallande stora ögon och markerade drag - bilden blev mycket anslående även om det inte var artikelns största: det var bild 4 där hennes markerade ansikte i halvprofil skymtade oskarpt i bakgrunden [se för övrigt om Griegst syn på valet av Ditte Maria som model i artikeln i EB 6/9 på sid. 84].)

Bildtext 3:

"Tre ringe i guld, skapt af ARJE GRIEGST. De er fra venstre ringen HIMMELANSIGT; denne ring er fremstillet i 20 eksemplarer, der alle er signerede, ellers er alle Arje Griegsts smykker unikasmykker. Ringen i midten er en gave fra Griegst til hans kone i anledning af sønnen Noams fødsel. Den store sten i midten er udskåret som et fosteransigt, en vision over det endnu ufødte barns ansigt. Ansigtet er indrammet af "blade"

med diamanter og orientalske perler. Ringen til højre hedder GNOM. Det er en 20 karat guldring med en rosediamant, der får farve af en opal underneden."

Bildtext 4 (den stora bilden):

"Or betyder lys, og det er indskriptionen på denne lysestage, skabt af 6 kg. sølv, der er delvist forgyldt og prydet med en stor lapis lazuli og mange diamanter."

AVANCERET PLADESPILLER

EB 30/8, en fyrspaltig bild. Foto: Knud Jacobsen. Rubrik som ovan.

Bildtext:

"Moderne ungdom er interesseret i lyd, og stereoanlæg spiller en stor rolle. Her er det en pladespiller, der er meget avanceret i design. Det er en TRANSCRIPYOR HI-FI pladespiller, hvor man bevidst har gjort pick-up-armens bevægelige system så lille som muligt for dermed at få mest ud af pladernes kvalitet. Den moderne pladespiller fra FONA passer fint i reolsystemet fra INDBO, men det er i øvrigt ejedommeligt, at de danske møbeldesignere ikke forlængst har fundet sammen med designere af de "tekniske møbler", så det blev nemmere at indarbejde lydfunktionerne i moderne møblering."

DEN KAN IKKE VÆLTE

EB 1/9, en trespaltig hög bild. Foto: Knud Jacobsen. Rubrik som ovan.

Bildtext:

"Børnemøbler er et ømt punkt i møbeldesign, men her er en børnestol, som er blevet fremhævet som en af de bedste møbler for små børn af de svenske autoriteter på området. Den er designet af pigerne HJÖRDIS OLSSON-UNE og CHARLOTTE RUDE for IKEA, og materialet er lakeret stålørsskelet med hængesæde af grønt voksdug. Stolen hedder DINO og koster kr. 73 hos Ikea."

GULDBLOMST OG PERLEMOR

Artikel, EB 6/9, två sidor, en stor femspaltig helsidesbild, en fyrspaltig.

Foto: Jørgen Sperling.

Vänstersidan (över helsidesbilden) rubrik som ovan. Högersidans rubrik:

ET HALVT KILO GULD I BREDGADE

”Kunstneren ARJE GRIEGST er en eventyrer, og hans udstilling i Kunstindustrimuseet i Bredgade er en oplevelse af de sjældne. Udstillingen varer til 12, september, og en af de mest fantastiske ting, som Arje Griegst har med fra Israel, er udstillingens nummer 4, som vi ser her.

Titlen er: GULDBLOMST OG PERLEMORSBIER, og materialerne er 1/2 kilo guld og 6 karats diamanter, udskårne rosenkvarter samt akvamariner og perlemor.

Kunstværket tilhører MASKIT i Tel Aviv, og det er en permanent udstilling af kunst og kunsthåndværk, så mange mennesker kan få glæden af at kikke på Arjes guldblomst og bier.

Det er den meget smukke danske DITTE MARIA, der viser Griegst-tingene på billederne.

Hun var også med til at vise smykker i forhåndstalen af Griegst-udstillingen, og Arje Griegst blev begejstret for Ditte Maria, der netop harmonerer helt perfekt med det, som han gerne vil med sin kunst.

Nu underviser han på kunstakademi i Israel, men Arje Griegst nyder København på sin korte visit hjemme igen.

Han forklarer, at eventyrsmykkerne her er skabt til at bære samtidig.

Guldblomsten er et halssmykke, og perlemorsbierne er skabt til at smykke pigens hår ved samme lejlighed.”

CADOVIUS I SMÅ BIDDER

EB 8/9, ett fyrspaltigt foto. Rubrik som ovan. Text:

”Butikken i butikken er en selvfølge, hvor der sælges tøj. f.eks. MAGASIN

har ligesom de franske stormagasiner gjort det til en regel med specialbutikker inde i det store magasin.

I dag lanceres ideen med butikken i butikken for første gang i møbelbranchen, og det sker i Birkerød, hvor OLE OLSSON i NY FORM lader en afdeling dominere af POUL CADOVIVUS og en række designere der er "i stald" hos ham: LEIF ALRING, OLE WANSCHER, OLE GJERLØV-KNUDSEN, TORBEN LIND, DITTE & ADRIAN HEATH, STEEN ØSTERGAARD, GUNNAR GRAVESEN & DAVID LEWIS og LAUGE VESTERGAARD møblerer butikken i butikken.

Det er meningen at skabe nyt liv i møbelbutikkerne på denne måde og Poul Cadovius yder fuld støtte i form af indretningsarkitekt, dekoratør, konsulenter, annonsering m.m.

På billedet herover ses møbler designet af Steen Östergaard."

TEXTILDAGE

Artikel, EB 14/9, två sidor, en femspaltig helsidesbild, en fyrspaltig.

Foto: Hans Jørgen Bach. Rubrik: TEXTILDAGE HOS MAGASIN.

(Texten blev en av de, där korrekturet "hjälpte" mig med språket: dvs. det blev inte som jag hade skrivit, nämligen att mannen det handlade om: "Pelle Väware", fördanskades till "Pelle Væver" - vilket i sin tur nödvändiggjorde den kommande artikeln om samme man.

Jag återger emellertid här artikeln av den 14/9 därför att fotot vi gjorde var i högsta grad utmärkt och därför att innehållet i texten var - som tecken för sin tid - inte ointressant.

Fotograferingen gjordes på Magasins tak. Text:

"Nu har mennesker i Skandinavien lyst til at være indendørs, og MAGASIN fejrer efteråret med en lancering af den svenske tekstilstjerne PELLE VÆVER, i møbelafdelingen og nye boligtekstiler i håndklæder og metervarer fra Indien, vævet på Magasins bestilling efter gamle danske olmerdugsmønstre.

Det er husets indretningsarkitekt i boliggruppen LISE GAMMELTOFT, der står for disse tekstildage i Magasin, og hun siger, at Pelle Væver er helt fantastisk. Der er en tydelig tendens i møbelmoden til at vise møbler med store bløde puder og hybder, der ofte hviler på en plasticskal, og på denne udstilling kan man se Pelle Vævers markante møbelstoffer, anvendt til disse store stole og sofaer. I Sverige lanceres Pelle Væver-stofferne af

Kooperative Førbundets stormagasiner og mange andre storproducenter nu og i den nærmeste fremtid. Både i møbelafdelingen og i store udstillingsvinduer vil Magasin vise danskerne møbler med de svenske stoffer på mange forskellige møbeltyper."

Bildtext:

PELLE VÆVER har lavet stoffet fra Sverige til den danske stol, designet af ANDREAS HANSEN, og det er WINNIE HOLLMANN, der sidder i stolen."

PELLE VÄVARE

Artikel, EB 15/9, en fyrspaltig bild. Foto: Kurt Karlsson. Rubrik: "TEXTILBRANCHENS SKOVARBEJDER"

Underrubrik: "Pelle Vävare fandt sin designer, da Kunstindustriskolen havde studietur til fabrikken". Text:

"Pelle Vävare er et af de største tekstilforetagender i Sverige, og i går åbnede MAGASIN den første udstilling af Pelle Vävars ting i Danmark. Pelle selv er en stor svensker, der nikker anerkendende, når man kalder han tekstilindustriens skovarbejder. Hans far var ansat på et stort farveri, og der lærte han, hvordan man behandler tekstiler. I 1963 startede han sin fabrik som er en af de mest fremgangsrige i Sverige, og han er manden, som kan sætte en væv op fra start til slut, uanset hvilken form den har.

Billedet viser Pelle Væver (OBS!) med BRITTA ANDERSSON, der i dag er hans topdesigner. Hun deltog i en studietur fra en kunstindustriskole i Gøteborg (!), og Britta og Pelle fandt ud af, at de er ganske enige om tekstiler. - Hun plukkede ikke ud i skufferne for at lave kunstverker. Hun lavede tekstiler, som kan bruges, siger han. I Magasin kan man i disse dage se, hvor harmonisk industri og design kan fungere."

VELKOMMEN MØRKETID

Artikel, EB 22/9, två sidor, två stora fyrspaltiga bilder, en enspaltig.

Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"I FORM DESIGN CENTER i Malmø, der også har mange danskere blandt stamgæsterne, holder man i disse dage en interessant udstilling for at fejre overgangen til den mørke tid. Man ønsker simpelt hen at få

mennesker til at lege noget mere, til at være aktive inden døre. Derfor har man opbygget en udstilling, som næsten kan minde om en legeplads for voksne og børn. Gæsterne får lov til f.eks. at eksperimentere med farver og garn, som Svenska Slöjdföreningen har fået et stort farveri og uldspinderi til at stille til rådighed. Ganske vist er der masser af voksenundervisning på aftenkursus, men mange mennesker vil gerne kunne blive hjemme, når det er regn og rusk og mørke aftner, og mange forældre af begge køn vil have glæde af en væv, og der bliver ingen skænderi om, hvem der skal være babysitter, hvis far og mor dyrker hobby inden for hjemmet. Interessen for udstillingen er stor, og der er ting, der tyder på, at mange er glade for ideer og inspiration, som de finder her - samt en chance for selv at lege på udstillingen.

På udstillingen har man samtidig hos Form Design Center benyttet lejligheden til at vise moderne design i møbler, og disse går helt naturligt ind i miljøet som part af udstillingen. Samtidig har man bare for at glæde og fornøjelse udstillet pyntelige ting, bl.a. smykker fra den særprægede svenske kunstner OWE JOHANSSON, som vi her på siderne har præsenteret før, bl.a. med hans sølvfallos, der var ment som en vase til små gule roser. Nu er det nye smykker af tin, der gælder."

Bildtext 1:

"Sådan kan man f.eks. væve sig en lun vest i de mørke aftner. WINIE HOLLMANN viser en af de ting, man leger sig frem til med væven."

Bildtext 2:

"På udstillingen vises også tinsmykker af den særprægede kunstner OWE JOHANSSON, og det er meningen, at han skal udstille permanent i Design Centret."

VELKOMMEN TIL KEJSEREN

Artikel, EB 27/9, två sidor, två trespaltiga bilder, en tvåspaltig, och en japansk skrift i två tecken. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik:

"KINUKO SIGER VELKOMMEN TIL KEJSAREN" Text:

"I dag kommer Japans kejser og kejserinde til Danmark, og i dag starter den japanske KINUKO TAKASAKI med at sidde og arbejde med sine emaljering i A. MICHELSENS butik i Bredgade. Kinuko er født i Gumma i Japan. Hun er uddannet som sundhedssygeplejerske, men arbejdede i

Tokyo med emaljearbejde, tegning og maling som hobby. Hun kom til Danmark i april 1963 og arbejdede i 6 måneder som sygeplejerske på Rigshospitalet, men opgav arbejdet som sygeplejerske på grund af sprogvanskeligheder. Siden kom hun på malerskole og begyndte for 1 1/2 år siden i emaljeafdelingen på A, Michelsens fabrik i Sturlasgade på Islands Brygge. Nu klarer Kinuko sig nogenlunde på dansk, men hun finder det lettere at kommunikere gennem emaljearbejdets sprog end gennem sygeplejen.

Alle Kinuko Takasakis skåle og smykker er unikating. Hver ting formes i hånden af sølvsmedene og Kinuko i nært samarbejde. Derefter dekorerer hun dem før brændningen.

Kinuko og hendes særlige farvevalg er en forfriskende fornyelse hos A. Michelsen, der nu fortsætter i 4. generation. Den største smykkeartikel har til dato nu været mageritten, og A, Michelsen laver også juleskeen, som første gang blev sendt på markedet i 1910, i år skal den laves af Else Alfeldt, i 1972 af Bjørn Wiinblad."

Bildtext 1:

"Japansk dragt i et dansk værksted: Kinuko Takasaki har taget kimonoen på i dagens anledning, og hun arbejder her i emaljeafdelingen på A. Michelsens fabrik på Islands Brygge."

Bildtext 2:

Rubrik: "KINUKOS EMALJEBLOMST"

"KINUKO TAKASAKI udstiller en del af sine arbejder fra i dag hos A. Michelsen - bl.a. denne blomst af Sterlingsølv med emalje i hvidt og rødt. Blomstens dele kan anvendes samlet som her eller separat som på billedet nederst til højre. De kan fungere som små skåle eller askebægre. Den lille japanske kunsthåndværker er stolt af, at hendes arbejder udstilles hos Konglige Hofjuvelerer Michelsen i forbindelse med kejser Hirohitos og kejserinde Nagakos besøg i Danmark. Og vi har fået hende til at skrive VELKOMMEN med japanske tegn her til højre."

DANSK JERN - SØLV I FINLAND

Artikel, EB 2/10, förstasida och två sidor, två stora trespaltiga bilder, en tvåspaltig och en tvåspaltig bild på förstasidan. Foto: Jørgen Sperling och

Anne Havgaard. Rubrik förstasidan:

"DANSK JERN BLIVER TIL SØLV I FINLAND"

Text:

"Den danske kunsthåndværker, Paul Havgaard, fra Fåborg blev først kendt, da Pierre Cardin lancerede hans jernskulpturer i Paris. Nu har han fået kontakt med Lapponia i Helsingfors, fordi man fik øje på hans jernsmykker i en amerikansk bog om skandinavisk kundthåndværk! Men finnerne vil afstøbe hans jernsmykker i sølv - se Familiesiderne inde i bladet. På billedet bærer pigen den første Havgaardring i sølv fra Helsingfors samt en af hans læderbælter med jernspænde."

Sidorna inne i tidningen:

"Poul Havgaards smykker:"

Rubrik 1: "FRA PARIS TIL HELSINGFORS"

Text:

"Jernsmiden fra Fåborg, Poul Havgaard, blev førts rigtig kendt i Danmark, da Pierre Cardin fik øje på ham og lancerede hans jernsmykker og bæltespænder i Paris, senere fulgt op af hans lædertasker med jernskulpturer. Nu har Poul Havgaard lige fået en fin kontrakt med Lapponia Jewelry Ltd. i Helsingfors, der er en af verdens største producenter af smykker. Hos Lapponia har man simpelt hen besluttet at overlade hele sølvlinjen til Poul Havgaard, det lige er vendt tilbage til Danmark efter sit væsentlige besøg i Helsingfors. Tidligere er alt sølv hos Lapponia blevet dirigeret af den fremragende Bjørn Veckstrøm, som nu skal stå for firmaets ting af guld.

Poul Havgaard har ikke tidligere beskæftiget sig med sølvting, men lavet sig et speciale på jernet, og hans unika-produkter er efter Pirre Cardins opfordring blevet produceret i en moderat seriefabrikation, som Poul Havgaard selv har hånd i hanke med. Hans design for Lapponia er faktisk ting, han selv smeder i jern i sit værksted i Fåborg, og fabrikken i Helsingfors har til hans tilfredshed lavet et par af hans jernting i sølv, så han kan anerkende fabrikkens formåen. Billederne viser de to første sølvfingerringe fra Helsingfors samt et af Poul Havgaards bæltter."

Rubrik 2: "UDGIVER BØGER I USA OM KUNSTHÅNDVÆRK I DANMARK"

under ett tvåspaltigt porträtt av Don Willcox (foto: Anne Havgaard)

Text:

"I ca. et års tid har den amerikanske forfatter Donald J. Wilcox rejst rundt i Skandinavien og besøgt ca. 1500 kunsthåndværkere. Den flittige Don er

måske den mand i verden i dag, som ved mest om kunsthåndværk i Skandinavien, og nu ligger resultatet klart: 5 bøger om emnene: broderi, keramik, smykkekunst, træarbejder og vævning.

Gennem korte tekster og gode billeder belyser Don de 5 emner, og bøgerne udgives af Van Nostrand Reinhold Company Ltd. i New York. For tiden bor Don Willcox et stykke vej uden for Fåborg, og han arbejder med en bog om læder. Her assisteres han af lædereksperter Jimmie Manning, der startede den danske lædergølgø i sin kælder Bit-Ov-Sole i Lars Bjørnstræde. Denne bog kommer også på dansk - fra Gyldendals Forlag om nogle uger.

Don Willcox er god ven af Poul Havgaard og hans kone i Fåborg, og det var bogen om smykkekunst, der gjorde finnerne opmærksom på jernsmeden Havgaard fra Fåborg."

GÅGADEFOD

EB 15/10, en trespaltig bild. Foto: Jørgen Sperling. Bildtext:

"I dag får Strøget sin nyeste popart: hos Nørgaard på Strøget har dekoratøren med kælenavnet JANSBY anskaffet 5 af de enorme skumgummiføder, designet af Pesce for C & B i Italien.

Jansby har dekoreret dem med sort farve, røde negle og røde stjerner."

KUNSTHÅNDVÆRK I HELE HOLBÆK

Artikel, EB 16/10, en sida, en stor fyrspaltig bild, en trespaltig.

Foto: Jørgen Sperling. Huvudrubrik som ovan. Text:

"I morgen starter i Holbæk et usædvanligt arrangement, skabt på initiativ af LANDSFORENINGEN DANSK BRUGSKUNST OG DESIGN i samarbejde med Holbæk Byråd, kulturudvalget og en række af byens forretninger, banker, forsikringssselskaber m.fl. Udstillingen vil blive fordelt i lokaler på rådhuset og museet, og der holdes kjoleteater og kunsthåndværkermarked, hvor designerne og kunsthåndværkerne selv udstiller og sælger deres arbejder. Man ønsker at vise arbejder fra 1971 og således give Holbæk et alsidigt indtryk af det pulserende liv i dansk brugskunst. Man ønsker også at skabe en kontakt med publikum og kunsthåndværkerne ved flere af arrangementerne, der hører samman

med udstillingen. Den åbnes i morgen af prinsesse Margrethe og varer til og med næste søndag.

GLAS FRA LISBETH BRAMS

BILLEDERNE til venstre viser nye glaslamper og lysestager fra Holmegårds Glasværk, designet af LISBETH BRAMS, der formgiver ting i træ, keramik og glas og bl.a. har skabt mange lamper, salatskåle, salt og pebersæt i træ. Hendes nye lamper er med på udstillingen i morgen i Holbæk, og lysestagerne er specielt skabt til Den Permanente, hvor de vil være fremme i december. Lisbeth Brams er oprindelig uddannet maler hos Kræsten Iversen på Akademiet, men nu arbejder hun mest som industriel formgiver, og ofte skulpturer hun tingene frem i gips for at kunne danne sig et indtryk af det rette størrelsesforhold. Hendes nye lamper er i mange farver, mens lysestagerne er af klart, ufarvet glas med en farvet ring af glas."

SANSESOFA

Artikel, EB 18/10, en side, en stor fyrs-paltig bild, en tvåspaltig.

Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"LARS LUNDQUIST er arkitekt og har designet en havegrill og nogle byggelementer til haven. Nu har han tegnet en sag, som hans søster, LISBETH LUNDQUIST, den dejlige dame, har døbt EN SANSESOFA, og det må Lars affinde sig med. Den består af 4 lange pøller, der er fyldt med strimlet skumgummi og betrukket med ubleget lagenlærred.

Til disse hynder har ars designet nogle fiffige stativbøjler, som holder sammen på puderne, så man faktisk sidder glimrende i arrangementet. Det blanke metalstativ sammenholdes med plasticfatninger, og man kan bygge sin sofa op på flere måder, eller man kan købe møblet som stol, der måler 1 meter i bredden. Møblerne produceres og forhandles indtil videre af Lars Lundquist selv plus to kammerater, Hans Aagesen og Jacob Vind, men de vil gerne finde egnet forhandler. Man kan finde dem på 89 21 28. Sættet vil koste ca. 800 kr.

Bildtext:

PIGEN i sansesofaen herover er ANITA JANTZEN i en fransk bodystocking, og man skimter de metalstativer, der skaber hold over hynderne. På det

lille billede sidder Anita sammen med den korthårede BERIT TREBBIEN og den langhårede BENTE JENSEN, og trekløveret siger god for sansesofaen."

KRAVLEGÅRD I KØKKEN

Artikel, EB 20/10, en sida, en stor fyrspaltig bild. Foto: Jørgen Sperling, Rubrik som ovan. Underrubrik: "Børnevenligt arbejdsmiljø for familien vises nu i Byggecentrum" Text:

"Køkkenet kan være en dejlig legeplads, når familien laver mad, og man gerne vil have de små børn inden for rækkevidde, men køkkenet kan også være en farlig legeplads for de mindste, og i BYGGECENTRUM i Gyldenløvesgade 19 har man for tiden udstillet et elementkøkken, hvor kravlegården er en part af planen. Legesektionen kan, når barnet bliver ældre, udskiftes med f.eks. en opvaskemaskine.

Det er GOLDREIF KØKKENET, som produceres i Herford i Tyskland og repræsenteres her i Danmark af J.K.N. FABRIKKERNE (JENS KRISTIAN NIELSEN). Køkkenet vises også i Køkken-Supermarkedet JETTE på Butikstorvet 1. sal i Rødovre Centrum.

Der hører ca. 200 forskellige sektioner til Goldreifkøkkenet, der fås i farverne Grøn, gul, rød og oliven.

Firmaet stiller konsulent til rådighed for dem der vil forny et køkkenrum eller indrette et elementkøkken i et nyt byggeri.

I øvrigt arbejder man efter moderne ideer med at skabe arbejdskøkkener, der også er opholdskøkkener, hvor det er værd at samles, og hvor mange funktioner kan udføres."

HUN SKILLER RUMMET

Artikel, EB 23/10, en stor trespaltig bild. Foto: Gunnar Larsen. Rubrik som ovan. Text:

"I de senere år har kunstnererne i flere lande kastet sig over opgaver i møbelmiljøet - med ting af både dekorativ og funktionel værdi. Nu har den engelske billedhugger ANTHONY DONALDSON skabt nogle piger af naturfarvet polyester, der hviler sig på irgrønne vægge, og Donaldson har creeret tingene til at skille rum med. Hans blanke plasticpiger er for tiden udstillet på et galleri i Paris, og den første kunde var Günther Sachs, som

købte en af de engelske damer for at skabe en skillevæg i den lejlighed på Avenue Foch, som han har sammen med sin svenske kone, fotomodellen MIRJA. En af billedehuggerens skillevægge koster ca. 25.000 danske kroner.”

TUGTUPIT FRA GRØNLAND

Artikel, EB 27/10, två sidor, två stora trespaltiga bilder, ett enspaltigt porträtt. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik:

”GULD OG ÆDLE STENE FRA GRØNLAND”

”Grønland er ved at gøre sig gældende i moden - både når det gælder tasker, møbelstoffer og smykker. Den fine grønlandske uld er blevet et speciale i metermål og møbelstoffer, vævet hos GABRIEL i Fredericia. Hos BON GOUT har fabrikant ERIK GUTTERMANN taget kegler med sine tasker af hajskind, og nu er kongelig hofjuveler OVE DRAGSTED ved at gøre Grønland verdensberømt i smykkemoden med TUGTUPIT, den spændende, ædle sten, som Dragsted har fået eneret på at bryde ud af den grønlandske klippe.

Tugtupit, der er af farve som den arktiske tuelimut blev opdaget i Sydgrønland i 1960 af professor HENNING SØRENSEN.

Stenen er over en milliard år gammel og ses som røde partier i lyse årer i Ilifaussaq.

Navnet Tugtupit har sin oprinnelse i stednavnet TUGTUP AGTAKORFIA, Tugto betyder rensdyr og Agtakorfia affaldsplads, og befolkningen mente dengang, at det var en ”renskykkegård” - et sted, hvor rensdyrene gik hen for at dø i ensomhed.

Senere er der kommet en anden fortolkning af navnet: Tugtup er også et pigenavn, og ifølge den senere overlevering gik kvinderne hen på denne plads, når de skulle føde.

Hvilken fortolkning man end anser for rigtigst, så er det blodets farve, der skulle være oprindelsen til Tugtupit-stenens røde nuanser.

Tugtupit blev første gang slebet som smykkesten af Ove Dragsted, der mener, at stenen tager sig bedst ud indefattet i guld.

De slebne stene varierer i farver fra svagt rosa til en dyb carmoisinrød og har for det meste indeslutninger af den sorte arfvedsonit, den grønne æginin, den gule pyrochlor og den hvide analcim.

Ved bestråling med langbølgede ultraviolette stråler antager Tugtupit en

glødende abrikosfarve, der er næsten selvlysende.

For fagfolk kan man nævne, at Tugtupit er tetragonal, lysbrydningen er 1.502, densiteten ca. 2.36 og hårdhedsgraden er ifølge Mohs skala 6-7.

- Ove Dragsted er specialist i at behandle ædle stene, men han har især koncentreret sig om Tugtupi, som han bl.a. har holdt foredrag om i den grønlandske radio og behandlet i afhandlinger og artikler.

Desuden udgiver han inden længe på Politikens Forlag: Ädelstene i Farver.

Billederne viser til venstre den lyse BERIT TREBBIEN med en anden grønlandsk smykkesten KAKORTOKIT, en mørk sten der brydes ved Julianehåb i Grønland. Kakortokit er det grønlandske navn for Julianehåb. Ringen koster kr. 600 og brochen kr. 950. På billedet herover viser den mørke ANITA JANTZEN 3 guldsmykker med Tugtupit-stene.

Øverst et smykke, der enten kan anvendes som broche eller som hængesmykke, mange mindre rosa Tugtupit-stene i guldfatning, pris kr. 3500. Brochen i midten med den aflange Tugtupit koster kr. 1200 og den store sten indrammet af "blade" i guld kr. 1400. Guldkæder til hængesmykkene koster kr.170."

Bildtext till porträttet:

"Ove Dragsted - han er kongelig dansk hofjuvelér, og han har eneret på Tugtupit i Grønland, den spændende røde sten, der kan skifte farve."

SMYKKEØJNE OG MODERMEDALJE

Artikel, EB 3/11, en sida och en spalt, en fyrspaltig bild, en trespaltig, tre enspaltiga. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"JØRN BOBERG-ANS, 56 år, er en mand med visioner. Det fordres også af en, der har skabt sig et ry som en af verdens dygtigste og mest avancerede øjenkirurger, der som hobby har design af særprægede smykker, der udtrykker en livsanskuelse. Jørn Boberg-Ans har skabt nogle smykker til sin kone, SONJA, som har assisteret ham ved operationer gennem mange år, og her har han brugt øjet som motiv. Nu har han skabt nogle smykker, der er en hyldest til familielivet. Han har skabt et smykke, som en kvinde kan bære med stolthed. Det er en slags modermedalje, som viser, hvor mange børn hun har født og hvilket køn de

har. Manden kan også føle sig stolt over at se kvinden bære smykket, forudsat at der eksisterer et godt familieliv.

Smykket, som Jørn Boberg-Ans har formgivet med tanke på kvinden som moder, har sit udspring i de symboler for kvindeligt, respektive mandligt køn, som man anvender inden for medicin og biologi. Det vil sige, at det kvindelige køn markedes med et symbol, bestående af en cirkel med et kors nedad, et såkaldt Evaspejl. Det mandelige køn markedes med et symbol af en cirkel med en pil skråt op mod højre. Smykkerne der bygger på disse symboler, har Boberg-Ans fået mønsterbeskyttet, som det heder i papirene, til "dekoremotiv til broche, ring, ørering og ørevejhæng". "Beskyttelsen ønskes for 15 år".

Guldsmed AMBY i "Charlottenlund Guld Sølv" i Jægersborg Allé udfører smykkerne efter Boberg-Ans' instrukser, og ethvert enkelte smykke koster ca. 150 kr., men det kan også udføres på bestilling med sten efter ønske, og så bliver prisen derefter.

I familien Boberg-Ans har fru Sonja sin modermedalje, hun har to døtre og en søn, og den ene datter, Glen Barner, har netop fået sit Boberg-Ans smykke med symbolet for kvindekøn. Glen har lige fået en datter"

Bildtext 1:

"Dette smykke er udformet som et symbol i form af et øje, der omgiver bogstaver COC. Det står for Charlottenlund Ophthalmological Conference. Smykket blev skabt i anledning af en international kongres i privat arrangement med deltagere fra mange lande, og hver deltager fik et smykke. Senere har Jørn Boberg-Ans fundet, at konferencedeltagernes hustruer fortsat bærer smykket."

Bildtext 2:

"Smykket herover fik Sonja Boberg-Ans af sin mand, da hun havde assisteret ham ved 100 hornhindetransplantationer. Smykket er udformet som et symbol i form af et stort C, som omgiver et øje med en indfattet sten som pupil. Smykket er udført i guld, og C står for 100 på latin."

Bildtext 3 med rubrik:

DET FØRSTE SMYKKE TIL EN MOR

"På sin fødselsdag sidste år fik Sonja Boberg-Ans det første smykke, som hendes man havde skabt for at hylde en mor. Smykket ser sådan ud og markerer, at hun har to døtre og en søn. "Medaljen" er udført i guld med ædle stene.

Nu kan også andre mødre få sådan et smykke, måske som en gave, der markerer fødselen af det første barn med et enkelt symbol for søn eller datter - en rigtig gave til den unge mor, og øjenlægen har fået ideen mønsterbeskyttet og sat i produktion hos en guldsmed i Charlottenlund. Og den første unge mor, der fik det smykke, var familiens ene datter, Glen."

FORM 8

EB 6/11, en femspaltig helsidesbild. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"DUX-MØBLER AB, i Sverige, sælger mange møbler på det danske marked og forhandles af DUX-DESIGN A/S i Viby. En ny og spændende stol er på vej fra Dux. Den er designet af møbelarkitekterne ALF SVENSSON og YNGVAR SANDSTRØM og foruden farverne hvid, grøn og nougat kommer den til foråret i sort og glasklart. Materialet er formstøbt ABS-plast, og udgifter til form og udvikling beløber sig til ca. 800.000 danske kroner, men så regner man også med at kunne formstøbe ca. 30 "skaller" i timen. Det er første gang, at man i Skandinavien har kunnet skabe så stor en formstøbt stol i eet stykke af ABS-plastic i gennemsigtigt, glasklart plastic. Cirkapris 1100 danske kroner."

RINGO STARR MØBLER

Artikel, EB 9/11, en side, en stor trespaltig bild, en tvåspaltig. Rubrik: "RINGO STARR LAGER MØBLER I LONDON". Text:

"Beatmusik kan føre til meget, RINGO STARR har nu debuteret som møbeldesigner i et show-room i London i Regent Street, hvor han viser en serie fremtidsmøbler, som kan produceres i dag og anvendes af folk med store indtægter. Han har designet et arbejdsbord, hvor gavlene er kølgeritre fra en ROLLS ROYCE-bil, han har lavet en cylinderformet stereusag med plads til whiskyflasker foroven. Den koster ca. 40.000 og både cylinder og højttalere minder om kakkellovne og radiatorskjulere. I prisen er dog indregnet båndspiller, radio og kassettesystem. I Ringo-design indgår også nogle særprægede hylsystemer i metal, og til ære for de engelske boligvaner har han også tænkt på kaminpladsen."

PETER OG DEN FORSTENEDE SKOV

Artikel, EB 13/11, två sidor, två stora fyrspaltiga bilder, tre enspaltiga.
Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

”Det er svært idag at lancere noget nyt i smykkekonsten, men det er lykkedes for den danske PETER VANG, 28 år, der har skabt en serie spændende smykker og bæltespænder af sølv og forstenet træ. Peter er uddannet som guld- og sølvsmed hos GEORG JENSEN og fik sølvmedalje for sit svendestykke. Senere blev han uddannet som formgiver på Kunsthåndværkerskolen, hvorefter han fortsatte uddannelsen som guldsmed og juveler hos STAATLICHE WERKKUNSTSCHULE SCHWABISCHGMUND I TYSKLAND. Siden har han på forskellige rejselegater været i Sverige, Italien og Schweiz, og han har fået præmier ved Guldsmedsfagets Fællesråds konkurrencer i flere år, og nu har han markeret sig med en interessant lille kælderbutik i Studiestræde, hvor han lancerer sine nye smykker med ”træsten”. I Danmark har man f.eks. fundet træsten i Ferker molergrav, på Fur i Jylland, og det største stykke på stranden under molerklinten ved Ertebølle på vestkysten af Himmerland. Det er en stamme af nåletræ på ca. 120 cm. og ca. 90 cm. i diameter. I flere andre lande har man fundet forstenet træ i så store mængder, at man taler om ”forstenede skove”. Der findes f.eks. forstenede skove i Arizona og Yellow Stone National Park i USA, og i den ”agatforstenede skov” ved Kairo i Egypten. I forstenet træ kan man se træstrukturen imprægneret på forskellig måde - f.eks. imprægneret af opal, der har erstattet træstrukturen på en sådan måde, at træets oprindelige struktur kan ses. I andre lande har man fundet træ, hvor det er kalkedon, meget porøse kvartsstene, der har imprægneret træstrukturen. Peter Vang har til sine sølvsmykker og bæltespænder hovedsagelig anvendt træ fra USA, mest fra Oregon.”

Bildtexter till de två stora bilderna:

”HAN, PETER VANG, med bælte hvor spændet er et stykke med Oregon-træsten i sølvindfatning, HUN, ANITA JANTZEN, har bæltet overskuldren. Det er ruskind med spænde af sølv og træsten.”

”DITTE MARIA med et halsbånd af slangeskind, der har et stort smykke af træsten, indfattet i sølv.”

JAPANSK I ESBJERG

Artikel, EB 19/11, en side, en stor fyrspaltig bild. Foto: Ras Christensen.
Rubrik som ovan. Text:

"Forleden bragte fjernsynet seerne til Esbjerg og byens væsentlige samling af kunst.

Esbjerg Rådhus er faktisk også en udsendelse værd, det blev fædigt i 1970 og er tegnet af Sottrup Jensen fra Esbjerg med et meget særpræget anlæg omkring den U-formede bygning, og det er landskabsarkitekterne Klaaborg, Lindholdt og Moos M.D.L., som har skabt rådhusets særprægede anlæg, der virker japansk inspireret og er meget facinerende i bymiljøet.

Klaaborg, Lindholdt og Moos har et av Danmarks største firmaer for landskabsarkitektur, de har fungeret sammen i 10 år, og ved ca. 35 arbejder i de fire forskellige afdelinger i Odense, Kolding, Ålborg og Århus. Det er et team fra Kolding-afdelingen under Ole Klaaborgs ledelse, som har løst opgaven ved Esbjerg Rådhus, og han har haft hjælp af Poul Jacobsen, Ib Wraae og Jørgen Nielsen.

De har skabt et raffineret landskab af hvide betonelementer i fire størrelser som er placeret i 40 cm. højt vand over en bund af havsten, og der er planteret forskellige planter imellem disse elementer.

Det har været opgaven for landskabsarkitekterne at skabe et levende gårdanlæg til et arkitektonisk strengt udformet hus, der er beklædt med bronze."

VANSEN I MILJØET

Artikel, EB 27/11, två sidor, en stor femspaltig bild, en stor fyrspaltig och en tvåspaltig. Foto: Jørgen Sperling och Ingemar Thunberg. Två underrubriker. Huvudrubrik som ovan. Text:

"13. juli bragte Ekstra Bladet billedet af den første vandseng i Danmark, og der stod sensation om sagen. I dag er vandsengene blevet en part af miljøet mange steder, og vandsengen er rykket ind i den eksklusive møbelforetning 3 FALKE MØBLER i Falkonercentret, hvor man har solgt ca. 50 vandsenge indtil nu. Det var den unge ingeniør JAN JACOBSEN, der kom hjem med ideen fra Amerika, og han importerede LIQUA-LUV-madrasserne fra Amerika, men producerer rammer til sengene her i landet. I USA startede vandsengene i hippiemiljøer i Sausalito i

Californien, men fik en vældig generel succes og endte som stormagasinsag i New York. Liqua-Luv har show-room i Rosengården og har udarbejdet en udmærket brochure med svar på alle de spørgsmål, folk stiller om vandsenge. Brochuren udleveres også fra møbelforeningen i Falkonercentret.”

Bildtext vänstersidan:

”Herover: Luksusvandsengen i vinduet hos 3 FALKE MØBLER i Falkonercentret (med Ditte Maria som modell, min senere anm. eftersom fotot ikke findes med i denne tekst), hvor man har lagt skindtæppe på sengen, mærket LIQUA-LUV.

Herunder (den mindre billeden) et værelse i SCANDINAVIA HOTEL, Malmø, der er et af Skandinaviens mest avancerede. Indtil videre fungerer rummet med vandsengen nærmest som en attraktion for de gæster, der gerne vil prøve at sove på vand. Der er så mange, at man må retionere nætterne.”

VANDSENGEBUTIK NU I KØBENHAVN

”Mandag åbner to unge amerikanere fra Ohio og North Carolina en vandsengebutik Gl. Kongevej 39.

Firmaet BLOW UP starter en produktion af vandsenge i Danmark og kalder firmaet L.M. VANDSENGE, Annebergvej 7 i Brønshøj, og man giver dem fem års garanti på madrasserne. Alle producenter går ind for størrelserne king size, queen size, double og singel, der er almindeligt at sælge madrasserne separat og rammer separat. L.M. VANDSENGE producerer også en rund madras, der måler 230 cm. i diameter.

Vandmadrasserne koster 450-600 kr. Rammerne varierer efter materialet, og nogle anbefales at lave eksisterende senge om til vandsenge med en af den nye madrasser.

Vandmadrasserne produceres af et kraftigt plasticmateriale, som laves både glasklart og i pastelfarver. Det bliver spændende at se, hvilket dansk hotel der kommer først med vandsengen. Mange mennesker vil sikkert gerne prøve at sove i sengen, før de installerer en vandmadras i hjemmet, I København har man været ude for, at en ung mor i et kollektiv bestilte en vandmadras til sin nyfødte baby, i et nordsjællandsk hjem har man opdaget, at sankt bernhardshunden er helt vild med en vandseng, og man har anskaffet en størrelse med henblik på hundens leje.”

DITTE MARIA OG VANDSENGEN

”Til venstre ses fotomodellen DITTE MARIA i sit dejlige soveværelse, hvor

hun har en king size LIQUA-LUV med kludetæppe over vandmadrassen. Ditte Maria har placeret sin supermoderne vandseng under en gammel biografplakat.”

ÆSKE-STOLEN

EB 14/12, en stor trespaltig bild. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik: "ÆSKE-STOLEN HOS MAGASIN". Text:

”Ideen blev lanceret på sidste møbelmesse i Bella-Centret i København: KUDDLÅDAN fra Sverige, der sælges i en plasticpose med nøje instruktion og består af papæsken, som bliver basis for stolen, to puder med sribet kanvasbetræk, pris tilsammen 98 danske kroner.

Det er meningen, at man stiller stolen op ad væggen, så den ene pude bliver rygstød og den anden bliver sæde, og posestolen fås nu i MAGASINs møbelafdeling, hvor man disponerer over pudefarverne hvidt-med-grønt og hvidt-med-orange. det er en nem gaveidé til mange unge, som aldrig kan få siddepladser nok, når kammeraterne myldrer ind, og det er ikke alle, som bryder sig om at slænge sig i en "sæk".”

NOMADE ALAN OG HANS SØLV

Artikel, EB 21/12, en sida, en stor fyrspaltig bild, en trespaltig, två enspaltiga. Foto: Jørgen Sprling. Rubrik som ovan. Text:

”ALAN SCOTT fra Australien er en af de moderne nomader, som oplever verden på deras egen måde i disse år. Han har før en tid slået sig ned i København, hvor han først var med en gruppe af kunsthåndværkere på Christianshavn, men nu har sit eget værksted på Købmagergade og forhandler sine ting fra nogle af de små særprægede butikker i den indre by: Cat´s Cradle, Skindsmedjen, Purple Heart og Sun Dance.

Alan er udlært som grovsmed, men har beskæftiget sig med mange andre ting, før han tog fat på sølvet, og hans alsidige ungdom har sikkert sat sit præg på hans smykker, piber, ringe og cigaretrør. De er alle præget af en stærk hånd, hammer og tang og en fin fornemmelse for det, der ligger i tiden. Han arbejder også i messing og guld og hans langskaftede piber til mange formål er rene, så fantasifulde kunstverker.

Desuden underviser Alan Scott 14-18 årige på aftenskole på den tekniske højskole i Lyngby, men han har planer om at forlade Danmark snart - i

hvert fald for en tid. Han vil gerne rundt i Europa for at hente ny inspiration. Nomaden bryder op."

VANDSENGEN I TRÆVAREBUTIKKEN

EB 28/12, fyra spalter, en halvside tvåspaltig bild. Foto: Jesper Stormly. Rubrik som ovan. Text:

"Der er endnu ikke gået et halvt år, siden første vandseng dukkede op i Danmark som en sensationel amerikansk opfindelse, og nu har vi set vandsengen i en eksklusiv møbelbutik (3 Falke møbler) og i små specialbutikker. Efter at julehalløjet er overstået, kommer den frem hos HAVEMANN i det første danske stormagasin med vandsenge i møbelafdelingen, og i disse dage pynter en vandseng vinduet i trævarebutikken AAGE BRUUN & SØN i Nørregade, hvor man ellers har specialiseret sig i fyrretræsmøbler og trævarer i de mere gængse modeller, instruktørstole, reoler og de ting, som man i de fleste hjem har anvendelse for.

Hos Aage Bruun & Søn præsenterer man en dansk produceret vandseng med madras af 0,5 mm, PVC, der er et plasticmateriale, som i dag eksporteres til mange lande fra Danmark. Sengerammen produceres på firmaets moderne snedkeri i Birkerød, og den har fast bund med sokel samt en not til anbringelsen af "sikkerhedsforet" (det samme som bruges i bygningsindustrien).

Vandsengen i trævarebutikken måler 130 X 210 cm. og koster alt inklusive 585 kroner.

Og trævarebutikkens lancering af vandsengen som billigseng i miljøet med pæne havemøbler og træting til hverdagspriser markerer en ny fase i udviklingen: vandsengen er blevet en selvfølge."

FØRST MED HOTEL-VANDSENGEN

Artikel, EB 31/12, en halv sida, en fyrspaltig bild (Foto: Jesper Stormly, publ. första gång 13/7). Rubrik: "FØRST MED HOTEL-VANDSENGEN I DANMARK". Text:

"Nu kan man sove i vandseng, hvis man flytter ind på Hotel SHERATON, og hotellet er startet med vandseng i eet dobbeltværelse, men udvider snart til 12 dobbeltværelser med vandsenge, fordi det har vist sig at være

stor interesse for sagen. I Amerika har mange hoteller vandsenge som speciel service, i Malmø har SCANDINAVIA Hotel i nogen tid haft et enkelt værelse med en vandseng, og der har været så stor efterspørgsel efter rummet, at man har måttet rationere nätterne. Hotel Sheraton har valgt den amerikanske LIQUA LUV-model fra Californien, der var den første i Danmark i juli, men der er dansk producerede rammer til sengene. Samme modeller fås fra i dag i specialbutik hos 3 Falke Möbler, fordi danskerne har vist stor interesse for disse vandmadrasser, der i juli for første gang blev vist i Ekstra Bladet med YVONNE EKMAN "i vandet" - se billedet. Hotellernes vandsenge kommer ofte til at virke som "afprøvningsmodeller", før folk vil gerne sove på en vandmadras, før de anskeffer sig en. Det gjaldt også salgchef JENS OTTO DAMGAARD på Scheraton, der sikrede sig rummet for een nat.

- Jeg er overbevist! siger Damgaard.

1972

UNGDOM I GAMMELT HUS

Artikel, EB 10/1, två sidor, en stor fyrspaltig bild, en avlång femspaltig, en stor tvåspaltig, en enspaltig. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan.

Text:

”Det er interessant at følge moderniseringens vej i møbelbutikkerne. I dag går der ikke ret lang tid, før linjerne og materialerne fra årets møbelmesse når frem til bolighusene og de store møbelforetagelser. Hos BOLIGHUSET AULIN mærker man nu på samme tid de unges interesse for moderne stil og moderne linjer såvel som interessen for kostbare orientalske tæpper, som nu ligefrem er samleobjekt. I de store polstermøbler er det for tiden bredriflet fløjl, der er sagen, og modifarven er en gylden mørkebrun.

Mange danske og svenske hvilestole er en kombination af polstermøbel og stålrørskonstruktion, og pludselig er den gamle skrivepult i en ny eksemplarisk enkel udgave blevet en selvfølgelig detalje i et ungt hjem. Mange har fundet ud af, et det er praktisk at samle alle hjemmets skrivelser, kataloger og huskesedler i den høje pult, som også bliver et naturligt sted for telefonen, og Aulin viser en dansk skrivepult til kr. 365 fra Tved ved Knebel. Skrivebordet var der jo aldrig nogen, der brugte i hjemmet.”

Bildtext till den stora bilden:

”Til højre ses et af de møbler, der er særligt efterspurgte nu hos de unge, der sætter bo. Det er blankt stål og bredriflet fløjl. Drejestolen er fra Dalum i Sverige og koster kr. 795, hvilestolen i forgrunden er fra Ålborg og koster kr. 765. Flere stole kan sættes sammen til sofa, og armlæne kan fjernes.”

Bildtexten till enspaltaren:

”Safaristolen herover i forkrømet stål med ruskind koster kr. 515, og Aulin leverer ruskindsbørste med.”

SET 72

Artikel, EB 11/1, två sidor, en stor femspaltig bild, en trespaltig, en tvåspaltig. Foto: Jørgen Sperling. Huvudrubrik: ”DANSK VANDSENG PÅ HOTEL”. Underrubrik: ”Første danske arkitekt lancerer i dag en vandseng

fra snedkermester på SET i Bella-Centret - en anden form for møbelmesse." Text:

"I dag åbner i BELLA-CENTRET en international messe for institutionsinventar og udstyr (SET 72), og messen er en anden form for møbelmesse en sædvanligt i Bella-Centret, men flere designere og producenter er med begge gange. HEROVER ses f.eks. en vandseng med vinylmadras, der er produceret i Danmark på amerikanske maskiner, med en kvalitetsseng designet af LEIF ALRING og produceret hos den danske snedkermester WILLY BECK af Wenge - en østerlandsk egeart.

Også laugs Mestre følger udviklingen!

Sengen er skabt med henblik på danske hoteller og forhandles af BRYANT A/S. pris: ca. 2600 kr., alt inberegnet.

I samme stand ses de norske skolemøbler, som har skaffet designeren PETTER OPSVIK og firmaet WESTNOFA en pris for perfekt design. Stol og bord giver maksimal benfrihed og kan ændres efter barnets størrelse.

Messen besøges af inkøbere fra private og offentlige institutioner samt mange hotelfolk fra flere lande.

FRITZ HANSEN TIL DE ÆLDRE

SET viser møbler til skoler, plejehjem, kaserne, børnehaver, hoteller, restauranter osv., og institutionsmøbler er en væsentlig faktor for møbelindustrien i dag. Her er en stol fra FRITZ HANSEN, der er et af de bedste navne i dansk møbeldesign med mange avancerede produkter. Denne stol er skabt til at sidde i, når man er gammel og trænger til støtte fra stolen."

PANTON-LAND HER

Artikel, EB 12/1, två sider, en stor femspaltig bild, en stor trespaltig.

Foto: Jørgen Sperling. Huvudrubrik som ovan. Text:

"For to år siden skabte den danske møbelarkitekt VERNER PANTON eventyrlandet VISIONA 2 for firmaet BAYER i forbindelse med den internationale møbelmesse i Køln. På andet år fik Verner Panton frie

hænder med former, farver, lys og design, og han skabte et eventyr, et Pantonland.”

(se mer om detta: Tidsfasetter II, 1970, sid. 91ff)

”Nu er disse fantastiske visioner blevet til virkelighed hos FRITZ HANSEN MØBLER i Danmark, og vi har fundet det første stykke Pantonland hos INDBO på Gl. Kongevej. Det er en helt ny form for siddemøbler i flere høder, bygget sammen til moderne samvær, musik, snak.

I Köln har vi set og oplevt disse Pantonhuler, men gentligen ikke troet, at ideen kunne overføres til rum i et hjem. Hos Indbo fornemmer man fremtid i Pantonland og kan pludselig føle, at her er en ny faktor til at skabe og opdele et miljø.

Ud af Verner Pantons visioner kommer der nu reel møbelproduktion.

På tirsdag åbner verdens største møbelmesse i Köln, og Fritz Hansen fra Danmark kommer denne gang med et stort program, designet Verner Panton.

Ideerne, der blev skabt som ”skræddersyet” udstillingseffekt, vender tilbage som dansk ”konfektion” i møbler.

Før övrigt får Danmark den største nationale deltagelse på den store fælles danske udstillingsareal i Köln, hvor Møblefabrikantforeningen opretter et TREFFPUNKT DÄNEMARK med informationskranke og en 18 meter lang kaffeskranke, der bliver messens største bardisk. 50 danske firmaer deltager i Danmarks udstilling.

PANTONS I KÖLN

Herover ses et glimt fra den eventyrlige miljø, som VERNER PANTON skabte i Köln for 2 år siden. Det er Verner Panton selv og hans uundværlige kone, MARIANNE, der sidder og står i Panton-land, der nu vender tilbage til Köln som danskproducerede möbelementer på messen, der åbner på tirsdag i Köln.

Den danske arkitekt i verdensformat er bosat i Basel, hvorfra han og Marianne dirigerer en produktion i mange lande. Deres eget hjem i Basel er indrettet som et rigtigt Panton-land - i former, farver og materialer. Selv om Verner Panton var en nær ven og elev af POUL HENNINGSEN, er han ikke ligesom sin læremester flytte i bondehus og landlig idyl.

Verner Panton er en af de mest fremtidsvidende kunstnere i verden i dag. Han er interesseret i tøj og designer sit eget. Han har smidt slipset for 30 år siden, han føler sig næsten konstant på rejse i tid og sted. Marianne er ikke blot hans manager med alle aftaler skrevet ned i sin bog. Hon er også den, der må prøve at tvinge ham til at slappe af en gang imellem. De har lige holdt jul på de Kanariske Øer.”

CADOVIUS & AIR-LINE

Artikel, EB 14/1, två sider, en stor femspaltig bild, en stor fyrspaltig, en tvåspaltig och en enspaltig. Foto: Jørgen Sperling. Huvudrubrik vänstersidan: "CADOVIUS".

Text:

"POUL CADOVIUS er den producent i Danmark, som betyder mest for de unge og eksperimenterende danske møbeldesignere.

Han har taget det standpunkt, at han vil lancere sine nyheder i den danske møbeluge i maj, hvor indkøbere fra mange lande kommer til Danmark for at se skandinaviske møbler.

Der lancerer Cadovius bl.a. en ny stol af den unge STEEN ØSTERGAARD, hvis sprøjttestøbte plasticstol uden armlæn er blevet udvidet med en ny "clubstol" med armlæn, der kan anvendes med eller uden et polstret glasfibersæde.

Stolen kan således anvendes udendørs og tager ikke skade af vejret. Det tilsvarende glasfibersæde har et betræk af uld, og i Steen Østergaards serie bliver senere produceret en stor lænestol med nakkestøtte.

Cadovius er også med til møbelmessen, som åbner i Köln på tirsdag, men her udstiller han udelukkende en række møbler, som sælges på det tysksprogede marked. Det er verdens største møbelmesse, og mange af indkøberne her kommer også til Danmark i maj.

Derfor ønsker Cadovius ikke at præsentere dem for ting, de allerede har set i Köln.

Det tog mange år, før man nåede frem til de endelige resultater af Steen Østergaards design for sprøjttestøbt plastic, men Cadovius havde mod og midler til at investere i eksperimentet. Nu ryger Steen Østergaards stole ud i hurtigt tempo.

Også andre unge designere har han støttet, både med sin entusiasme og sin vilje til at investere i forberedelserne.

Samtidig producerer han mange modeller fra ældre, erfarne designere - se Kay Kørblings stol på næste sida.

KAY KØRBING HOS CADIVIUS

Arkitekt M.A.A. KAY KØRBING har i samarbejde med CADIVIUS skabt en stol med specielt henblik på indretning af skibe, offentlige lokaler, hospitaler og skyskrabere, hvor der stilles meget store krav til brandsikkerheden. Denne stol kan f.eks. opfylde de meget skrappe krav, der stilles til brandsikkerheden om bord på amerikanske fartøjer. Stolen har skelet af eloxeret aluminium, polster af brandhemmende skum og betræk af ren uld.

Stolen er konstrueret, så den kan skilles ad og transporteres i en flad æske. Den kan også anvendes uden armlæn, og flere stole kan sættes sammen.

Kay Kørbing har specialiseret sig på bl.a. møbeldesign til skibe, og skibsindretning er en væsentlig faktor for møbelmesserne.

TUBE

AIR-LINE hedder en ny svensk stol, som lanceres på den internationale udstilling i Köln på tirsdag, og som snart kommer frem, også i danske butikker. Den er fremstillet af firmaet MÖBELMONTAGE i samarbejde med KF (Kooperativa Förbundet). Air-Line er patentbeskyttet i 22 lande og designet af JAN DRANGER og JOHAN HULDT.

Hemmeligheden ved Air-Line er, at stolen er udstoppet med store, oppustelige "tuber", og betrukket med et blødt, vaskbart stof, den minder lidt om T-shirt og findes i en serie stærke farver.

Stolen er emballeret i en kasse af pap, der måler 18 X 18 X 65 cm., hvilket kun er 10 pct. af slutvolumen, så man nemt selv kan bære sin hvilestol hjem og montere den.

Air-Line er virkelig en nyhed i møbelverdenen, og dens pris er i svenske kroner ca. 170.

Det er endnu et eksempel på en møbelembalance, der er skabt til stormagasiner og varehuse."

MØBELEKSPORT

Artikel, EB 17/1, en tvåspaltig bild över artikeln med bildtexten:

”En af de svenske billig-stole, der lanceres på møbelmessen i Köln i morgen: designeret af JAN DRANGER og JOHAN HULDT. Det er blanklakerede stålrør med hynder af polyetherstumper betrukket med bomuldslærred. Svenske kroner ca. 138.”

”STIGNING I MØBELEKSPORTEN”

”Hos danske møbelfolk hersker der ikke samme pessimisme som hos mange af deres kritikere, der holder så meget af at optræde som autoriteter.

I morgen åbner en dansk stand på 2000 kvm med 400-500 møbeltyper på den internationale møbelmesse i Köln, der er verdens største. Man noterer stadig stigende interesse for danske møbler over hele verden og meddeler f.eks.: i 1970 havde den danske møbeleksport en værdi af 486 millioner kr. og i 1971 ventes dette beløb at være steget til 550 millioner kr. Hos møbelfolk mærker man glæde over eksportfremgangen, men er stadig klar over problemerne. Man skal have respekt for teknik og design, men salg og markedsføring kan stille både dygtige teknikere og designere over for nye problemer. På møbelmessen i Köln vil det gøre sig gældende, at dansk møbelproduktion rustet sig til at konkurrere på lige fod med de store europæiske industrilande, og vilkårene har bl.a. resulteret i en stigende interesse for dannelsen af salgsgrupper og i et vist omfang også produktionssamarbejde.

På messen i år deltager tre sådanne salgsgrupper.

INTERFORM COLLECTION, SELECT-FORM og I/S VESTGRUPPEN. Dette betyder, at mange nye virksomheder nu har fået mulighed for at sælge internationalt.

Mange af de danske producenter vil, ligesom POUL CADOVIVUS, først fyre deres nyheder af i den skandinaviske møbeluge i maj, men der vil alligevel være meget nyt at se i den danske afdeling på messen i Köln.

Særlig interesse vil sikkert knytte sig til det nyindledte samarbejde mellem den danske møbeldesigner VERNER PANTON, bosat i Basel, og FRITZ HANSENS EFTF. Verner Panton har udviklet et møbelprogram, fremstillet i forkroet tråd, og dette nye program vises sammen med andre Panton-modeller på Fritz Hansens store stand.”

DANSK I KØLN

Artikel, EB 18/1, en bild. Rubrik som ovan.

”Stolen herover lanceres i dag på den store internationale møbelmesse i Köln. Det er VERNER PANTONS stålgitterkonstruktion fra FRITZ HANSENS EFTF. i Danmark, og Fritz Hansen viser Verner Pantons stålgitter-møbler i flere typer.

I morgen starter i Paris en anden stor møbelmesse. Paris veksler med Köln: hvert andet år er det internationalt i Köln, og så viser franskmændene udelukkende den franske møbelproduktion.

Netop som tyskerne og franskmændene holder deres møbelmesser, sender MØBELFABRIKANTFORENINGEN I DANMARK de første facts ud om den skandinaviske møbelmesse i Bella-Centret 10.-14. maj, SCANDINAVIAN FURNITUER FAIR kunne sidste år samle alle udstillerne fra Danmark, Sverige Norge og Finland under et, og det vakte begejstring hos de besøgende møbelfolk. Sidste år blev der sat den hidtidige rekord for besøgstallet. Der kom 12.800 møbelopkøbere fra hele verden. For tiden kan der konstateres en øget interesse for skandinaviske møbler, og derfor venter man, at besøgstallet vil nærme sig de 15.000 i maj.

Fra flere lande er der vist interesse for charterrejser til møbelmessen i København, og man kan mærke en mere målbevidst information om de skandinaviske møbler ude i verden.

I Bella-Centret lykkedes det at opnå en mere lys og venlig stemning, end det er muligt at fremtrylle på de enorme møbelmesser i hallerne i Paris og Köln, og på den sidste møbelmesse i Danmark, der måske var den bedste hidtil, hørte man ofte tilfredse kommentarer fra de udenlandske indkøbere, der søger scandinavian design til miljøet og er trætte af de enorme stil-blandinger, man skal igennem både i Paris og Köln.”

PLASTIC I PARIS

Artikel, EB 22/1, en sida, två femspaltiga bilder. Foto: Gunnar Larsen. Rubrik som ovan.

”Franskmændene holder fransk møbeluge i disse dage i udstillingshallerne i Porte de Versailles, og her ser man, at mange franske møbelfolk i høj

grad skaber møbler af moderne materialer ligesom italienerne, selv om stilkopier og fed silke samt ånden fra Napoleons tid præger mange af standene.

Her ses et par ting fra firmaet PLASTICQUES DE BOURGOGNE, som sidste år havde stor succes med kuglehuset, der er blevet anvendt på udstillinger, i kontorlandskaber osv.

Kuglen er også med i år, men udvidet med denne nyhed: en halvkugle, der er tænkt som skranke for informationsfolk af forskellig art - i et firma, på et kontor m.m.

Man viser også vippestolen af glasfiber, der kan anvendes i haven, i hjemmet - og til søs. Den flyder på vandet og er velegnet som møbel for en swimmingpool.

Firmaet bygger også hele huse, og bag Louvre kan man se et af disse plasticuse, som har været med på udstillingen her, men som firmaet ikke har fået hentet endnu, selv om det har stået i Louvres gård en måned."

SANSESLANGEN

Artikel, EB 12/2, två sider, en stor femspaltig bild, en stor trespaltig, en tvåspaltig. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik: "DE SANSE I SØSLANGEN".

Underrubrik: "Ung dansker fra cirkuslivet til produktion af Susanne Ussings og Carsten Hoff's sanse-slange".

"For et par år siden skabte arkitekterne Carsten Hoff og Susanne Ussing et spændende "sanserum" på Den Frie Udstilling med nogle sære skulpturer af skumplastic, som hævet sig efter Carstens og Susannes ønsker i store plasticposer. Nu kommer der fra Carsten og Susanne en ny formgivning, som er skabt til nye sanserum, og denne gang er formen ikke bare skulptur, men noget man kan sidde eller ligge i.

Det er en ny mand i dansk møbeldesign, der lancerer sig selv med Hoff's og Ussing's "søslange". Han hedder KENN ANKER PETERSEN, og han kommer hoppende ind i møbelbranchen efter 3 år som cikusmand. Kenn har bl.a. været Claus Jespersens højre hånd de første år med CIRKUS BENNEWEIS i Cirkusbygningen.

Kenn starter sin karriere i møbler med en videreudvikling af sækkemøblerne. Han producerer "søslangen" i Susanne Ussing's og Carsten Hoff's design med en mere formfast virkning end Sækkene, ikke tusindvis af plasticugler indeni, men en samlet blød masse og udvendig en praktisk form for teddybear, der i den ene side er lukket med lynlås,

der er 5,20 m. lang, så betrækket kan tages af for rensning. Carsten og Susanne har villet lave et møbel til en moderne, afslappet samværsform. Kenn siger: Det er for unge mennesker noget meget centralt, at de har et sted, hvor de kan smide sig for at høre noget god musik, og som en af dem siger: "man behøver sgu ´ikke gå i seng, fordi man vil ligge ned".

Søslangen kan bruges på forskellige måder, og de første eksemplarer befinder sig nu i Det Caribiske Hav, hvor Carsten Hoff og Susanne Ussing har indrettet et særligt sanserum til glæde for en række velhavende amerikanske tusrister, der med skibet er på krydstogt omkring Bahamaøerne.

Det skotske uhyre fra Lochness er måske et forkert forbillede, siger Kenn Anker Petersen. Carstens og Susannes søslange minder egentlig mere om den bamse, vi ikke fik, da vi var små.

Ikke desto mindre hedder den danske sanseslange allerede NESSIE til kælenavn. Den ventes frem i de danske butikker i den neste måned, og prisen bliver ca. 1000 kr, pr. søslange."

STADIER I DAG

Artikel, EB 16/2, en side, en stor fyrspaltig bild, två enspaltiga.

Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Underrubrik: "To arkitekter udstiller møbler og livsanskuelse på Den Permanente.

"I dag åbner DEN PERMANENTE en usædvanlig udstilling af "møbler, tekstiler, tegninger og eksperimenter af arkitekterne RUD THYGESSEN og JOHNNY SØRENSEN, som har kaldt udstillingen for STADIER, hvor de viser produkter af et samarbejde med industrien gennem ca. syv år.

Ideen med udstillingen er, at man på en mere eller mindre pædagogisk måde vil vise vejen fra skitse, tegning, materialprøver til det færdige produkt. Menigmand har undertiden svært ved at forstå, at der bakom en forms enkelhed i et møbel ligger mange forskellige tanke- og produktionsstadier.

Rud Thygesen og Johnny Sørensen har i flere år gjort sig stærkt gældende på den skandinaviske møbelmesse i Bella-Centret, og det er interessant på en specialudstilling at se deres produkter i sammanhæng.

De to arkitekter har en livsanskuelse, som afspejler sig i deres design og i deres samarbejde med industrien. STADIER viser på samme tid deres produkter og deres filosofi.

I et lille program skriver de bl.a. - dertil oprettede museer er fulde af smukt og velmenende kunstnerisk design, som forbrugeren ikke vil have, hvad enten vi kan lide det eller ej."

Bildtext:

"BILLEDERNE viser herover, øverst, arkitekt JOHNNY SØRENSEN og derunder arkitekt RUD THYGESEN med prototyper fra MOGENS KOLD i en serie af lakerede stålrørsmøbler med fletning af meget stærkt og vaskbart papirgarn. En større stol vises tiløjre af HANNE LYNGFELDT, der er fotograf JØRGEN SPERLINGs nyeste fund. Hanne er 17 år og læser til realeksamen."

MODE I MØBLER

Artikel, EB 19/2, en sida, en stor fyrspaltig bild. Foto: Jørgen Sperling.
Rubrik som ovan.

"Der er flest møbler af træ i Danmark, og i de senere år er der en del af plastic - importeret fra Italien, Frankrig eller Tyskland eller produceret her hjemme af avancerede fabrikker med mod og penge til store investeringer. Nu er der nye bølger i møbelmoden: nye blanke stålmøbler kombineret med stærke farver eller hvidt som betræk på puder og hynder, og ideen dyrkes af mange skandinaviske designere, men er også i import sydfra. MAGASIN har vist et stort udvalg af møbler i forchromet stål - mange sat sammen med tekstiler i frodigt grønt, og der er bl.a. denne dejlige gyngestol fra ZEVI i Italien med grønt betræk til den klasiske gyngestol i nyt materiale.

Stolen til at gynges i koster 1285 kr. hos Magasin, og den er så festlig i et rum, at man næsten ikke behøver at gøre meget ud af resten af møbleringen."

PLASTICHUS

Artikel, EB 21/2, en sida, en stor femspaltig bild, en tvåspaltig.
Foto: Gunnar Larsen. Rubrik: "ANNETTE I PLASTICHUS"

"Møblerne vokser: de bliver til kuglehuse og til skærker, skabt til kontorlandskaber eller informationsdiske på udstillinger, og det er et fransk plasticfirma, der laver "møbler" til at bo i.

LES PLASTICQUES DE BOURGOGNE, hvis sidste sofa er skabt til at smide ud i en swimmingpool, hvor den kan flyde med moderne mennesker i solen, og hvis "kugle" er solgt i 65 eksemplarer i sidste år til kontorer og udstillinger. Les Plasticques de Bourgogne producerer også dette hus, der er tænkt som sommerhus for små familier eller som flytbart kontor, f.eks. for folk, som sælger sommerhusgrunde og har brug for et sted at være på en bar mark, måske et helt andet sted i næste uge. Hvornår mon vi ser det i de danske landskaber? Her vises det i Paris af ANNETTE HØJER."

SIGNE PERSSON-MELIN I ILLUM

Artikel, EB 3/3, två sidor, två fyrspaltiga bilder, tre tvåspaltiga och en principteckning. Foto: Knud Jacobsen. Rubrik "BLOMSTER I RETTE TID HOS ILLUMS BOLIGHUS". Underrubrik "I dag lancerer Bolighuset en festlig serie glasvarer, og to dygtige damer sætter blomster i vand i glasafdelingen, netop som der er en næsten desperat blomstertrang i den skandinaviske grå vinter". Text:

"Den kendte svenske keramikker og designer SIGNE PERSSON-MELIN præsenterer i dag sin nye glasserie BODA BLOM hos ILLUMS BOLIGHUS. Boda Blom er fremstillet på BODA GLASBRUK i Sverige. I denne serie vaser er Signe Persson-Melin gået ud fra en grundform i tre vide skåle og tre smalle vaser. Til alle hører en usynlig plasticskive med huller i forskellige størrelser til blomstestilkene. "Vaser som taler blomsternes sprog", siger Signe Persson-Melin. Hun har arbejdet sammen med blomstereksperten ULLA MOLIN, som i små fine brochurer, der følger vaserne, fortæller om sit syn på blomster. Ulla Molin ledte tidligere GRØNA GÅRDEN i Helsingborg, hvor mange danskere fik gode råd, når de skulle indrette haver etc. I dag står Signe Persson-Melin og Ulla Molin selv i glasafdelingen og sætter blomster i Boda Blom-vaserne"

JAG KOMMER I DET FORTSATTA,
utan kalendarisk ordning, SAMMANFATTA
vad som gällde en film om danska möbler, i vilken jag och min verksamhet
genom Ekstra Bladet kom att medverka i:
"SIT DOWN - SIT DANISH"

"Sit Down-Sit Danish." A film about people who live with Danish furniture. Danish furniture isn't the sort of thing you should talk about. You should see it for yourself. That's why this film has no commentary. Just music and pictures. It's not a film about Danish furniture as representing the concept of "Danish Design". It's a film about Danish furniture as a starting-point for the way people live. Work. Rest. Play. Eat.

Furniture, in a way, is an extension of an individual's personality. The Danes, more than the people of most other countries, are home-loving souls. Perhaps that's why you find so much genuine delight in shapes and forms and craftsmanship in Danish furniture. Tell me what sort of furniture you live with - and I'll tell you are."

Produced by Ib Dam Film for the Danish Furniture Manufacturers' Association.

Directed and edited by Sune Lund-Sørensen.

Camera: Claus Loof. Assistant: Uffe Thomsen.

Music: Bent Axen.

Production manager: Karsten Grønberg.

The film has been shot in 35 mm Eastmancolor. Copies are available in either 35 mm or 16 mm (both in colour, optical sound), lengths 396 and 164 metres respectively.

Running time: 14 minutes.

The film has no commentary and exist in one version only."

EN FILM OM MØBLER

Artikel, EB 18/3, två sidor, en stor femspaltig bild, två fyrspaltiga, en trespaltig. Fotografer: Jørgen Sperling och Knud Jacobsen.

Rubrik:

"HANNE I EN FILM OM MØBLER".

Underrubrik:

"Ekstra Bladets møbelfotografering med i dansk kortfilm".

Text:

"SUNE LUND-SØRENSEN, 28 år, er en af de unge effektive danske filminstruktører. Han har laver 30 kortfim, og fin succes med

turistpropagandafilmen *The Danes are Coming* skaffede ham en ny opgave. Med IB DAM FILM skal han for Danmarks Erhvevsfond, Møbelfabrikantforeningen og Statens Filmcentral lave en film om danske møbler. Filmen får en varighed på ca. 12 minutter, og Sune siger selv:

- Den indeholder en musikalsk skildring af mennesker og danske møbler. Det er BENT AXEN, der laver musikken til den danske møbelfilm, som har CLAUS LOOF som fotograf (han har blandt andet været fotograf på *Der var engang en Krig* og 24 andre spillefilm). Uffe Thomsen er assistent og Karsten Grønborg produktionsleder.

Ekstra Bladet laver sådan nogle festlige møbelbilleder, mente dette filmteam og spurgte, om man måtte filme, mens vi lavede billeder af nye møbler. Vi brugte den mørke HANNE LYNDFELDT som model i en ny "pøllesofa", designet og produceret af FRANZ PEDERSEN i Horsens og lanceret af ANTON DAM på Gammel Kongevej. Det er store pøller, betrukket med håndvævet hørstof i en sofa af sortbejdset pitchpine.

Pøllesofaen måler 115 cm. i bredden, 226 cm, i længden og koster 2.720 kr. De store pøller er fyldt med en blanding af styroporkugler og granuleret polyesther, og den unge designer, som tidligere har lavet stålmøbler har nu udvidet sit program til også at omfatte pitch pine. Hans sofa er en ny udgave af de store hynder, som man dumper ned i, men træet holder på formene.

Slap-af-møblerne dominerede stærkt møbel-messen i Bella Centret sidste år, og de polstrede møbler optager mange desinere i de skandinaviske lande. På en ramme af stål, træ eller plastic ser man disse enorme hynder og puder placeret. De indbyder til at flyde hen i, men er ikke som sækkemøblerne risikable at flyde helt ud i.

Der skal igen være møbelmesse med skandinaviske møbler i Bella Centret i maj."

Bildtext 1:

"Herover ses en karaktristisk situation fra fotostudiet: Ekstra Bladets medarbejder diskuterer billedekompositionen med fotomodellen."

Bildtext 2:

"Tre af dem, der laver film for IB DAM FILM. til venstre assistent Uffe

Thomsen, i midten filmfotografen Claus Loof og til højre instruktøren Sune Lund-Sørensen."

Bildtext 3:

"Ekstra aktion i studiet: Hanne i den danske pøllesofa, stillingen redigeres af nærmest Bengt Rooke, dernæst Jørgen Sperling, mens Claus Loof filmer."

I augusti inflöt föjande brev:

"INBYDELSE

Møbelfabrikantforeningen i Danmark inbyder herved

Redaktør

Bengt Rooke

till premieren på filmen om danske møbler "SIT DOWN - SIT DANISH" og efterfølgende reception, fredagen den 8. september 1972 kl. 10,30 i Dagmar Teatret, Jernbanegade 2, København V.

S.u. på vedhængende svarkort inden 31. august."

SUNES TAVSE FILMHELTE

Artikel, EB 9/9, en sida, en fyrspaltig bild, tre tvåspaltiga. Rubrik som ovan. Underrubrik: "Vellykket film og musik skal fortælle verden om de danske møbler." Text:

"Enhver film har sine helte. I den nye møbelfilm SIT DOWN - SIT DANISH er heltene de danske møbler. Filmen blev præsenteret i går for 350 repræsentanter fra udenrigstjenesten, ambassaderne, erhvervsorganisationer og presse ved en særforestilling i Dagmar Teatret, og instruktøren SUNE LUND-SØRENSEN, beviste, at han kunne lave en informativ, underholdende og fornøjelig 14 minutters film ud af opgaven med de tavse filmhelte. Filmen er meget professionel og international i sin opbygning. Med meget korte og hurtigt skiftende sekvenser kastes man mellem romantiske, langsomme stemningsbilleder og hurtige collagesekvenser, hvor møblerne og menneskets forhold til møbler skaber en spændning.

Uden at et ord bliver sagt under hele filmen, er det lykkedes Sune Lund-Sørensen at skabe en fascinerende billedekavalkade, som sikkert vil gøre både filmen og de danske møbler til noget, man taler om, når filmen bliver vist rundt omkring i verden.

Til den hurtige og underholdende filmoplevelse bidrager i høj grad musikarrangementerne af BENT AXEN. IB DAM FILM A/S har produceret, og CLAUS LOOF fotograferet.

Gennem danske ambassader, konsulater og erhvervs-filmcentraler i udlandet skal filmen vises for et møbelinteresseret og købedygtigt publikum. Disse distributionskanaler har man fundet frem til gennem et stort forarbejde, og man regner med, at der skal fremstilles 100 kopier, og at disse årligt vil blive vist for ca. 2 millioner mennesker.

En brochure, der udsendes til 20.000 udenlandske møbelhandlere og fagorganisationer skal gøre propaganda for filmen, og Møbelfabrikantforeningen har på forhånd sikret sig, at filmen bliver vist i amerikansk TV."

PRISER TIL DANSK MØBELFILM

Artikel, EB 28/11, två spalter. Rubrik som ovan. Text:

"Ved den 13. Internationale Industri Film Festival, der nylig blev afholdt i Amsterdam, blev 119 industrifilm fra 13 lande præsenteret. Fra Danmark deltog 5 film, deriblandt filmen om danske møbler: SIT DOWN - SIT DANISH. Denne film fik 2 præmier. Af 29 film tildeltes den en førstepræmie, og af 72 film valgtes den som den, der har de største muligheder for international distribution, og tildeltes INFORFILM-PRISEN. SIT DOWN - SIT DANISH er produceret af IB DAM FILM A/S for MØBELFABRIKANTFORENINGEN i Danmark med SUNE LUND-SØRENSEN som instruktør og CLAUS LOOF som fotograf. Den blev vist for første gang den 8. september i år og foruden de to ovennævnte priser, er producenten blevet tilkendt 17.000 kr. fra FILMFONDEN.

I et glimt af filmen ser man også en fotooptagelse i Ekstra Bladets atelier, hvor bladets medarbejder BENGT ROOKE og fotograf JØRGEN SPERLING arbejder med danske møbler og fotomodellen HANNE LYNGBELDT.

Man fandt, at bladets måde at fotografere møbler på var festlig og utraditionel, og nu går en af bladets fotooptagelser verden rundt med den glimrende film."

GLASKLART FRA ITALIEN

Artikel, EB 22/3, en side, en stor fypaltig bild, en trespaltig.

Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"De italienske møbler af stålrør og glasklart plexiglas virker fremmedartede i skandinavisk design, og de importeres af INTERCOLLECTION i Pilestræde til Danmark. Der er et interessant skrivebord med stol, og der er indbygget lys i bordet, stål og plexiglas mødes i en form for ophængning, så man undgår både skruer og andre samlemidler. Skrivebordet koster 2.275 kr., stolen 795 kr. og det næsten kliniske serveringsbord på hjul med flytbare bakker af plexiglas, klart, røgfarget eller sort 1.395 kr. Designeren hedder FABIO LANCI."

BØRN & MØBLER

Artikel, EB 23/3, en side, två stora trespaltiga bilder.

Foto: Knud Jacobsen. Rubrik som ovan. Underrubrik: "Interessant udstilling for børn og voksne åbner i morgen i Kunstindustri museet i Bredgade". Text:

"På KUNSTINDUSTRIMUSEET åbner i morgen en udstilling arrangeret af museumsinspektør J. SCHOU-CHRISTENSEN. Udstillingen, der har flere afdelinger, er skabt over emnet børn og møbler. I den første afdeling vises en enestående historisk samling på 40 børnemøbler fra de sidste 300 år, samlet gennem 20 år af svenskerne ULLA og BENGT BERRY. En af udstillingens mest værdifulde eksemplarer er en stol til Ludvig XVI's børn. Som baggrund for samlingen er udstillet en række malerier fra samme periode som børnemøblerne.

En anden afdeling i udstillingen viser ældre og moderne stole, hvor samme stol er udført til både børn og voksne.

Udstillingen giver desuden en overblik over moderne danske børnemøbler, og i et særligt rum har arkitekt PETER STUDSGARTH og

kunsthåndværker ULLA STUDSGARTH skabt en legeplads i to etager for børnene med sække- og slangemøbler.”

Bildtext 1:

“Duchesse Brisee, elegant fransk børnestol fra midten af 1700-talet, og nutidigt sækkemøbel fra Charlottenlund. Sækkestolen og de lange slanger i stribet polster i legerummet er i produktion hos firmaet Rabo, der gennem et år har leveret disse pudemøbler til flere offentlige institutioner, bl.a. skoler, børnehaver og vuggestuer.”

Bildtext 2:

“Billedet viser et legerum, skabt af Ulla og Peter Studsgarth. Rummet er bygget op i to etager, og lange slanger i røde og hvide farver hænger ned overalt. Desuden er der rutchebane, og sækkemøbler og mange spil, som børnene kan lege med. Rummet er også dekoreret med drager, udført i festlige farver og mønstre af tekstilkunstneren Lisette Kampmann.”

ITALIENER & DANSKER

Artiklar, EB 6/5, en sida, två stora trespaltiga bilder.

Foto: Jørgen Sperling.

Rubrik 1:

ITALIENER I HELLERUP

“I morgen åbner man i italienske kulturinstitut, Gjørtingsvej 11 i Hellerup, en udstilling af arbejder, designet af den italienske arkitekt, GUISEPPI RAIMONDI, 31 år. Det er møbler og spejle som dekorationer i rummet, og materialerne er formstøbt skummateriale, aluminium og glas i en karakteristisk stil, der kan virke en smule kølig og steril for dansk smag, men som karakteriserer en vis gruppe af de avancerede italienske designere. Guiseppi Raimondi er fra Torino og har også gjort sig bemærket som arkitekt. Han har bl.a tegnet et hospital for psykiatri, som af italienske specialister bedømmes som helt enestående - og af en vis mental værdi for patienterne.”

Rubrik 2:

DANSKER PÅ KONGENS NYTORV

"HANS J. WEGNER er stadig en af Danmarks mest produktive møbelarkitekter. I MAGASIN har man netop lanceret en af hans nyeste modeller af massivt egetræ. Det kan blive en stol som her, men modellen er konstrueret således, at stolene kan sammenstilles til sofaer i enhver ønskelig størrelse med eller uden armlæn og med lav eller høj ryg. Man kan få de bløde hynder betrukket med et moderne møbelstof eller som her med okselæder, og prisen for stolen på billedet er 1.690 kr.

HAN SPEJLER MIJLJØET

Artikel, EB 12/4, en stor fyrspaltig bild, en tvåspaltig.

Foto: Lennard. Rubrik som ovan. Text:

"GUISEPPE RAIMONDI, arkitekt fra Torino i Italien udstiller i disse dage nogle af sine ting i det italienske kulturinstitut i Hellerup. Han bygger huse, sygehuse, han laver møbler og spejle og arbejder med et helhedsbegreb i design. Han anvender ofte spejle som dekorationseffekt, og han siger, at de spejle kommer altid til at være i det rette miljø, nemlig det miljø de genspejler. Raimondi arbejder sammen med seks andre arkitekter, byplanlæggere, økonomer og sociologer i en gruppe, kaldet ABACO.

Han vedkender sig en påvirkning fra Bauhaus-stilen, men er også inspireret af den danske arkitekt JØRN UTZON, specielt af ideerne omkring operahuset i Sidney.

Hans lille udstilling her er et interessant blik ind i moderne italiensk design.

På billederne ses dels et glimt af arkitekten, der spejler sig i en af de udstillede ting, en pyramide af spejlglas, der hviler på et underlag på hjul, så de let kan placeres i rummet.

Det andet billede viser et af hans møbler: et bord med skive af gennemsigtig spejlglas i to farver. Skiven hviler på to halvcirkelformede stålplader med spejleffekt."

KULTURMINISTEREN & MØBELPRISEN

Artiklar, EB 18/4, en trespaltig bild, en enspaltig.

Rubrik 1:

KULTURMINISTEREN FORESLÅR ET FORMGIVNINGSSINSTITUT

"I går blev MØBELPRISEN 1972 uddelt.

Prisen er indstiftet af MØBELFABRIKANTFORENINGENS FOND, og det er tredje gang, den uddeles.

Overrækkelsen foregik i Kunstindustrimuseets festsal, og til stede var bl.a. kulturministeren NIELS MATTHIASSEN, som holdt en tale af interesse for producenter og designere, ikke blot i møbelbranchen.

Niels Matthiasen sagde bl.a.:

- Jeg vil udkaste den tanke til det danske erhvervsliv, at det var hensigtsmæssigt at søge et formgivningsinstitut oprettet, et institut til løsning af arbejdsopgaver stillet af industrien og bestående af varierende tværfaglige arbejdsgrupper, som repræsenterer ekspertise inden for formgivning, teknik og markedsføring.

Viser der sig interesse for denne tanke, bør arbejdet efter min opfattelse i første omgang ske i en snæver sammensat arbejdsgruppe repræsenterende formgivere, industri og markedsføring med den opgave snarest at udarbejde en detaljeret plan for styring, drift og finansiering af et sådant formgivningsinstitut, der kunne etablere et nærmere samarbejde mellem erhvervslivet og de kunstneriske aktiviteter."

Bildtext:

"Niels Matthiasen - formgivningsinstituttet er tænkt som en støtte til erhvervslivet."

Rubrik 2:

MØBELPRIS TIL MEDARBEJDERNE

"Bestyrelsen for MØBELFABRIKANTFORENINGENS FOND har i år enstemmigt besluttet at dele MØBELPRISEN 1972 i to portioner af 20.000. Den ene portion tildeles medarbejderne på FRITZ HANSENS EFTF. A/S som påskønnelse af deres indsats for at holde danske møblers høje kvalitative

stade. Den anden portion tilfalder arkitekter KNUD FRIIS og ELMAR MOLTKE NIELSEN for deres bestræbelser på at indrette og udforme rummene i deres skole-, kursus- og hotelbyggeri, så de fremtræder som totale interiører mere end de dertil tegnede møbler i sig selv er brukskunstværker.

Arkitekterne Friis og Moltke er ikke nye ansigter, hvor der deles priser ud.

Det var derimod repræsentanterne for Fritz Hansens Eftf.

Det er en god ide at anerkende de væsentlige medarbejdere bag et berømt møbelnavn, og Fritz Hansens medarbejdere var repræsenteret af KAJ PEDERSEN, 47 år, og fællestillidsmand.

Han har været ansat i firmaet siden 20. oktober 1952 og er desuden næstformand i Dansk Smede- og Maskinarbejderforbunds Hillerødafdeling og bestrider utallige andre tillidshverv.

PREBEN RASMUSSEN, 39 år og værkerfører. Preben Rasmussen blev ansat som lærling i Fritz Hansens Eftf. i 1947 og er medlem af samarbejdsudvalget og formand for Fritz Hansen Klubben.

Tredje repræsentent for Fritz Hansens Eftf. var den 26-årige ANDERS HELNER, der er planlægningsassistent med en treårig anciennitet i firmaet, desuden er han medlem af samarbejdsudvalget.

Møbelprisen kan ikke søges. Den tildeles alene efter beslutning i fondens bestyrelse.

Bestyrelsen består af: fabrikant P. JEPPESEN (formand), fabrikant ERIK JØRGENSEN, redaktør MARTIN HARTUNG, arkitekt BERNT og maleren AAGAARD ANDERSEN."

Bildtext:

"Arkitekterne Friis og Moltke laver møbler som en part af arkitekturen - her cafeteriagang i Skjoldhøjkollegiets centerbygning, Brabrand."

SAKS MED ÆRESPRIS

Artikel, EB 19/4, en stor trespeltig bild. Rubrik som ovan. Text:

"Selskabet for Industriel Formgivning delte designpriser ud i går, og blandt de hædrede ting var denne beskæresaks fra England: Stanley-saksen af glasfiberarmeret nylon med udskifteligt blad, som opfylder alle de krav, man kan stille til en blomstersaks. Risikoen for

personbeskadigelse er minimal, og saksen er let at holde på, hvilket er væsentligt for værktøj av denne type.

Det er DANMARKS ISENKRÆMMERFORENING, der har bedt formgivningseksperter om at kåre vinderne af isenkræmmernes pris."

NYT TIL VAND & LEG

Artiklar, EB 22/4, ena sidan: en stor fyrspaltig bild. Foto: Bent Rej.

Rubrik: NYT TIL VAND. Text:

"Nu er der kommet en formstøbt glasfiberramme til vandmadrasser. Det er produceret af DANSK POLYFORM INDUSTRI for BRUCE BRYANT. Rammen koster 1745 kr. og kan også anvendes som sandkasse i haven. På billedet er tæppet af okseskind i kvadrater og kommer fra De Sede i Schweiz. Formen måler indvendigt 195 X 150 cm."

Andra sidan: en stor fyrspaltig bild, en stor tvåspaltig.

Foto: Jørgen Sperling.

Rubrik: NYT TIL LEG. Text:

"De fleste legemøbler i de senere år har været af plastic, men nu kommer WE-DESIGN i Admiralgade med en ny serie af møbler til børn i materialet birkefiner, der kan vaskes. Møblerne er håndlavet af modelsnedkeren BJØRN JENSEN og kan kombineres på forskellig måde til at lege med eller arbejde ved. Børnemøblerne er meget stærke. En taburet koster f.eks. 62,50 kr., et vippebræt kr. 48.

Vi har taget møblerne ud i aprilsol på Nikolaj Plads og fik en flok børn til at prøve lege møblerne."

SIDSE I BINDESBØLLS BAR

Artikel, EB 25/4, en sida, en stor femspaltig bild, en stor tvåspaltig.

Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"SIDSE WERNER er en alsidig designer: hun har lavet møbler, lamper, tekstiler og smykker, og nu har hun for HOLMEGAARD lavet en serie glas, som vi har bedt hende vise frem på det stykke af Gammel Strand over for Thorvaldsens Museum, der er et festligt træk i det københavnske gadebillede, og som populært kaldes 'Bindelsbølls Bar'.

Sidse har villet skabe nogle glas, der ikke let vælter eller glider ud af

hånden, hvis det er vådt. Glasboblen i bunden af glasset virker som en prisme. I dag oplever vi, at mange af modens designere rykke ind på boligmarkedet. Sidse Werner er også optaget af hele miljøet, og her er en boligdesigner, som nu kan tænke sig at skabe tøj til de mennesker, der lever i miljøet."

OGSÅ NUTID

Artikel, EB 26/4, en stor fyrspaltig bild. Rubrik som ovan. Text: "FAMILIEN ENGLAND I FORUM (2.-9. maj) vil vise engelske hjem og engelske haver, og de moderne designere vil også være repræsenteret, så danskerne ikke får det indtryk, at alle engelske hjem er møbleret med stilkopier.

Design Centret i Haymarket, London, har bl.a. valgt moderne ting ud - deriblandt disse møbler af forniklet stål og glas, som har fået Design Award fra Council of Industrial Design i 1970.

En række af engelske designere har specialiseret sig i moderne materialer, mens andre moderne folk har set en opgave i at lave nye ting i træ."

DANICA

Artikel, EB 27/4, två sidor, en stor trespaltig bild, en två och en halv spaltig, två tvåspaltiga. Foto: Bent Rej. Rubrik som ovan. Underrubrik: "Åse Dailey viser danske smykker, der er forgyldt natur, og nu præsenteres på stor specialudstilling i London og vises på den skandinaviske smykke-messe i Bella Centret". Text:

"'The Golden Spring in Harrods' er i disse dage en udstilling i det enorme London-stormagasin, baseret på FLORA DANICA, der er et dansk firma, som i 16 år har produceret gyldne udgaver af naturens egne produkter og sælger 56 pct. til eksport.

Blomster, planter, nu også en søhest f.eks. bliver først for sølv, derefter forgyldt i 24 karats guld.

Sortimentet er nu oppe på 120 forskellige ting.

I dagene 29. april til 2. maj holdes der Skandinavisk Guld- og Sølvmesse i Bella-Centret, og Flora Danica er med på messen. Fabrikant ORLA EGGERT, er især glad for, at et af brachens mest betydningsfulde

firmaer, SPRITZER & FUHRMANN, Curacao, har meldt sin ankomst.”

OLSSON, VIVALDI OG ROSET

Artiklar, EB 3/5, två sider, två fyrspaltiga bilder, en enspaltig detaljbild.

Foto: Jørgen Sperling. Rubrik vänstersidan:

OLSSON SIDDER I STOLEN VIVALDI. Text:

”Der sker nye ting med møbelhandelen, og OLE OLSSON følger med udviklingen: han har lukket NY FORM i den indre by og skabt NYE FORMER i omegnen. I dag holder han en forpremiere hos NY FORM i Birkerød, hvor han en uge før den skandinaviske møbelmesse i Bella Centret lader Birkerød-arkitekterne OLE GJERLØV-KNUDSEN og TORBEN LIND præsentere forårets møbelnyheder. De er produceret hos A/S MOGENS KOLD i Kerteminde og vises i Birkerød på en separatudstilling. Herover ses OLE OLSSON i en af de store nyheder. Det er stolen VIVALDI med betræk af bredriflet brunt fløjls og remme af lyst skind, stel af lakeret stålør med rukker. Stolen koster ca. 1800 kroner, og til serien hører også bord og stor sofa.

Olsson omsætter i sine forskellige møbelforetagninger og tæppeforetagninger for ca. 17 millioner kroner om året.”

Bildtext detaljbilden:

”Engelske hjul, anvendt til stolen Vivaldi. Hjulene bremser når man sætter sig i stolen.”

Rubrik högersidan:

OG ARKITEKTERNE I ROSET

”Herover ses til venstre arkitekt TORBEN LIND og hans partner i design OLE GJERLØV-KNUDSEN, som i dag præsenterer en række nye møbler i Birkerød - om en uge lanceres de samme møbler på møbelmessen i Bella Centret. Vivaldi, Bastian og Roset hedder de nye siddemøbler, produceret hos MOGENS KOLD, og der er Roset, som designerne her sidder i. Möblerne er fremstillet af lamineret, formspændt bøgetræ, 12 mm. tykt. Betrækket er hørlærred, og siddemøblerne findes i slagfast lak i 5 farver: rødt, hvidt, gult, grønt og brunt. Bordene findes også i naturtræ, eg og bøg.

Sidste år blev Gjerløv-Knudsens og Torben Linds møbelgruppe FACET

præmieret af den danske møbelfabrikantforening. Også Facet-seriens møbler er med i Birkerød i dag.”

GÆSTFRI SOFA SERVIET-DESIGN

Artikel, EB 4/5, en side, en stor femspaltig bild. Foto: Bent Rej. Rubrik som ovan. Text:

”Sofaerne vokser, hvad enten der nu er tænkt på storfamilier eller gæstfri hjem. På møbelmessen i næste uge lanceres en dansk sofa fra møbelfabrikken BRAMIN i Bramminge, og den er tegnet af LEIF ALRING. Da han og fabrikant H. A. JØRGENSEN fra Bramminge for nylig var på vej hjem fra New York, fik fabrikanten lyst til en storsofa, og Alring ridsede den ned på en SAS-serviet over Atlanten.

Der går 21 meter stof til betrækket!

Siden er sagen blevet suppleret med en fodskammel, og med to skamler er sofaen en dobbeltseng på 2 gange 2 meter med magasin i skamlen til sengetøj. INDBO på Gl. Kongevej har netop bestemt sig til at udstille Alrings sofa samtidig med møbelmessen i Bella Centret, og når Indbo i maj måned åbner storbutik med møbler i det gamle Messen i Købmagergade, er storsofaen også med.”

CADOVIUS SPILLER OP

Artikel, EB 8/5, två sidor, en stor fyrspaltig bild, en trespaltig.

Foto: Bent Rej. Rubrik på vänstersidan som ovan. Text:

”En ældre herre med skæg spiller violin i møbelmiljøerne hos CADOVIVUS, som i dag har ”åbent hus” for bladernes møbelspecialister på CHRISTIANSHUS i Hørsholm. Her vil man lancere nye møbler, hvoraf en del er videreudvikling af eksisterende Cadovivus-serier. Det gælder bl.a. en fleksibel skænk, designet af det dansk-engelske arkitektpar DITTE OG ADRIAN HEATH i naturfarvet asketræ. Adrian og Ditte siger: For os har det været tanken at forbedre den traditionelle skænk. Elementerne kan bygges sammen efter plads og behov.”

Bildtext till bilden på högersidan:

”Herover ses arkitekterne OLE GJERLØV-KNUDSENS og TORBEN LINDS CADOVIVUS-møbler af støbt polyurethan.” Text:

Først i det sidste par år har det været teknologisk muligt for CADIVIUS at færdigudvikle det produkt, som arkitekterne OLE GJERLØV-KNUDSEN og TORBEN LIND for 6 år siden gav ideudkast til. Udgangspunktet har været en sofaserie, der ved hjælp af 4 forskellige elementer kan sammensættes til en hvilestol samt en 2- og 3- sædet sofa.

Arkitekterne kommenterer produktet på følgende måde:

- Ved at udnytte plastmaterialets muligheder er det lykkedes at fremstille et løspudesofasæt, hvor det bærende element er skræddersyet til hynderne, og samtidig er udvendig polstring overflødig. Gruppens udformning har udgangspunkt i hyndernes størrelse og naturlige, hvælvede form samt materialets tekniske egenskaber. Kombinationen af kunststof-skal og løse hynder bevirker, at man bevarer den overpolstrede sofas strengt lukkede form og siddeegenskaber."

MØBELDAGE

Artikel, EB 9/5, två sidor, en helsides femspaltig bild, tre trespaltiga, en tvåspaltig. Foto: Jørgen Sperling. Huvudrubrik som ovan. Text:

"I morgen åbner SCANDINAVIAN FURNITURE FAIR I BELLA CENTRET, og herover ses et glimt af VERNER PANTONS stand for FRITZ HANSEN - det fantastiske Panton-land med nye lamper fra LOUIS POULSEN, som ses på billedet herover med ANITA i hans møbelserie af forkromet ståltråd, som nu produceres af Fritz Hansen i Danmark. Verner tegnede allerede for 20 år siden den første hvilestol for Fritz Hansen. Den er stadig i produktion.

Firmaet fejrer i øvrigt sine 100 år med en særudstilling af afdøde professor ARNE JACOBSENS møbler, der fortsat udgør en væsentlig del af produktionen. Den skandinaviske møbelmesse varer til 14. maj og gør København til et centrum for alverdens møbelfolk.

STABLER FRA SVERIGE

Arkitekterne BØRJE LINDAU (med kasketten) og BO LINDEKRANTZ er blandt Sveriges mest effektive og alsidige møbeldesignere. For LAMMHULTS MEKANISKA VERKSTAD har de lavet en ny serie stabelstole, som hedder PEKING, og serien lanceres på møbelmessen i Bella Centret, hvor arkitekterne i nat var med til at bygge standen op.

WEGNER SÆTTER PÅ PLADS

Danmarks store møbelarkitekt HANS J. WEGNER, var selv i nat med til at skabe sin stand for GETAMA, som han har lavet møbler for i de sidste 20 år. Wegner viser i år bl.a. møbler af malet eg - denne hvilestol er rødmalet med betræk i sort og hvid uld."

Bildtext 1:

"Norge er bl.a. repræsenteret med nogle møbler af canvas og stålrør. De er designet af interiørarkitekt SIGURD RESELL og produceret af VATNE LENESTOLFABRIKK A/S."

Bildtext 2:

"Finland viser bl.a. rustikke møbler af egetræ og skind, deriblandt møbler som kan sammensættes efter plads og ønske. - Disse kommer fra firmaet LEPOKALUSTO OY."

Bildtext 3:

"Fra LAMMHULTS MEKANISKA VERKSTAD kommer bl.a. denne stol, designet af LINDAU OG LINDEKRANTZ. Stellet er af træ, stopningen af polyether og skumgummi, betræk af stof med skindeffekt."

SOK SÆK

Artikel, EB 10/5, en stor fyrspaltig bild. Foto: Louis Schnakenburg.

Rubrik som ovan. Text:

"På billedet til højre ses et festligt glimt fra møblemessen SCANDINAVIAN FURNITURE FAIR i Bella Centret, der åbner i dag - som en lukket messe for danske og udenlandske indkøbere.

Det er PERCY (von) HALLING-KOCH med sin sokkestrikkede stol, som han har skabt ved at strømpestrikke et sribet betræk i nøjagtigt sokkemønster med indtagninger og det hele, og han har selv lagt krop til en af sribesokkerne.

I øvrigt er messen i år en ret stilfærdig oplevelse indtil videre med mange udmærkede brugsting i standene.

Hvad vigtigst er for den skandinaviske møbelindustri: indkøbere fra alverdens lande er meget positivt indstillet over for messen, som allerede

i går meldte om stor købsindteresse på presseåbningsdagen, selv om salget faktisk først starter i dag.

Et af verdens mest betydningsfulde blade for boligindretning er det tyske SCHÖNER WOHNEN, hvis skandinaviske ekspert KARL-RICHARD KOENNECKE, udtaler at man i Tyskland og i mange andre lande i Europa viser en meget stor interesse for skandinavisk design i boligindretning, og man forventer nu et gensvar fra Skandinavien på denne interesse. Fra England kommer der en gruppe indkøbere på 65: film- og fjernsynsfolk, der indkøber skandinaviske møbler til brug for dekoration i engelske film og TV-produktioner."

DE SKAL MØBLERE RUMFARTENS RUM

Artikel, EB 13/5, text med portätt. Rubrik som ovan. Underrubrik:

"Astronauthygge og boligindretning i USA". Text:

"SCANDINAVIAN FURNITURE FAIR i Bella-Centret har som sædvanlig besøg af ALFRED J. SIESEL fra USA. Han er den vigtigste person for public relation for skandinaviske møbler i USA, for han arbejder bl.a. for bladet INTERIOR DESIGN, der er tidskrift for møbelfolk, indretningsarkitekter og designere. Mr. Siesel er meget positiv over for den foretningmæssige betydning af årets møbelmesse, men fra USA bringer han i øvrigt den opsigtsvækkende nyhed, at de amerikanske rumfartseksperter har søgt kontakt med de amerikanske interior designers med henblik på indretningen af de rum, som amerikanske videnskabsmænd skal leva i, når man i 1978 sender rum-fartøjer ud for at etablere laboratorier i rummet.

Man ønsker assistance vedrørende indretningen af de rum, hvor videnskabsmændene skal bo i den fritid, der bliver en part af livet i rummet.

NASA har søgt kontakt med THE AMERICAN INSTITUTE OF INTERIOR DESIGNERS, der i øvrigt i september planlægger en studietur til Europa, bl.a. København."

(Se vidare angående detta i artikeln i Ekstra Bladet 26/9, sidan 153.)

BØRNEMØBLER & STORSOFA

Artiklar, EB 16/5, två sidor, två artiklar.

Artikel 1:

En stor porträttbild, en fyrspaltig principritning i skala 1:10.

Foto: Asger Sessingø. Rubrik:

ARTHUR GØR DYR TIL BØRNEMØBLER. Text:

”ARTHUR STANDER, 26 år, er et alsidigt talent: han er ekspert i at klippe pigernes hår og chef i SIMON SPIES-hotellets frisørsalon, MERCUR.

Arthur var tidligere professionel fodboldspiller i Sydafrika, og han træner i HIK med Ole Madsen et par gange om ugen. Ole mener snart, at Arthur er parat til et come-back!

For tiden har Arthur en stor periode: han er ikke til at skyde igennem, han skriver digte og tegner møbler. Möbeltegningerne er mere end sjov:

Arthur Stander rejste for nogle måneder siden til Milano med sine tegninger og opsøgte en række af de store firmaer: KARTELL, ARTEMIDE, JOLLY og BABYMOB. Det sidstnævnte firma har specialiseret sig i alt til baby og børn, og her var man interesseret i Arthurs store alfabet, som kan anvendes til bord, stol, reoler etc. Han har også tegnet æbler, pærer, lakridskonfekt og dyr i rollen som børnemøbler, og firmaet har 15 modeller i gang.

Nu er den flinke frisør (Arthur Stander er den ivrigste Sassoon-tilhænger her i landet) blevet så overvældet af de tekniske detaljer i møbelproduktionen hos de italienske plasticfolk, at han regner med at melde sig til teknisk aftenskole til efteråret. Han vil dog stadig være frisør om dagen i Hotel Mercur.”

Artikel 2:

En stor trespaltig bild. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik:

STORSOFA AF MANGE SMÅ. Text:

”Fra Schweiz kommer de eksklusive skindmøbler fra firmaet DE SEDE, og i disse dage lanceres firmaets nyhed: en storsofa, der sættes sammen af mange små dele.

Hver del kan også gøre det ud for en stol.

I København viser IMPERIAL MØBLER de nye De Sede-ting, der er møbelmodens Rolls Royce. Vi har placeret De Sedes storsofa ude på fortorvet og sat ANITA JANTZEN som gallionsfigur.”

TRÅD FRA ALLERØD

Artikel, EB 24/5, en sida, en stor fyrspaltig bild. Foto: Jørgen Sperling.
 "Møbelmessens mest spændende stand i år var FRITZ HANSENS rum, indrettet af arkitekt VERNER PANTON. Her viste Fritz Hansen f.eks. det "trådprogram", som Verner Panton har skabt ud fra ideer om rummets volumen. Han opfatter rummet og dets indretning som en enhed, han har gjort sig nogle tanker om luften og rummet, og om at både indretningen og de ting, som man vil vise frem i indretningen, skal ses.

Reolerne i dette system er blevet en stor salgssucces i Tyskland, hvor de oprindeligt blev skabt til udstilling af brugskunst i en forretning.

Det viste sig imidlertid, at man solgte mere af reolsystemet end af de udstillede varer, og der er nu solgt for mere end 1 million DM af reolerne.

Det har også vist sig, at man i flere store tyske firmaer har anvendt "trådprogrammet" til møblering af rum, simpelt hen fordi det viste sig at have en gunstig indflydelse på akustikken samtidig med, at tingene fungerede perfekt som møbler. Herhjemme virker trådprogrammet endnu nyt og forbløffende.

I Fritz Hansens meget delikate og store show-room i Allerød har vi fotograferet Verner Pantons nye reoler som på SCANDINAVIAN FURNITURE FAIR i Bella Centret gled lidt i skyggen af de øvrige møbler. På billedet her får man et indtryk af programmets talrige muligheder i butiksindretning. Reolerne findes i 5 forskellige størrelser: den mindste reol måler 33,7 X 33,7 X 39,5 cm, pris kr. 106, den største koster kr. 118 i målene 24,8 X 24,8 X 60 cm."

JACOBSENS STOL PANTONS FARVER

Artikel, EB 27/5, en sida, en stor fyrspaltig bild. Foto: Jørgen Sperling.

Rubrik som ovan. Text:

"FRITZ HANSEN leverer hvert år siddepladser til ca. 160.000 - 170.000, og en af klassikerne i produktionen er den berømte stol fra afdøde professor ARNE JACOBSEN. Oprindeligt disponerede Arne Jacobsen med to farver: sort og hvidt. Nu produceres den kendte stol i en serie farver, som er valgt af arkitekt VERNER PANTON: 8 stærke kulører, bl.a. en orange og en mørk tyrkis."

DANSK SLANGE I TORINO

Artikel, EB 5/6, en trespaltig bild. Text:

"I Torino har man lige afsluttet udstillingen EURODOMUS 4, arrangeret af det italienske design-tidskrift DOMUS. Før første gang var Danmark repræsenteret i Torino-udstillingen, og den danske møbelfabrikantforening, der tog initiativet til den danske deltagelse, har grund til at være tilfreds. Den danske stand var den eneste på udstillingen som blev filmet til italiensk TV, og i øvrigt har man noteret flere hundrede henvendelser om de danske møbler. Billedet visar et glimt fra Torino. Det er SLANGEN, designet af KARSTEN HOFF og SUSANNE USSING i forgrunden. I mange lande kan man nu spore en stigende interesse for skandinaviske møbler og TRÆ efter flere års ´italienske bølge´ og plastic i møbelmoden. Årets skandinaviske møbelmesse har også haft flere besøg af internationale indkøbere and nogen sinde."

(Se artikeln SANSESLANGEN i Ekstra Bladet 12/2, sid. 111.)

HAN BYGGER ET STYKKE DANMARK I PEKING

Artikel, EB 6/6, två sidor, två fyrspaltiga bilder, en trespaltig planritning över byggnaderna och det danska ambassadområdet i Peking.

Foto: Jens Glargaard. Rubrik som ovan. Underrubrik:

"Arkitekt GEHRDT BORNEBUSCH på cykel i den kinesiske hovedstad for at studere lokale vilkår for den nye danske ambassade." Text:

"Danmark er et af de første lande, der har startet projekteringen af ambassade i de nye område nordøst for Peking på vej til lufthavnen - et område, der er beregnet for fremmede landes ambassader og diplomatiske korps. Sveriges ambassade er allerede færdig, og Norges er under opførelse.

Byggeriet af den danske ambassade starter om ca. et år med kinesiske bygningsarbejder og kinesiske materialer.

Udenrigsministeriet har overdraget opgaven til arkitektfirmaet Gehrdt Bornebusch, Max Brüel og Jørgen Selchau, og det er Gehrdt Bornebusch, der beskæfter sig med sagen. Han assisteres af ingeniørfirmaerne

Johannes Jørgensen A/S og Mogens Balslev, konsulent i havespørgsmål:
Malene Hauxner.

Arkitekt Bornebusch er netop vendt hjem fra en tur til Peking for at samarbejde med de lokale folk.

Når han er i Peking, cykler han og hans medarbejdere rundt i byen ligesom langt størstedelen af andre folk i byen. Han har været meget glad for samarbejdet med kineserne, der er behagelige og har vist stor interesse for foreslåede ideer. Alle forhandlinger starter med tedrikning i en afslappet atmosfære, indem de mere intensive diskussioner begynder. Han siger:

- Man bygger på tillid. I Kina er et ord et ord. Man oplever et nyt samfund, baseret på en gammel kultur.

I Peking har Gehrtd Bornebusch haft lange samtaler med Danmarks ambassadør STENBÆK HANSEN, som har ydet råd og bistand ud fra sin store erfaring. Han har været dansk ambassadør i 4 år og medvirkede også i dansk TV-udsendelse forleden fra Peking.

Klimaforskel spiller en afgørende rolle for byggeriet. Vinteren i Peking er tør og kold, sommeren fugtig, efteråret tiltalende og behageligt. Foråret er præget af stærke og meget kraftige, tætte støvstorme. Selve byggeriet foretages af kinesernes såkaldte SERVICEBUREAU, der ledes af staten og foretager alt ambassadebyggeri. For tiden er man i færd med opførelsen af DEN INTERNATIONALE CLUB i Peking.

I modsætning til flere udenlandske arkitekter, anvender arkitekt Bornebusch udelukkende kinesiske materialer til opførelsen af ambassaden. Den bygges op i grå sten, et materiale, der har været anvendt i gammel kinesisk arkitektur. Den oprindelige arkitektur siger meget om de klimatiske forhold.

Man arbejder med den gængse kinesiske murtykkelse (48 cm.) overalt, det samlede areal er ca. 10.000 kvadratmeter, bebygget areal 1600 kvadratmeter, omkring hele området den obligatoriske ambassademur på 2,50 meter. Inden for muren vil man plante utallige træer og søge at dække jorden med krybeplanter, da græsset ikke gror i Peking."

ISIMA-72

Artikel, EB 7/6, en stor fyrspaltig bild. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik: LØFTER OG KØRER. Text:

"11 lande har netop deltaget i messen ISIMA-72, der er Nordens største messe for alt, der vedrører sygehus og sygehusvæsen. Malmø, som er Sveriges næststørste sygehusområde, var en central placering for messen, hvortil var kyttet en række symposier og konferencer, alt sammen fandt sted i Malmøs messehaller (Skånemessen). Specialister fra Europarådet og Verdenssundhedsorganisationen, WHO, deltog i arrangementerne i Malmø. 300 producenter var repræsenteret, og Sverige havde udstillingens største stand på 425 kvadratmeter, den næststørste var oprettet af British Hospitals Export Council.

Billedet herover viser en af de mest interessante nyheder, præsenteret af direktør ARNE JOHANSSON fra ARJO i Eslöv, og den danske ANITA JANTZEN, klædt på til anledningen. Arne Johansson er konstruktør og producent af 'løfte-kørestolen' og produktionen varetages af den svenske fabrik i Eslöv, der ellers er verdenskendt for konstruktion af bl.a. moderne badeanlæg.

Stolen hedder ARJO PILOT, og det er en kompakt konstruktion, forsynet med hydraulisk højdeindstilleligt sæde, der ved sin specielle form og udførelse let føres ind under en siddende patient.

Højdeindstillingen af sædet foretages meget let ved hjælp af et håndtag, der kan betjenes af plejepersonalet såvel som af patienten selv.

Siddestillingen er bekvem og sikker på det faste sæde.

Løfte-kørestolen er let at manøvrere og betjenes kun af én person. Den kan f.eks. anvendes til overføring og transport til bad, toilet, kørestol, bil osv. Cirkaprisen i Sverige er 1900 svenske kroner. Stolen fås i en blå farve og to grønne nuanser. Arjo Pilot forhandles i Danmark af A/S MEDICINALCO i Nærum."

BAM BAM PÅ STUEN

Artikel, EB 9/6, en stor trespaltig bild. Foto: Jørgen Sperling.

Rubrik som ovan. Text:

"Moden skifter på hospitalsstuerne både tøjet og i møblerne - at dømme efter den store hospitalsudstilling, ISIMA-72, der netop har været holdt i

Malmø. Der blev bl.a. foreslået denne dragt og denne stol til institutioner. Plejersken er klædt i bukser og tunika af polyester/bomuld eller polyester/rayon, og dragten, der vises i flere aktuelle farver, er fra det svenske firma ffv/TRIVAB, Karlskrona.

Stolen kaldes BAM BAM 1 og produceres af ARJO, Eslöv. Den er formgivet af A & E DESIGN (TOM AHLSTRÖM og HANS EHRICH) i Stockholm.

Stolen fremstilles i to stykker, der sættes sammen. Den er stabelbar og lakeret i fem klare farver med tokomponents-epoxyfarve. Materialet er duromer (ekspanderende, hærdende plastic), der gør den anvendelig og praktisk både i institutioner og i private hjem, i badeværelset og som udendørsmøbel."

BALANCE-KUGLEN

EB 13/6, en trespaltig bild. rubrik som ovan. Text:

"Den kommer fra England og forhandles af Engelsk-dansk Hospitalsforsyning A/S, som fremstiller mange forskellige tin til sygehusenes patienter, men denne "kugle" er velegnet som legeredskab for raske børn udendørs såvel som inde. Den kan ikke vælte, er fremstillet i plastic med svejset ramme, fås i gul, blå, rød og grøn. Måler 76 cm. i højden."

LABORATORIUM I DISKOTEKET

Artikel, EB 21/6, en och enhalv sida, en stor femspaltig bild, en trespaltig. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan.

Underrubrik: "Marielyst på Falster får i dag et særpræget diskotek, ved hvis LEIF ALRING har været 'inspireret af, at ejeren ligner en doktor eller opfinder' selv om han er musiker i Palmehaven". Text:

"Diskoteket er en forbrugersag, mener arkitekt LEIF ALRING, der for et halvt år siden fik en henvendelse om at lave diskotek i Marielyst på Falster. Det åbner i dag, og hele indretningen er præget af, at Alring syntes, ejeren, EMIL STRIEGLER, minder om "en doktor eller opfinder", selv om Striegler er musiker i Palmehaveorkestret.

Arkitekten gjorde mange studier i marken før han gik til opgaven: han blev en flittig diskotekgæst og opdagede mange fejl ved indretninger og drift. I DR. Emils Laboratorium har han dels prøvet at undgå udbredte

fejltagelser, dels har han skabt et muntert miljø med "arbejdende montrer", hvor der sker ting med kemien - og forklares, hvad der sker. Hemmelighederne i kolber og glas er blevet dekorationer, mange væsker er i stærke kulører.

Emil Striegler har fået sin datter, HANNE, på 23 år og hendes hollandske mand (de blev gift 19. maj) til at passe diskoteket i Marielyst. Han hedder HANS WILTSCHUT og er i Holland en erfaren mand på diskoteksområdet. Alrings møbler i Dr Emils Laboratorium er fremstillet hos snedkermester WILLY BECK i København."

PRIMITIVT

Artikel, EB 1/7, två sider, en stor femspaltig bild, två tvåspaltiga, en enspligtig. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Underrubrik:

"Kropsmaling og kulørte smykker pryder den nøgne hud og skaber individualisme i solen". Text:

"I denne topløse sommer kommer mange piger til at se ens ud med det lange hår og den næsten nøgne krop, så der snart opstår et behov for dekorativ udsmykning - kropsmalerier og store dekorative smykker er på vej.

Hos ILLUMS BOLIGHUS har man i disse dage en udstilling i hallen af nogle store halssmykker, der klæder den solbrune hud. Det kan næsten være svært for tøj at tage konkurrecen op med de ting, som SONJA HAHN-EKBERG fra Kalmar laver af metal og tekstiler, hesteskosøm og thaisilke, skruer, læder, messing og tin.

Sonja er uddannet musikpædagog med høje udmærkelser for sine præstationer, og smykkeproduktionen er lystbetonet hobbyarbejde. Hendes ting er eventyrlige, en raffineret blanding af noget primitivt og avanceret - efterspurgt på udstillinger i mange lande."

Bildtext:

"Den mørkhårede ANITA og Sanne BLOMBERG viser en del af SONJA HAHN-EKBERGS smykker, hvis farver fortjener farvefotos, men hvis former man godt kan få et indtryk af i sort-hvidt."

JIMMIE MANNINGS SENG

Artikel, EB 7/7, två sidor, en femspaltig bild, en trespaltig, en tvåspaltig.

Foto: Jørgen Sperling. Rubrik:

JIMMIE MANNINGS SENG FRA MYRELÆNGEN.

Underrubrik: "Amerikaner bragte læderkunsten til København. Nu laver alle ting i læder, men Jimmie er begyndt med møbler på Bornholm". Text: "JIMMIE MANNING bragte læderkunsten til København. Han kom fra Amerika i sin folkevogn og med PROVO, den tigerstribede Grand Danois, og han slog sig ned i Larsbjørnstræde med sit læder og sin hund i kælderens, hvor han skabte BIT OV SOLE. Han lavede tasker og bæltter og sandaler og meget mere, han skabte en mode, og han blev kopieret. Han underviste unge danske i at sy læder, og han fandt en dejlig pige, brød op fra Larsbjørnstræde og slog sig ned på Bornholm.

Nu vil alle sy i læder, og Jimmie har kastet sig over træ. Han har lavet nogle senge af afbarkede granrafter, so er blevet til møbler uden anvendelse af søm, skruer eller lignende.

Jimmie kalder modellen MYRELÆNGE-SENGEN efter stedet, hvor han bor ved Gudhjem, og der er noget primitivt, oprindeligt over Jimmies design i træ fra Bornholm: alt er lavet i hånden, og sengen kan kun laves med primitivt værktøj.

I disse dage er Jimmie Manning i København for at bane vejen for Myrelænge-sengen, der laves i stor voksenmodel og en babyseng (cirkapriser henholdvis 555 og 455 kr.). Jimmie vil gerne finde forhandlere, og interesserede kan henvende sig hos hans bekendte i skobutikken SATCH i Købmagergade 49 (12 22 36). Jimmie satte gang i læderet i København. Nu vil han måske sætte liv i kludene hos træfolk på Bornholm. Familien trives fortrinligt. Om Myrelænge-sengen siger Jimmie Manning: Abraham Lincoln kunne have sovet i en sådan en seng!"

OLYMPIADEPIGER FRA CHRIS

Artikel, EB 13/7, en trespaltig signerad teckning, ett tvåspaltigt foto.

Rubrik: OLYMPIADEPIGER FRA NORSKE CHRIS I KØBENHAVN. Text:

"Den festlige norske designer CHRIS WESSEL har i flere år arbejdet i København og gjort sig gældende i gadebilledet med nogle sjove facader, lavet af sengelinned for BENT VISTI og indrettet mange butikker. Hun har i noget tid arbejdet med dekorationsting for ADAMS-WERBUNG i Göttingen,

og nyest er de olympiadeprægede relieffer af presset plastic, som vil pynte op i en række tyske butikker omkring de Olympiske Lege. Firmaet har i øvrigt også kunder i Danmark, så man kan møde Chris Wessels olympiadepiger her. De fremstilles i olympiade farverne. Og nu er Chris i gang med at tegne lamper og møbler af stål og træ.”

SORT OG HVIDT I GÅGADEN

Artikel, EB 21/7, en side, en stor trespaltig bild, en tvåspaltig.

Foto: Knud Jacobsen. Rubrik som ovan. Underrubrik:

”Gæst fra New York med kunst hos Kevi” Text:

”Ideen med kunst i møbelbutikkerne breder sig mere og mere, og i den myldrende gågade kan turisterne få et glimt af dansk kunst hos KEVI i Frederiksberggade, samtidig med at de kan kikke på de danske og udenlandske møbler i verdensklasse, som denne møbelforening rummer.

Det er VISSE ALSTRUP, som viser skulptur og grafik i disse rene, grafiske omgivelser, og sort og hvidt dominerer hendes arbejder. ENID HUNTER fra New York er en af sommerbyens dekorative gæster, og Enid gæstespiller som fotomodel i Ekstra Bladet for tiden. Her er hun fotograferet hos Kevi med to af Visse Alstrups arbejder: et relief i sort og hvidt plasticmateriale og en aluminiumsskulptur.”

TØJ I GLYPTOTEKET

Artikel, EB 10/8, två sidor, två stora fyrspaltiga bilder, två tvåspaltiga.

Foto: Knud Jacobsen.

Rubrik: MARGIT BRANDT VISER TØJ I GLYPTOTEKET Text:

”15. september rykker MARGIT OG ERIK BRANDT ind i Glyptoteket med efterårets store Brandt-show i forbindelse med skandinavisk mode-uge, der begynder 17. september.

Brandterne har med sædvanlig sans for omgivelserne valgt den usædvanlige ramme om præsentationen af Margits tøj i forskellige kollektioner.

Glyptoteket har gæstfrit åbnet dørene for moden, og i museets festsal, Kejsersalen, vil 14 dejlige damer i hastigt tempo bære tøjet frem.

Vi har fået lov til at lave en lille forprøve på modens revy i klassisk miljø,

og det er egentligt forbløffende, hvor Margit Brandts design står til forrige tiders kunst.”

Bildtext 1:

”HEROVER har KARINA lagt sig på den røde marmorgulv i den ægyptiske sal. (Kjolen er en aftenmodel af sølv lurex med sølvblonder og tilsvarende hue, kreeret til butikken BISTRO).

TIL HØJRE ses ERIK BRANDT ved KAJ NIELSENS ´Vandmoderen` i Glyptotekets Palmehave. (Karina er i undertøj, designet af MARGIT for FORMFIT ROGERS i USA).

Bildtext 2:

”Den violinspillende dame hedder ´Musikken´ og er lavet af DELAPLANCHE i 1878. (Karina er i festlig kjole, som MARGIT BRANDT har designet i sin kollektion for STIGA, og materialet er broderie anglaise. I denne kollektion er en serie bluser af samme materiale - f.eks. en model med flagermusærmer og elastik i taljen).

Bildtext 3:

”Moderne piger i sølv, der smyger sig om skikkelsen, mellem FARAO RAMSES II og guden PTAH, statuen er hentet fra Ptahtemplet i Memphis. Skulpturen er fra 1275 før Kristi fødsel og er af sten. Museet byder faktisk endnu bedre muligheder end Hofteatret på Christiansborg, som Brandterne forrige gang brugte som en forbløffende ramme om deres opvisning.”

UNIKA PÅ STRØGET

Artikel, EB 18/8, en side, en stor trespaltig bild, en tvåspaltig.

Foto: Knud Jacobsen. Rubrik som ovan. Text:

”Den svenske sølvsmed REY URBAN designer smykker for den danske ÅGE FAUSING, som har udstillet smykkerne i 20 af verdens store byer, deriblandt Paris, London, New York og Tokyo. Det er håndlavede smykker, intet smykke kommer i masseproduktion, og Åge Fausing flyttet smykkerne fra Gråbrødretorv til Strøget, hvor butikken præges af de 8-kantede montere med de smukke unikasmykker. ENID HUNTER fra New York viser på billederne et af Rey Urbans smykker fra Åge Fausing: en

finger링, smedet ud af et stykke sterlignsølv. Åge Fausing emballerer smykkerne i hver sin lille læderpose med navn på såvel sølvsmedjen som designeren, og de håndsmedede sølvsmykker bliver en smuk form for kunsthåndværk, som er værdig til at repræsentere begrebet Scandinavian Design - en god ting for turisterne at tage med sig fra Danmark."

NIKI DE SAINT PHALLE

Artikel, EB 22/8, två sidor, en stor femspaltig bild, en fyrspaltig, en trespaltig, ett svart/vitt grafiskt tryck. Foto: Gunnar Larsen. Rubrik: NIKI DE SAINT PHALLE KUNSTENS RÖDSTRÖMPE Underrubrik: Hun udstiller en række satiriske skulpturer i overstørrelse og kalder udstillingen for 'Faderens Begravelse'. Text:

" Hun er en af de få kvindelige kunstnere med verdensry: NIKI DE SAINT PHALLE. Hun er dygtig til at skabe debat, vække opsigt og forarge. Der sker altid noget, når hun udstiller. Hendes nyeste bedrift hos GALERIE IOLAS i Paris er en stærk, men tavs kommentar til kønsrolledebatten. Der er megen symbolik i skulpturerne: den pæne lille mand i kisten omgivet af de vældige damer med en lille laktaske hængende i de fede fingre, kaffebordet, det lille kræ på asietten.

I 1961 udstillede Niki de Saint Phalle på Galerie Koepke i København ting, hun selv havde skabt, og ting som blevet til i samarbejde med den franske kunstner TINGUELY. Det var bl.a. resultaterne af forskellige 'billedbeskydninger', som dengang tilfredsstillte hendes aggressivitet og protestlyst. Hun levede da sammen med den avantgardistiske kunstner JEAN TINGUELY (ham med den selvdestruktive skulptur og den døde fredsdue på Louisiana for nogle år siden).

Efter at Niki de Saint Phalle på en udstilling havde set et helt hvidt lærred, fik hun ideen: at man kunne gemme noget under det hvide ydre, for siden pludseligt at lade de gemte ting dukke frem. Sammen med Tinguely dækkede hun spaghetti, tomater m.m. med et lag gips. Når den ydre skal blev beskudt med et gevær, blev tingene nedenunder befriet.

Snart var Niki de Saint Phalle dog færdig med 'billedbeskydningen', men det havde ført hende frem til det figurative, malede objekt.

Niki de Saint Phalle vil i sit nye figurative sprog give en syntese af de

problemer, som hun vender tilbage til gang på gang: fødende kvinder, byer, statsmænd. 'Byen' hos Niki de Saint Phalle er altid New York, som hun elsker og afskyer, fordi den repræsenterer 'hele vort vanvid', men 'byen' står også for 'manden' og 'mandens verden'.

I 1965 begyndte Niki de Saint Phalle sammen med datteren LAURE at skabe 'les NANAS' - kvindefigurerne. Disse skulpturer er hyldester til kvinden, glade, omend af og til ironiske. De første 'Nanas' var udstyrede med broderede tøjstumper, de senere var kun malede, og de sidste var masseproducerede, oppustelige plastskulpturer i klare farver og flere størrelser, til salg i New Yorks butikker, enkelte i svenske og danske kunstforretninger, og de blev en stor salgsucces.

Stor opmærksomhed fra hele verden fik Niki de Saint Phalle også i 1966, da hun sammen med kunstnerne Jean Tinguely og PER OLOF ULTVEDT i Stockholm skabte en gigant-Nana i flere etagers højde i MODERNA MUSEET. Udstillingen blev kaldt 'HUN - EN KATEDRAL'. Om 'Hun' blev det bl.a. sagt, at det var 'en gravid kæmpedukke af hønsenet, gaze og fantastiske karamelagtige limfarver'.

Det var også en forlystelseskatedral - et tivoli. Man går ind og ud gennem 'livets port'. Man kan køre i rutchebane, gå i biografen eller besøge rumrestauranten. 'Hun' er desuden velsignet med et planetarium, en sofa til elskende, en glasknusende maskine og forskellige intrigante mobiler.

Niki de Saint Phalle har en interessant baggrund, hun er selv et produkt af den gamle og den nye verden. Hun blev født i Neulli i Frankrig i et højborgerligt miljø, næstældst blandt 5 søskende. I 1933 flyttede familien til New York, hvor hun blev opdraget i klostret Sacré Couer. I 1946 vendte hun tilbage til Paris. I 1948 giftede hun sig med den amerikanske digter HARRY MATHEWS, som er far til hendes datter Laure og søn PHILIPPE.

I 1960 blev hun skilt og levede sammen med Tinguely. Andre kunstnere i Frankrig opfattede hendes malerier som en hobbyvirksomhed. Hun svarede med at provokere.

Niki de Saint Phalle bor stadig i nærheden af Paris, hun er stadig en spændende kunstner. Forleden var hun inviteret til en fashionabel reception i Paris. Hun sendte en 'Nana'."

NEGLESAKSEN SOM MEJSEL

Artikel, EB 30/8, två sider. en femspaltig bild, en trespaltig, två tvåspaltiga, en enspaltig. Foto: Gunnar Larsen. Rubrik som ovan. Text: "Den 26-årige hollandske kvindelige billedhugger SASKIA de BOER bor i England og har specialiceret sig i en meget usædvanlig skulpturteknik. Hun former sine modeller i skumgummi, bruger neglesaksen som mejsel og skulpturerer sine figurer frem til en slående fotografisk lighed med modellen i miniformat. Til sidst giver hun sine skulpturer en hudagtig, fløjlfinish med spray og en pragtfuld 'make-up'.

På Saskia de Boers sidste udstilling på THÉLEN Galerie i Køl'n i Tyskland viste hun bl.a. skulpturer af MARILYN MONROE, BRIGITTE BARDOT, MARLENE DIETRICH, 4 MONA LISAér, BOTTICELLI's PRIMAVERA og ELISABETH TAYLOR.

Saskia de Boer har for to år siden også på opfodring af Sunday Times skabt figurer af MARLON BRANDO, BOB DYLAN, MUHAMMED ALI (Cassius Clay) og andre mandlige berømteder."

FOTOGRAFEN KOM SELV I CENTRUM

Artikel, EB 30/8 (skreven av "Rud."- men av förståeliga skäl angelägen här) - som framgår av texten är fotograf: Bent Rej. Rubrik som ovan. Text: "Ekstra Bladets fotograf Jørgen Sperling lever sædvanligvis i anonymiteten bag sine kameraer. Nu er han blevet manden i centrum - fotograferet af kollega Bent Rej.

Sperling blev fotograferet under arbejdet med en håndfuld af de mange kønne piger, løserne kender fra EBs modesider.

Årsagen til, at Sperling selv kom i skudlinjen er, at han som en af Danmarks førende fotografer bliver holdt under observation af fotofirmaerne. Leica vil bruge ham som god reklame for sit nye M5-apparat, der er et af dem Sperling bruger for at opnå de bedste billeder."

Bildtext:

"Ekstra Bladets fotograf Jørgen Sperling blev manden i centrum med disse syv piger, der fra venstre er: Hanna Holm, Anita Jantzen, Bente Jensen, Susanne Blomberg, Lizzie Corfizen, Hanne Lynfeldt og i forgrunden Ditte Maria."

PLAKATER GENNEM 25 ÅR

Artikel, EB 1/9, två sidor. Rubrik som ovan. På vänstersidan en stor femspaltig bild, en trespaltig. Foto: Tue Lütken. Bildtext till den stora bilden:

”Litografen, trykkeren og kunstneren (fra venstre V. O. PERMILD, JØRGEN HARTVIG og CARL-FREDRIK REUTERSWÄRD) i det dynamiske litografiske værksted, PERMILD & ROSENGREEN i Håndværkerbyen i Valby”. Text: ”Den svenske kunstner, tidligere professor ved Kunstakademiet i Stockholm, Carl-Fredrik Reuterswärd, som for tiden arbejder med en suite på 4 litografier hos Permild, siger om samarbejdet:

Jeg har søgt at finde et sted i Paris eller København, hvor jeg kunne arbejde frit, hvor jeg fandt teknisk kendskab parret med sans for min kunstneriske virksomhed, forståelse for det irrationelle i min arbejdsmåde. Hos Permild fandt jeg uanede, uudtømmelige muligheder. Jeg mener, jeg her kan udvikle mit billedesprog ved at udnytte Permilds metoder og avancerede teknik.

Jeg anvender laserstrålen som værktøj i mitt grafiske arbejde, og det er første gang, det har været muligt for mig at benytte denne teknik på litografisk film.

Billedet viser et af Carl-Fredrik Reuterswärds litografier i flere farver.”

På högersidan: bilder av 7 kända affischer. Underrubrik:

”Billederne viser et broget udsnit af 25 års plakatproduktion fra PERMILD & ROSENGREEN, plakaterne er kendt af alle fra landets plakatsøjler”. Text:

”Det over hele verden kendte litografiske værksted Permild & Rosengreen fejrer i dag 25 års jubilæum med en udstilling på Kunstindustrimuseet Plakater gennem 25 år. Udstillingen, som løber fra den 1. til den 24. september gør status over 25 års arbejde med plakater. Den vil optage en hel række af museets rum og er arrangeret efter ide af den alsidige grafiske kunstner Späth.

Permild & Rosengreen blev startet den 1. september 1947, og den 1. november samme år trykte man den første plakat:

Koncentrations-Lejrenes Ofre - en humanitær plakat, der skulle skaffe støtte til de hårdtramte mennesker fra krigen.

Det første år fremstillede man to plakater, nu er produktionen oppe i ca. 70 kvalitetsplakater om året.

Rosengreen trådte ud af firmaet i 67, for at starte egen virksomhed og

siden da har V. O. Permild fortsat firmaet og bl.a. gjort museumsplakater til sit speciale. Han har trykt plakater for Kunstindustrimuseet, Nationalmuseet, Thorvaldsens Museum, Ålborg Museum og Frilandsmuseet, etc.

Plakattrykningens høje kvalitet og udviklingen af nye tekniske fremgangsmåder har ført mange kendte kunstnere ind i litografien hos Permild & Rosengreen.

I flæng kan nævnes danske kunstnere som Valdemar Andersen, Svend Brasch, Thor Bøgelund, Børge Billmann Petersen, Arne Ungermann, Ib Andersen, Sikker Hansen, Bjørn Wiinblad, Späth, Ib Antoni og ikke mindst Asger Jorn og Carl-Henning Pedersen - og udenlandske som Enrico Bay, Alschinsky, Vilfredo Lam og Carl-Fredrik Reuterswärd.

Før var der stor forskel mellem det, man kaldte originalgrafik og det, man kaldte plakater. Tidligere tegnede eller malede kunstneren direkte på den litografiske sten eller den litografiske plade.

Denne fremgangsmåde anvendes nu sjældent, i stedet arbejder kunstneren i dag med en mere avanceret fotografisk teknik. Han kan frigøre sig gennem anvendelse af bl.a. EDB eller endog fokuserede laserstråler, der brænder på den litografiske film - laserstråler anvendes af den verdensberømte svenske kunstner Carl-Fredrik Reuterswärd.

Men så længe kunstneren er med i arbejdet med selve trykningen, er det original grafik - litografi, der fremstilles.

I dag både respekterer og udnytter kunstneren og litografen i videst mulige udstrækning disse nye grafisk-teknisk montageteknikker. Man eksperimenterer med maskinen og dens utallige muligheder. 'Litografen er blevet den nye grafiks jordemoder - siger V. O. Permild, der er kendt ud over landets grænser og søges af alle, der ønsker litografi, af højeste karat.'

MØBLER I KUNSTGALLERIET

Artikel, EB 2/9, två sidor, två stora femspaltiga bilder, en stor fyrspaltig,

en tvåspaltig. Foto: Gunnar Larsen. Rubrik som ovan. Text:
 "Ægteparret LALANNE er nok de mest spændende designere i Frankrig i dag.

HUN hedder CLAUDE og laver mærkelige smykker, hvoraf de mindst mærkelige er specielt skabt for kollektioner hos YVES SAINT LAURENT. Vi har tidligere vist hendes guldsmykker og skulpturer, der simpelt hen er afstøbninger af menneskekroppen i interessante detaljer.

HAN hedder FRANCOIS-XAVIER og laver de særeste møbler i verden. Det var f.eks. ham, der skabte den enorme blå flodhest af jern, som vi har ladet Yvonne Ekman vise her på siderne. Flodhesten er et badekar, når man løfter på ryggen, og der er håndvask i gabet. Det er også hans udstoppede får, der præger en del prominente hjem som en kombination af kunst og møbler - f.eks. hos GÜNTHER SACHS og hans svenske kone MIRJA.

Selv siger Claude og Francois-Xavier, at disse ting hverken er møbler eller kunst. Det er simpelt hen LALANNES.

Ægteparret er i 'stald' hos den eksklusive kunsthandler ALEXANDRE IOLAS, som har gallerier i Paris, Rom, Milano, Madrid, New York og Geneve. I denne sommer har Lalannes præsenteret nye ting i Paris i galleriet på Boulevard St. Germain. Der er hynder, som er udformet som sardiner, og Francois-Xavier har designet et kasseskab, der er udformet som skrækindjagende abe i hvid cement. Der er en sofa med hynder, og sammensat ligner den et næsehorn, men man kan skille dyret ad, og så er det pludselig et sidde møbel.

Claude har lavet et smykke i form af en 'vampyr', inspireret af en flagermus, men hun har også skabt en stol af metal med ryg som en krokodille.

Selv bor parret i en lille landsby 70 kilometer syd for Paris, hvor vi har besøgt dem i deres fantastiske miljø, og hvor bondeliv og god mad, fred og skønne omgivelser danner baggrund for deres skabende virksomhed."

DEN FÖRSTE SEPTEMBER FYLLDE JAG 40 ÅR. Med anledning av detta kontaktades jag av Kvällsposten i Malmö för en intervju. Med tanke på

mina generellt dåliga erfarenheter av svensk press, och malmöitisk kvällspress i synnerhet, gick jag med på en intervju endast under förutsättning att den gjordes av Tommy Eibrand, som var deras man i Paris, och som jag hade träffat där vid ett flertal tillfällen, och som jag funnit som både en sympatisk människa och en uppriktig journalist. Kvällsposten ordnade så att det blev som jag önskade - Tommy Eibrand skaffades fram.

Artikeln var införd i Kvällsposten söndagen den tredje september:

Under ett stort fyrspaltigt porträtt taget i min ateljè i Limhamn med bildtexten:

"Alla Bengt Rookes debattinlägg och happenings finns bevarade i hans välskötta arkiv" (Foto: Bert Olsson)

Ett tvåspaltigt rubrikcollage hade bildtexten. "För sju år sedan var Bengt Rooke rubrikernas man"

"Bengt Rooke - konstens Ricky Bruch:"

Rubrik:

"- JAG ÄR EN AV DE FÅ VERKLIGA KONSTNÄRER JAG TRÄFFAT!"

Ingress: "På gräsmattan utanför sin ateljé i Limhamn ligger konstens Ricky Bruch, Bengt Rooke, 40 år. Han säger:

- Jag har inget emot jämförelsen. Vi är båda stora. Jag är den bästa journalist jag har träffat och en av dom få verkliga konstnärer jag känner.

Bengt Rooke hotades ständigt med polisanmälningar, för några år sedan. Han förorsakade rubriker i tidningarna av typen:

"Samlag under plastskynke. Sex-happening. Naken modell i färgorgie. Lynchstämning."

Text:

"För sju år sedan vållade Bengt Rooke ett våldsamt rabalder med sina sexhappenings i Malmö. Om han gjort samma sak i dag skulle ingen lyft på ena ögonlocket ens.

I sitt arkiv har han sexton löpsedlar. Alla handlar om honom själv.

Han säger:

- Sexton löpsedlar om samma man. Det betyder att det var något väsentligt jag gjorde då. För en sådan nyhetstorka kan det väl ändå inte ha varit.

SKRIVER OM KONST

I dag är Bengt Rooke journalist hos danska Extrabladet (!- min anm.) i Köpenhamn. Han skriver om möbler, interiör, arkitektur, konst och konsthantverk, design och kläder. När samtalet kommer in på kläder blir Rooke rasande: - Titta på dessa s.k. allkläder. Det är oerhört. Kläder skall inte vara något som man tar på sig därför att man måste. När jag är glad och vill äta kräftor t.ex. tar jag på mig något kul. Sätter en rolig hatt på huvudet och ropar "Hej Köpenhamn". Jag anser man måste pynta sig ibland. Jag vill ha färg och glädje. I Sverige är det fult med det festliga klädpyntet. Det är inne att allt skall vara fult.

Det blev för trångt i Sverige för Bengt Rooke. Klimatet blev svalt. Sverige var för instängt. Bengt Rooke behövde lite internationell luft.

BARA TAVELMÅLARE

- I Sverige finns det inga konstnärer längre, säger Bengt Rooke. Bara tavelmålare. Sedan jag lämnade Sverige har inget nytt hänt här. Bengt Rooke fick snabbt ett bra jobb i Danmark. Köpenhamnstidningen Extrabladet (!) plockade upp honom. Där skriver han nu regelbundet om sådant han tycker om och förstår sig på. Han är fast frilansmedarbetare och mycket produktiv. Det bär hans klippalbum vittnesbörd om. Bengt Rooke har förstått hur man skall väcka den slumrande debatten.

- Under mina happenings i Malmö såg folk en säng med två personer under ett plastskynke. Personerna rörde på sig. Genast trodde publiken att det var fråga om samlag. I dag är det historia det jag gjorde då.

FÖRYNGRAR SIG INTE

- I Sverige förnyar sig inte konstnärerna. De sitter i sina ateljéer och sysslar med sitt tavelmåleri instängda och utan kontakt med yttervärlden.

- De vet inte vad som händer runt dem. Sådant kan aldrig bli kulturhistoria och konst är kulturhistoria.

- Det bästa med konstnären är att han formulerar det många tänker men få vågar göra.

- Vi fick igång en debatt för sju år sedan. Det är viktigt att man får tillfälle att säga det man vill.

- En gräns är inte det bästa sättet att rätta ett fel. Vi anser att den konstnärliga handlingen är viktigare än det slutliga verket.

SÄKER PÅ SIG SJÄLV

Bengt Rooke är idag lugn och säker på att det han gör är rätt. Han

arbetar fritt med det han anser är det viktigaste här i livet. Konsten är allt det som rör sig kring honom och människorna på jorden. En flicka som klär sig på rätt sätt, som utnyttjar sin kropp, de möjligheter kläderna och deras mönster ger, är konst. Det är levande skulptur. I skaparlyan i Limhamn gör Bengt Rooke det som han anser viktigast i livet han ägnar sig åt konst. Men i Sverige befattar han sig inte längre med konstlivet. Det är utanför Sveriges gränser han får utlopp för sina idéer och synpunkter.”

FRA PRISMA TIL PLASTIC I ELYSEE-PALÆET

Artikel, EB 7/9, en och en halv sida, en stor fyrspaltig bild, två stora trespaltiga. Foto: France-Soir. Rubrik som ovan. Underrubrik: "Pompidou lukker de moderne franske designere ind i møbleringen af salonerne". Text:

”Med CLAUDE og GEORGES POMPIDOU har modernismen gjort sin entre i Elysee-palæet. Præsidentens kone er en modeinteresseret dame, der på rejse altid føler sig som en ambassadør for fransk modekunst. Hun er også levende interesseret i boligindretning, og man mærker tydeligt hendes indflydelse i de ændringer, der er sket i Elyseepalæet. Alle de gamle saloner er blevet restaureret, og præsidentparret har vist pietetsfølelse for det klassiske ved indretningen af en serie saloner med gobeliner, specielt vævet i Lyon efter gamle mønstre, der var skabt til Marie Antoinette. I disse saloner har man indført mange møbler og kunstgenstande, som har gengivet rummene lidt af deres svundne storhedstid.

Men så ha præsidentparret også vist, at de føler sig fast forankrede i den moderne tid, og et af de moderne rum fungerer som en sluse mellem datid og nutid, og rummet virker næsten som et slag i ansigtet, når man kommer fra den traditionelt indrettede afdeling.

I den moderne afdeling er anvendt ting fra moderne franske designere og producenter, som har gjort sig stærkt gældende i anvendelsen af syntetiske stoffer. Det er turen fra prismer til plastic, og det lykkedes

Pompidou og hans kone at hive et stykke moderne Frankrig ind i det gamle palæ. Moderne franske malere og interiørdesignere har her fået et show-room, der fungerer som receptionslokaler for væsentlige gæster fra det meste af verden.”

SNITMØNSTER-MØBLER

Artikel, EB 8/9, en sida och en femspaltig bild, två stora trespaltiga och ett enspaltigt porträtt. Foto: Per Dalsgård. Rubrik som ovan. Underrubrik: “Dansk fotograf designer møbler man selv kan sy” Text:

“PER DALSGÅRD, 29 år, er en københavnsk fotograf med mange lande som arbejdsmarked. I de sidste år har han også designet serier med gør-det-selv-ting, og de sælges i 22 lande. Nu har Per Dalsgård designet en serie undommelige møbler, som folk selv kan sy efter snitmønstre, og Amerikas største mønsterfirma BUTTERICK, lancerer nu Per Dalsgårds mønstre i bladet SEVENTEEN, som de første, man selv kan sy møbler efter.

I dag åbnes i Gøteborg en stor udstilling med gør-det-selv-ting, og Per Dalsgårds møbler er blevet valgt til at repræsentere bladet FEMINA på denne udstilling. Billederne viser en del af fotografens møbeldesign, fyldt i møblerne er granulat, der kan efterbestilles på en seddel, der ligger i posen. Det er den danske HANNE LYNDFELDT, som indvier snitmønstermøblerne.”

Det blev stor respons på artikeln, bl. a. insändare som t.ex. den 20/9:
“SY SELV MØBLER”

“Bladet bregte forleden nogle billeder af møbler, som man selv kunne sy efter snitmønstre fra Butterick. Jeg har spurgt flere steder, men ingen kender noget til disse snitmønstre. Kan man købe dem i Danmark - og i så fald hvor? I. Mortensen, Farum.”

Svar:

“Snitmønstre-møblerne er designet af Per Dalsgård og i produktion hos Butterick i Amerika, endnu ikke i salg i Europa.

Familie-siderne vil straks rapportere, når de kommer i handelen her.”

Detta blev gjort på ett annat sätt, nämligen genom den artikel som följer:

LAV DET SELV-BOG

Artikel, EB 18/10, en stor fyrspaltig bild. Foto: Per Dalsgård. Rubrik som ovan. Underrubrik: "Mange læsere har haft lyst til at sy møbler efter PER DALSGÅRDS BUTTERICK-mønstre, men de kan ikke købes i danske butikker. Nu giver han arbejdsanvisninger i sin nye bog, der udkommer i dag." Text:

"I dag udkommer på LADEMANN'S FORLAG fotografen PER DALSGÅRDS 'gør-det-selv-bog' (100 farveillustrationer, indbundet kr. 64).

For nylig omtalte vi en af Per Dalsgårds ideer med møbler, som man selv kan sy, og interessen hos læserne var stor og utålmodig, fordi man ikke kunne købe Dalsgårds snitmønstre i danske butikker.

Nu er de med i hans appetitlige bog med arbejdsanvisninger, og her er også lamper, fjernsyn, køleskab og meget andet, udsat for Per Dalsgård - og hans alsidige fantasi og enorme evne til at 'oversætte' andre designeres eksklusive ideer til jævne ting, man selv kan lave ved hjælp af lidt lim, spånplader, skumgummi, stof og maling.

Den bog skal nok blive succes. Titeln er 'IN'-bo."

EN NYHED OM NOGET GAMMELT

Artikel, EB 14/9, en sida, en stor trespaltig bild, en tvåspaltig och en tvåspaltig principritning. Rubrik: IT-LAMPEN EN NYHED AF NOGET GAMMELT Underrubrik: "Louis Poulsen & Co. får syv priser for belysningsdesign i morgen i Berlin - og lancerer en forbedret system i hvid, sort og forkromet tegnelampe med reflektor og 3-lys" Text:

"Syv priser får LOUIS POULSEN & CO. i morgen i Berlin - for god design i lamper og med nogen stolthed beretter direktør Jen Kaastrup-Olsen, at det danske firma er det eneste, der af udlændingene får mere end en enkelt pris. Verner Panton, professor Arne Jacobsen og professorerne Vilh. Wohlert og Jørgen Bo har tegnet lamper, som er prisbelønnet, og begrebet Louis Poulsens Udviklingsafdeling dækker over Bent Gansel Boysen, som prises for lampeserien UNISPOT.

I øvrigt lancerer firmaet nu en forbedret tegnelampe: IT-lampen efter Poul Henningsens tanker om en arbejdslampe. Skærmen er lavet som en elipseformet reflektor, der giver maksimalt lys på arbejdsstedet, samtidig med at lyset breder sig jævnt over arbejdsbordet. Desuden er lampen

forsynet med indbygget 3-lys system, så man med samme glødlampe kan vælge mellem 40, 60 og 100 watt."

Bildtext:

"BILLEDERNE viser den nye arbejdslampe tegnet og fotograferet. Den vil sikkert løse mange opgaver både på tegnestuer og i moderne hjem. Nederst et lille billede af UNISPOT - måske familiens spotlight i fremtiden?"

SVENSK SØLV HOS DEN PERMANENTE

Artikel, EB 19/9, en sida, en stor fyrspaltig bild, en stor trespaltig, en tvåspaltig. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"I dag åbner hos DEN PERMANENTE en udstilling, der omfatter omkring 300 arbejder fra svenske sølv- og guldsmede.

Udstillingen er den første større præsentation af moderne svensk sølv i Danmark.

Udstillingen bliver åbnet af Sveriges ambassadør HERMAN KLING.

Det er FÖRENINGEN NUTIDA SVENSKT SILVER, der står bag udstillingen og alle arbejder, ca. 100 korpusarbejder og ca. 200 smykkearbejder er udvalgt af en særlig jury, der bl.a. har kunstspecialisten ULF HÅRD af SEGERSTAD som medlem. Nogle af tingene er i privat eje, men størstedelen kan købes hos Den Permanente.

Dekorative fotostater anskueliggør desuden sølv- og guldudviklingen i Sverige."

Bildtext 1:

"Den lyse JEANETTE og den mørke MARGARET fra Chicago viser på billedet herover to brudekroner i sølv. Til venstre en krone med forgyldte spidser og perler, skabt af THERESIA HVORSLEV, og til højre kronen fra ANNA-STINA ÅBERG."

Bildtext 2:

"På billedet herover en dekorativ sølvring fra THERESIA HVORSLEV, til venstre store iøjnefaldende ringe smedet af ANNA-STINA ÅBERG"

RUMFART OG BOLIGINDRETNING

Artikel, EB 26/9, två sidor, en stor fyrspaltig bild, en trespaltig fråñ Amercan Institute of Interior Designers, ett trespaltigt foto. Foto: Costa. Rubrik som ovan. Underrubrik:

“60 amerikanske interior designers og akitekter på besøg i København møder danske møbel- og indretningsarkitekter og afslører bl.a. tanken om en idébank i forbindelse med fremtidens rumfart og astronauternes liv i rummet”. Text:

“En gruppe på 60 amerikanske arkitekter og interior designers besøger i disse dage København som led i 14-dages studie- og arbejdsrejse. I København havde man i går bl.a. et arbejds møde hos LOUIS POULSEN & CO. A/S med MMI (Foreningen af møbelarkitekter og indretningsarkitekter i Danmark).

De 60 amerikanske interior designers og arkitekter er medlemmer af den amerikanske sammenslutning AID (American Institute of Interior Designers).

Denne forening beskæftiger sig med utallige projekter inden for bl.a. boligindretning, offentlige miljøer og arkitektur. Man arbejder snævert på regeringsplan, med de lokale myndigheder og ikke mindst er man meget interesseret i uddannelsen af menige håndværker.

Et af foreningens store projekter for øjeblikket er forslag til indretningen af opholdsmiljøet i rumstationer, hvor videnskabsmænd og forskere skal opholde sig i op til 30 dage.

BLANCHE F. STRATER, Cambridge, Massachusett, er co-ordinater i dette projekt mellem det amerikanske rumforskningsinstitut NASA og AID.

Den mest betydningsfulde mand, som fremhæves af alle i denne forbindelse, er THOMAS R. BERRY, hvis intentioner, tegninger og udkast har været vejledende i projektet.

AID beskæftiger sig med mange forskellige projekter og ideer, men en af de tanker, som optager foreningen mest, er den for alle tilgængelige idébank, hvor man vil samle og distribuere oplysninger og facta om vort nuværende og fremtidige miljø.”

Biltext 1:

"Louis Poulsen i Nyhavn havde i går inviteret de amerikanske interior designers til et møde med danske møbel- og indretningsarkitekter, og her sidder fra venstre præsidenten for AID, S. VINICK, NORMAN de HAAN, medlem af bestyrelsen og PR-manden ALFRED J. SIESEL og spiller kort, der er lavet af nye materialer, der ikke kan brænde. Rummets detaljer: lamper, stole, gardiner, lysborde er Verner Pantons design."

Bildtext 2:

"Billedet herover og tegningen til højre viser modellen af opholds- og forsyningssektionerne om bord i den fremtidige rumkapsel. Man har her søgt at skabe et ikke-syntetisk miljø, som skal få videnskabsmænd og forskere, der skal opholde sig i rummet gennem længere tid, til at føle sig 'hjemme i rummet'."

Teckningen från projektet mellan NASA och AID, som det är fråga om i bildtext 2, publicerades ännu en gång året därpå som en trespaltig bild på TV och Radio Ekstra-sidan den 10 maj 1973 med bildtexten:

"Allerede i går begyndte nedtællingen til opsændelsen af det 100 ton tunge, ubemandede amerikanske rumlaboratorium Skylab. Selve opsændelsen finder sted fra Kape Kennedy mandag eftermiddag kl. 18,30. Knap et døgn efter opsendes de tre astronauter - Charles Conrad, dr. Joseph Werwin og Paul Weitz - som skal bemane rumstationen og tilbringe 28 døgn i den i kredsløb om jorden. Astronauterne sendes op i et ombygget Apollo-rumskib, som kobles sammen med laboratoriet 400-500 km. over jorden. Når de 28 døgn er gået, kravler Conrad, Werwin og Weitz fra laboratoriet tilbage til rumskibet og begynder nedstigningen til jorden. Radioen følger begivenhederne i direkte transmissioner og besvarer desuden lytterspørgsmål.

På tegningen ses, hvordan rumlaboratoriets opholdssektion er indrettet. Videnskabsmænd og teknikere har bevidst tilstræbt et ikke-syntetisk miljø, så de tre astronauter får mulighed for at føle sig 'hjemme'."

STRESS AF

Artikel, 2/10, två sidor, två fyrspaltiga bilder. Foto Jørgen Sperling.
Huvudrubrik som ovan.

Underrubrik: "Nye stole i Scandinavian Trade Center"

Rubrik 1:

"HVIL PÅ SKANDINAVISK" Text:

"Den permanente udstilling i Bella Centret, SCANDINAVIAN TRADE CENTER, fik forleden besøg af den amerikanske gruppe interior designers, der er på europeisk studietur og brugte 3 dage i København. De amerikanske designere var bl.a. på besøg i Bella Centret, hvor man startede med at vise dem SUNE LUND-SØRENSENS udmærkede film om danske møbler, og derefter var der lejlighed til at kikke på design i de faste stande. Amerikanerne har den opfattelse, at specielt danskerne er positivt indstillet over for fremtidens design, mens man f.eks. i USA mere beskæftiger sig med, hvad man skal vogte sig for i fremtiden. Der var almindelig interesse for skandinaviske hvilemøbler og stor begejstring for den danske stol til venstre og den norske stol herover."

Rubrik 2:

"BILLEDERNE:" Text:

"Til venstre er stolen ROBIN HOOD, som er den første opgave, arkitekt BJARNE PETERSEN har udført for firmaet KURT RASMUSSEN MØBLER. Materialet er glasfiberarmeret polyurethan med hynder af polyetherkerne og vatpolstring med betræk af patineret okselæder, som findes i 5 standardfarver plus sort og hvid (leveres efter ønske med stofbetræk). Stolen koster med læder ca. 3000, med stof ca. 1900 og fås i øjeblikket i ARTMOBIL i Bredgade.

Herover ses stolen STRESSLESS, som har skelet af forkromede stålskinner. Dacronpolstring og betræk af okselæder som fås i sandfarvet, tobacco, jordbrun, sort og okseblod. Stolen kan gøres fast i den ønskede stilling ved hjælp af håndtag i hver side. Den koster ca. 2050 med skammel og forhandles i København af TRE FALKE MØBLER. Stolen fabrikeres af J. E. EKORNES FABRIKKER A. S. i Norge.

Stolen kan blive helt flad, men også standse i enhver rygvinkel. Agent i Danmark er OD COLLECTION ved OLUF DUESKOV."

En märkvärdighet med anledning av ovanstående artikel gör att jag avviker från den kalendariska ordningen i redogörelsen av min verksamhet, och istället beskriver märkvärdigheten i dess eget händelseförlopp - som tids- och plats-beskrivande kan den ju ha ett visst intresse.

"Saken" kom att gestalta sig som följer:

SUNNMØRE ARBEIDERAVIS OCH NORGE

Denna lokala tidning, liksom huvudsakligast moderorganet Dagbladet i Oslo, ondgjorde sig över den norska delen av ovanstående reportage - och skapade rubriker! - i Norge! - om "saken": vilken? Vad var egentligen "saken"? - här kommer redogörelsen:

I SA, Sunnmøre Arbeideravis, måndagen den 30 oktober upptas en tredjedel över hela förstasidan av en rubrik och med foto av J. E. Ekornes.

Rubrik:

"Dansk nakensjokk for Ekornes A. s."

Text:

"En dansk pike har skapt bøljer i Sykkylven. Hon har latt seg avbilde splitter naken på en stol, som er produsert av J. E. Ekornes Fabrikker A.S i en av Danmarks største aviser.

- Jeg er sjokkert. Dette hører så absolutt ikke med til den markedsføringslinje vi legger opp til, sier J. E. Ekornes (bildet) til SA. Man ser meget alvorligt på saken, og den skal drøftes på den høyeste plan i bedriften i dag. (SIDE 10)"

Sunnmøre Arbeideravis slog opp det hela stort inne i tidningen och offrade mer än en halv sida åt "saken" och en stor trespaltig bild !

Rubrik:

"DANSK NAKENSJOKK FOR EKORNES FABRIKKER A.S"

Underrubrik:

"Man overveier å anmelde Dagbladet til presseforbundet"

Ingress:

"En dansk friggjort pike har skapt sensasjon i Sykkylven, men også laget hodepine for ledelsen i J. E. Ekornes Fabrikker A. s. Hun har latt seg avbilde på en stol, et av prestisjeprodukterne, i brutto minus tara.

Da en av Danmarks største aviser, Extra-Bladet anmodet bedriftens eksportsjef om å låne ut et eksemplar av stolen svarte han straks ja. Han ble fortalt at stolen skulle underkastes en test for eventuelt å presenteres i avisens spalter. Og avisstoff ble det, men på en ganske annen måte enn man tenkte seg i Sykkylven. I all sin nakne prakt har modellen stjålet showet, og lagt fabrikkens navn på mange lepper, på ganske uønskede premisser."

Text:

"J. E. Ekornes har betont et personlig kristent livsyn, og ikke minst av den grunn har saken vakt oppsikt. (min kurs.)

Lørdag bragte Dagbladet en artikkel, udstyrt med den famøse bildet. under tittelen: "Sunnmøre på verdensmarkedet".

- Jeg er dypt sjokkert og tar absolutt avstand fra saken. Noen venner har informert meg om hva som er skedd. Men fordi jeg ikke har sett bildet selv, er det umulig å komme med ytterlige kommentarer. Før øvrig vet jeg ikke en gang hvordan vår stol er kommet med på bildet.

Princippielt er min holdning at annonse skal være nøktern og av opplysende karakter. Hva et nakent menneske kan opplyse om vår stol, er meg ganske ubegripelig, sier J. E. Ekornes til SA.

Disponent Martin Ekornes presiserer sterkt at fabrikkens overhodet ikke har hatt befatning med saken ved siden av utlån av stol. Man trodde at den danske avisen ville sørge for å presentere den i ganske andre former.

Man ser ganske alvorlig på saken, og den blir i dag drøftet på høyeste plan i bedriften.

- Vi føler oss støtt, og særlig på Dagbladets presentasjon, der det kunne se ut som om bildet var et ledd i bedriftens markedsføring. Det er helt klart at vi kommer til å aksjonere overfor Dagbladet, og muligens levere en anmeldelse til Norsk Presseforbund.

Det er ennå ikke bestemt hva vi skal gjøre overfor den danske avisen.

Det er ufattelig for meg at en avis kan nedlade seg til denne presentasjonsformen av et produkt. Den slags markedsføring ligger på et nivå som vår bedrift aldri har villet og aldri vil komme at ta i bruk.

Personlig anser jeg den slags for å være fullstendig bort i veggene. Og man kan i høyeste grad snakke om misbruk av vårt produkt."

Bildtexten bestod dels av en egendommelig understruken text, under den

centrerade trespaltiga bilden:

"Denne faksimilen viser hvordan Dagbladet presenterte saken", dels en med rubriken: "Sunnmøre på verdensmarkedet"

Text:

"At sunnmøringerne er et pietetisk folkeferd? Jovist, det hevdes da både titt og ofte. Men skal man selge møbler i det store utland, så må det skje på det på utlandets premisser.

Når Stressless-stolen derfor presenteres i Danmark, så er det den naturligste ting av verden å gjøre den ekstra attraktiv ved å plassere en vakker naken kvinne oppi.

Men det var sikkert ikke sunnmøringene imot om Ekornes Fabrikker A/S forsøkte samme salgsmetode, tja, i Ålesund for eksempel. Eller hjemme i Sykkløven. Prøv."

Vad skall man som tänkande människa göra då man opplever sådant i nådens år 1972? (man skulle kunna tro att man var försatt 100 år tillbaka i tiden - till hednamissionens tid kanske?)

Om Sunnmøre Arbeideravis, SA, vet jag inte särdeles mycket, men jag har mina aningar om hur man i sitt bigotteri har resonerat på denna lokala redaktion:

Dels ville man uppenbarligen "kittla" bygdens "pietistisk folkeferd" som bildtexten talar om, dels (och utan att därför stöta sig med denna sin läsekrets) kunna väcka uppmärksamhet, och att kunna presentera "bilden" från/av den stora världen - stort uppslagen - , det var ju den det hela handlade om.

Därtill skulle man smidigt komma lindrigt ifrån saken genom att (som man förmodligen tänkte sig) ge det hela den underliga understukna bildtexten: "Denne faksimilen viser hvordan Dagbladet presenterte saken".

Sunnmøre Arbeideravis kastade "100 øre" hade "Nr. 251 - 49 årgang"; och ställde den till förtret för någon så var det i varje fall inte för Ekstra Bladet - åt detta och dess medarbetare skänkte den ett uppsluppet löje, ett flatskratt - och skäl till ytterligare publicering om "saken".

Att i den "journalistiska" dubbelmoralens sanna anda söka undgå allt annat ansvar än "tidningens skyldighet att meddela sina läsare 'hur det i verkligheten' förhåller sig" - och genom att detta är ett "faksimil" tro att

man skulle kunna komma undan "det moraliska ansvaret" att visa - denna "i högsta grad omoraliska bild" - och att därmed också slippa att betala ©-royalty, ansåg man nog var smart, men till att börja med kom man i alla fall inte ifrån det sistnämnda!

Och vad beträffar det förstnämnda är det ju - utan att det särskilt behöver nämnas eftersom det med all önskvärdhet framgår av såväl upplägg som av texten - rent och skärt hyckleri!

Lyckades i Danmark gjorde tidningen emellertid - i ett avseende (oavsiktligt?) förstås: att sprida allmän munterhet och en ny "norge-historia", att fylkas till de gamla - och lika dålig!

"J. E. Ekornes har betont et personligt kristent livssyn, og ikke minst av den grunn har saken vakt lokal opsikt."

(- JAG tycker att detta är särdeles tjuvigt och kan inte låta bli att lägga in denna parentes, för vad som skrevs, givetvis inte i kursiv stil som här, men ändå - som en personlig och kanske särskiljande anmärkning i fråga om TON i/och ev. SJÄL, givetvis hos den det vederbör.

Och särskilt den kristna (- den norska varianten speciellt i detta fall - och i den grekiska i synnerhet i mitt fall - SOMA KALOMA - en sund själ i vad? - kropp och själ - i vilken kropp och i vilken själ? - SUND eller norsk? Hur var det nu egentligen med allt detta med Bibeln och så - vad språk skrevs den på, och från/hur översattes den till norska? - och i vilket socialt sammanhang kom texterna till? Direkt från Gud till norska? Och - moralen därifrån - från Norge till oss?

Det finns ett större och bredare och personligt och definitivt större perspektiv inbyggt i detta - en förlåt, faktiskt i bibliskt förstånd - som jag, liksom alla andra kloka människor givetvis finner under vår värdighet att kommentera - och som alla andra kloka journalistiskt skrivande personer i tiden, låter bli att dra åt sidan..

Måtte den tystnadens obehaglighet, som endast det norska "Ekornes-tysthets-skyndet" kan tänkas förtjäna, falla över detta - men ändå - för mig hade det varit inte bara omoraliskt utan även amoraliskt att fortsätta att skriva vidare utan denna parentes).

Givetvis följde det en artikel i Ekstra Bladet: den 8/11 med rubriken:

I DEN STOL MÅ DER IKKE LIGGE NØGNE PIGER.

Den samma fyrspaltiga bilden som tidigare. Foto: Jørgen Sperling.

Underrubrik:

“Norsk forargelse over billede i Ekstra Bladet af nøgen pige i en norsk stol”

Text:

“Et billede på Ekstra Bladets familiesider af en nøgen pige i en moderne norsk stol har vakt stor opstandelse i Norge.

Dagbladet i Oslo er blevet truet med andmeldelse til det norske presseforbund, og den pietistiske ledelse overvejer, hvad der kan gøres over for Ekstra Bladet. Det er tale om en stol, der er fabrikeret i Sunnmøre af Ekornes A/S. Den blev fremvist på en udstilling i Bella Centret, hvor en ung pige pyntede op - liggende i stolen.

Billedet blev senere bragt i Dagbladet i Oslo, der i billedeteksten - drillende - rejste spørgsmålet om de pietistiske sunnmøringerne kunne acceptere denne salgsreklame.

DANSK NØGENCHOK

Det medførte et voldsomt angreb fra ledelsen af Ekornes med en forsidesartikel i den lokale avis `Sunnmøre Arbeideravis`. Overskriften var: Dansk nøgenchok!

Direktøren for fabrikken J. E. Ekornes, siger bl.a.: Det er et misbrug af vort produkt. En nøgen pige har intet at gøre i vores stole.

Direktionen vil nu på højeste plan drøfte, hvordan man kan få fjernet pigen fra stolen, der har navnet Stress-less. Det må nu blot håbes at de norske direktører ikke får stress selv over at løse dette problem. -

De kan eventuelt selv sætte sig til hvile i stolen. pel.”

BREV:

“J. E. Ekornes Fabrikker A/S. Dato: 9/11

Ekstra Bladet,

Rådhuspl. 37

1585 København V

Danmark.

Ekstra Bladet: “Norsk forargelse over billede av nøgen pige i en norsk stol.”

Se vedlegg.

Årsaken til vår meget sterke reaksjon på Dagbladet sitt oppsett er åpenbart ikke blitt forstått av Ekstra Bladet. Ved å lese teksten en gang til, bør det i hvert fall bli forstått av den som vil forstå.

Det Dagbladet egentligen forteller sine lesere er følgende: Jo, her skal dere få se hvordan disse pietistene steller seg når det bare gjelder simple forretning og reklame. Da er det ikke lenger spørsmål om prinsipper og etiske normer. Nei, da kan en nok tillate seg hva som helst bare for å kunne selge best mulig. Her får dere altså beviset for den dobbeltmoral som føres. Et ansikt hjemme og et annet ute.-

Kan Ekstra Bladet fremdeles være forbauset over vår reaksjon?

(Vi har forøvrig aldri overveid hva som burde gjøres med Ekstra Bladet i denne sammenheng, slik det blir antydnet.)

I Norge har vi en meget sterk og klar lovgivning når det gjelder ærekrenkelse, og ingen kan vel være i tvil om hva det der dreier seg om.

Det minste vi måtte forlange av Dagbladet var at leserne i hvert fall fikk kjennskap til det faktiske forhold, nemlig at Ekornes eller firmaet ikke hadde noen som helst befatning med dette.

Vi må også be om en nærmere forklaring av Ekstra Bladet der vi leser: "Der er tale om en stol fabrikkert i Sunnmøre av Ekornes A/S. Den ble fremvist på en utstilling i Bella Centret, hvor en pige pyntede op - liggende i stolen."

Vi har ganske riktig slike stoler i Bella Centret, men kjenner ikke til å ha presentert dem med "nøgne piger" som ekstrautstyr. En må derfor tillate seg å spørge: Er det omtalte bilde tatt i vår stand i Bella Centret slik en får inntrykk av ved å lese Ekstra Bladet?

Takknemlig for svar.

J. E. Ekornes Fabrikker A/S

---underskrift---

M. Ekornes

RIDÅ och slut beträffande "norge-saken"

KRAKA OG SØLV

Artikel, EB 11/10, en stor fyrspaltig bild. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

”Den finske kunsthåndværker MARITA KULVIK har passet fint ind blandt sølvsmykkerne i GALLERI GAMMEL STRAND, selv om den finske pige har gjort sig mest bemærket med sine kunstværker af fiskegarn og forgyldte netdetaljer på gruppen MAYBEs udstilling.

En af Marita Kulviks fiskenetsting vises her af DITTE MARIA - en moderne KRAKA i værdig emballage.”

BOGSTØTTER FRA ARKITEKTERNE

Artikel, EB 12/10, en stor fyrspaltig bild. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

”Et af de dygtigste designerpar i danske møbler er RUD THYGESEN og JOHNNY SØRENSEN, og nu har de som supplement til reolsystemet HG 70 tegnet nogle bogstøtter, som er i handelen landet over i næste uge. Ligesom reolerne produceres de af HG-møbler i Nørresundby, og de forhandles i kartoner med 4 stk. i hver for 55 kr. De leveres i rød, sort, hvid og krom, og de fungerer lige så godt som reolerne. Faktisk tegnede arkitekterne dem til messen i maj, men prototyperne ankom sidste messedag. Indenlukketid var der solgt 2100.”

FRANSK FLODHEST PÅ DANSK DEBAT

Artikel, EB 13/10, en fyrspaltig bild och en stor tvåspaltig.

Foto: Gunnar Larsen och Jørgen Sperling. Rubrik: BLÅ FRANSK FLODHEST PÅ DANSK DEBATUDSTILLING. Text:

”Den store blå flodheste-skulptur skabt i jern af den franske kunstner FRANCOIS-XAVIER LALANNE har ikke været vist i Danmark. Nu er den kommet til landet og kan ses i forbindelse med udstillingen FAMILIEN OG BOLIGEN 72, der åbner i BELLA-CENTRET i morgen og løber til og med søndag den 22. oktober.

Udstillingen er en debatudstilling hvor man har lagt stor vægt på de fungerende miljøer og de levende aktiviteter i familiens bolig. Man har forladt den traditionelle stand-ved-stand opbygning og har i stedet

funktionelt opbyggede miljøer, der viser løsningen på forbrugerens egne boligproblemer.

Familien og Boligen 72 behandler mange forskellige temaer, først og fremmest har man dog koncentreret sig om køkken og bad, de såkaldt primære rum, der betyder enormt for hele familiens trivsel.

Nyt initiativ på udstillingen er et debatrum, hvor ekspertpaneler, specielt inviterede forbrugergrupper og publikum hver dag gennemgår to forskellige programmer med relation til de tekniske, praktiske og økonomiske spørgsmål ved modernisering.

På udstillingens sidste dag taler bl.a. boligminister HELGE NIELSEN om de boligpolitiske perspektiver ved egen modernisering af den lejede bolig. Samtidig med Familien og Boligen 72 i bella-Centret er den permanente møbeludstilling, SCANDINAVIAN TRADE CENTER, på 1. sal i centret åben for publikum hele ugen."

Bildtext 1:

"FRANCOIS-XAVIER LALANNEs flodhest af jern er målet lyseblå og har naturligvis flodhestestørrelse. Ved at åbne gabet finder man håndvask med messinghaner. Blanke beslag på ryggen gør det muligt at folde rygstykkerne ud, og så har man et badekar. Flodhesteskulpturen har bl.a. været udstillet i GALERIE IOLAS på Boulevard Saint Germain i Paris, hvor Gunnar Larsen har fotograferet YVONNE EKMAN i badekarret."

Bildtext 2:

"KIRSTEN BRØNDSTED, indretningsarkitekt, er en af pionererne i Danmark, når det gælder forbedring af køkkenet og badeværelset, som hun betragter som væsentlige arbejdspladser for hele familien. Nu vil hun skabe debat om emnerne, men for at lyse op i den saglige udstilling har hun bl.a. formået at få den franske kunstner FRANCOIS-XAVIER LALANNE til at sende sin blå flodhest op fra Paris."

FORENER DANSK KUNSTHÅNDVÆRK OG DESIGN

Artikel, Eb 14/10, tvåspaltig notis. Rubrik som ovan. Text:

"I al stilfærdighed er der sket en væsentlig ændring i dansk brugskunst og design. LANDSFORENINGEN DANSK BRUGSKUNST & DESIGN er blevet sluttet sammen med SELSKABET FOR INDUSTRIEL FORMGIVNING (S.I.F.)

og man har kåret JENS KAASTRUP-OLSEN fra LOUIS POULSEN & CO. A/S som formand.

Endnu er sammenslutningen så ny, att navn og målsætning ikke ligger helt fast. Men valget af en dynamisk industrimand med verdensbeømt sans for design til at lede foreningen tyder på, at man tænker realistisk på fremtiden for danske kunsthåndværkere och designere både for hjemmemarked og verdenshandel.

Det er væsentligt nu at skabe en kontakt mellem industrien og creative mennesker. Det er karakteristisk for Jen Kaastrup-Olsens spændvidde, at han netop af kulturminister NIELS MATTHIASSEN er blevet udpeget til at være den første bestyrelsesformand for Det danske Filminstitut."

STORE DANSKERE I LONDON

Artikel, EB 17/10, en sida, en stor fyrspaltig bild. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"Der er glødeligt at se, at Udenrigsministeriet på effektiv vis kan hjælpe de unge danske designere med arrangementer i udlandet. For tiden er der i et af Londons største møbelhuse, HEALS, en udstilling som hedder HEALS AND THE GREAT DANES, hvor Landsforeningen for Dansk Brugskunst og Udenrigsministeriet har været stormagasinet behjælpelig med arrangementet. Flemming Flindt, Niels Viggo Benzon og Bent Visti står hver for sit miljø, og arkitekterne Poul Kjærholm og Verner Panton samt Steen Østergaard fra CADOVIOUS-koncernen står for hvert sit rum.

Niels Viggo Benzon spillede ved åbningen, og arrangementet varer 6 uger, men selv om HEALS og de store danskere havde visse komplikationer ved at finde hinanden, er udstillingen en god propaganda for dansk særpræg og dansk design.

I Bent Vistis rum har Steen Østergaard møbleret med sine støbte plasticstole fra Cadovius, og dette var det første møde mellem Steen og Bent. Det er nu resulteret i, at Bent Visti vil have Steen Østergaards møbler hjem i lejligheden på Frederiksberg, og Steen vil fremover vælge sit tøj i Bent Visti design. I øvrigt vil han udnutte Bent Vistis glimrende placering på det japanske marked, når Cadovius nu for alvor vil gøre sig gældende i Japan.

Mode og møbler egner sig fortrinligt til en kampagne med blikfang, og på

billedet ses til venstre Bent Visti i en af de nye jakker fra SKINWELL, Hanne Lyngfeldt i en feminin model fra samme firma og Steen Østergaard i Bent Visti design i offwhite med mørke stikninger.”

OPTIMA FRA DUE

Artikel, EB 19/10, en sida, en stor fyrspaltig bild, en stor tvåspaltig.

Foto: Torben Thesander. Text:

”HANS DUE er industriel designer, og hans nye lampeserie OPTIMA blev i går lanceret hos FOG & MØRUP på Amagertorv. Den består af 7 modeller: 3 hængelamper i skærmstørrelser 20, 50 og 60 cm, gulvlampe med 1 og 2 spots samt bordlampe og lampet.

Skærmene på lampet, bord- og gulvlamper kan indstilles i alle retninger, og modellerne er fremstillet hvidlakeret med matforkromede metaldele.

Indvendig refleksskærm bevirker at hængelamperne giver et jævnt, blændfrit lys både højt- og lavthængende.

Lamperne har vakt stor udenlandsk interesse på flere messer, så produktionen først nu kan præsenteres på det danske marked.”

FINSK TOMAT

Artikel, EB 23/10, en och en halv sida, en stor femspaltig bild, en stor trespaltig. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

”ASKO i Finland er verdensberømt for plasticmøbler, som man dels kan sidde i (bedre end man tror), dels dels kan bruge som en dekoration, som en skulptur i rummet.

Den nyeste hedder TOMAATTI, den er fremstillet af glasfiberarmeret plastic i hvidt, rødt, orange og grønt, og den finske tomat fås blandt andet i København hos Tre Falke Møbler, Anton Dam, Imperial Møbler og Artmobil.”

Bildtext:

”Tomaten fra Finland vises her af HANNE LYNFELDT og ANITA JANTZEN. På begge billederne ses stolens dekorative virkning. På billedet til venstre er modellen på højkant, så stolens sæde anes i midten.

Designeren hedder: EERO AARNIO.”

SØLV OG STÅL

Artikel, EB 24/10, en side, en stor fyrs-paltig bild, två tres-paltiga.

Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"I dag åbner i SØLVFORM i Silkegade en udstilling med arbejder i rustfrit stål og sølv af MAX BRAMMER, der er 34 år, uddannet hos GEORG JENSEN, nu bosat i Kalby ved Næstved.

Max Brammer er en usædvanlig sølv- og guldsmed, som også forstår sig på plastic. For PANTHER PLAST i Vordingborg har han arbejdet udviklingsmand og bl.a. lavet design af medicinske eengangsartikler. For tiden arbejder han mest med skulpturer og smykker i rustfrit stål, som han behandler på samme måde som gullet, men han udnytter stålets større styrke og dets smidighed.

Nu udstiller han hos en god gammel ven, OLE BENT PEDERSEN i Sølvform, og selv om emnet er stål og sølv, vises der også en del af hans lamper i plastic."

Bildtext 1:

"Miniaturesæt af sølv - Max Brammer har tidligere lavet te- og kaffestel i almindelig størrelse."

Bildtext 2:

"Hesten nederst på siden og barnehovedet herover ar MAX BRAMMERS skulptur af rustfrit stål, begge arbejder hver for sig tilvirket af en hel plade."

DEN KGL. FORBEREDER DE 200 ÅR

Artikel, EB 2/11, två sidor, en stor femspaltig bild, två stor tres-paltiga.

Foto: Jørgen Sperling. Text:

"Den Kongelige Porcelainsfabrik kan i maj 175 fejre 200 års jubilæum. Som et led i forberedelsen til dette jubilæum indbød fabrikken allerede i foråret i samarbejde med Landsforeningen Dansk Brugskunst og Design skandinaviske brugskunstnere, designere og andre interesserede til at deltage i en offentlig konkurrence om forslag til `emner fremstillet i keramisk materiale - eventuelt suppleret med sølv eller andre materialer´. Konkurrencen, der er den hidtil største keramiske konkurrence i Norden med en samlet præmiesum på 200.000 kr. er afsluttet nu, og der er

indkommet henimod 200 forskellige forslag. Dommerkomiteen, hvis medlemmer kommer fra Finland, Norge, Sverige og Danmark, har udvalgt og præmieret 19 arbejder, der i disse dage er udstillet i Den Kongelige Porcelainsfabriks lokaler på Amagertorv. Det er i øvrigt fabrikkens hensigt at sætte de præmierede forslag i produktion og præsentere dem i forbindelse med en udstilling i anledning af jubilæet i 75."

Bildtext 1:

"Konkurrencen var inddelt i tre hovedtemaer, og vinderne i to af grupperne blev Niels Jørn Daugaard og Beth Breyen.

Billedet for oven på siden viser Niels Jørn Daugaards "Modul 23", som blev præmieret med 40.000 kr.

Det er et todelt relief, der kan anvendes som vægudsmykning til bygninger og facader og indendørs til haller, entreer m.m. Ved varierende brændinger har Niels Jørn Daugaard opnået et spil i nuancerne hvid, modehvid og silkegrå.

Billedet herover viser det præmierede forslag (40.000 kr.) fra den kvindelige designer Beth Breyen.

Hun har givet udkast til servicedele i flammeildfast porcelæn med blanke glasurer og låg og hank i rustfrit stål.

Det er hensigten, at servicet skal kunne gå direkte fra komfur til bord."

Bildtext 2:

"Niels Jørn Daugaard fik desuden 5000 kr. i præmie for dette relief med geometriske forsænkninger i hvid/sort eller hvid/guld glaseret keramik."

HÆNDERS VÆRK

Artikel, EB 4/11, en stor trespaltig bild. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"Herover ses en bådformet krukke, som er et af de spændende arbejder i HÅNDARBEJDETS FREMME i disse dage på FINN CAVLING CLAUSENS udstilling af keramik.

Finn Cavling Clausen uddannede sig oprindeligt til reklamefotograf og har siden beskæftiget sig med lidt af hvert. Som keramiker arbejder han ganske eksklusivt, ikke bare fordi hans stil er ren og stram og farven

behersket, men førts og fremmest fordi han fremstiller sit ler selv, importerer materialer fra England, Tyskland, Sverige etc., han tilvirker også sine glasurer selv, brænder selv og laver kun unikating. På udstillingen ses ikke blot skåle, krus, fader og askebægre, men også meget store krus og skåle op til en meters højde."

VISIONA 3

Artikel, EB 8/11, två sider, en stor femspaltig bild, två stora fyrspaltiga.
Foto: Lennard. Rubrik: VISIONA 3 HOS AULIN.

Underrubrik: "Visiona 3, som vist i originalmodel på den internationale møbelmesse i KØln i januar i år, blev et internationalt højdepunkt for den franske arkitekt Olivier Mourgue.

Under protektorat af Bayer er han, efter italieneren Joe Colombo og den danske Verner Panton, den tredje i rækken af designere, der har fået mulighed for at virkeliggøre deres tanker om boligen af i morgen."

Ingress: "Med VISIONA 3 har det store tyske kunstfiberfirma BAYER skabt en ny koordinationslinje i boligtextiler af alle slags fra gulvtæpper til sengelinned, gardiner, puder m.m. i 12 farver med 9 farvekreds-kombinationer, der i dag følges op og vises i mere end 3500 bolig-textil-kollektioner over hele Europa."

Text: "Ud fra temaerne: natur, leg, bevægelse og lys, som foreslået af arkitekten OLIVIER MOURGUE, har designere ved 200 virksomheder fra Finland til Portugal, der beskæftiger sig med Visiona-programmet, skabt utallige spændende mønsterdesign, der igen kan kombineres med lige så mange ensfarvede kollektioner.

Fra i dag vil man i BOLIGHUSET AULIN vise en del af boligprogrammet fra Visiona 3: fuldautomatisk køkken-, service- og hobbyafdeling med mobil forrådscontainer med drikkeautomat, en mobil spise- og madcontainer og køleskab.

Måltiderne i Visiona 3 indtages ved et rundt sænkbart bord med siddepladser som en rund sofa betrukket med 100 pct. Dralon velour.

TV-afdelingen, som er en hævet del af gulvet, er dækket af et langhåret tæppe af Bayer- Perlon og Dralon og har elektrisk indstillelig hoved- og

fodlæn. Der er foruden TV, radio, grammofon og telefon i denne afdeling.”

VERNER PANTON HOLDER KO I NORDSJÆLLAND

Artikel, EB 11/11, en sida, en stor femspaltig bild. Foto: Jørgen Sperling.

Rubrik som ovan. Text:

”Den danske arkitekt VERNER PANTON er en af de internationale danske designere med produktion i mange lande og hjem og værksted i Basel, Schweiz. I disse dage er Verner og hans dejlige svenske kone MARIANNE i Danmark, hvor de har fået hus i Nordsjælland. Verner Panton går dels til tandlæge, dels prøver han at slappe af, men det er måske det, han er dårligst til.

En del af tiden er gået med at placere den ternede ko af gips og polyester, som er skabt af den franske kunstner SAMUEL BURI. Marianne og Verner har købt to køer, HELEN og KATHARINA, og de har placeret en ko ved deres hjem i Nordsjælland og en i Basel.

Den muntre ko liver op i det danske landskab i november: den er gul, grøn, hvid og orangerød.”

LÆDERDAGE I DANMARK

Artikel, EB 14/11, två sidor, en femspaltig bil, två trespaltiga.

Foto: Gunnar Larsen och Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Underrubrik: ”Gyldendal markerer en epoke ved at udsende bogen om læder”

Ingress: ”GYLDENDAL har netop udgivet bogen LÆDER, skrevet af DONALD J. WILLCOX og JAMES SCOTT MANNING, begge er eller har været bosat i mange år i Danmark, men bogen er skrevet på engelsk og oversat til dansk af MOGENS COHRT.”

Text: ”Bogen handler om de sidste års renaissance for læder som materiale i håndværk og kunst, og de to amerikanske eksperter har dels givet en baggrund for de senere års interesse for læder som udtryksmiddel, dels søgt at skabe en inspirationskilde for interesserede, som arbejder med læder eller kan tænke sig at prøve deras kreative evner i materialet.

Bogen er på 240 sider i stort format og har 550 billeder, som viser

processer ved fremstillingen og talrige eksempler på færdige ting. Den koster 69 kr. (indbundet 84 kr.).

Hvis man springer bogens første sider og 8 linjer over (man bør absolut gøre det for ikke totalt at tabe interessen for fortsættelsen) med deres megen unøjagtige historieskrivning, kvævulanteri og pseudointellektuelle gas, så er bogen en udmærket instruktion for folk, som vil vide noget praktisk om den seneste tids kunsthåndværk i læder.

En sag som de amerikanske forfattere har helt klart for sig er, at den fornyede interesse for læder kan spores direkte tilbage til indflydelse fra den 'forbedringsterapi', som er praktiseret i amerikanske straffeanstalter.

Der havde man i mere end et århundrede prøvet at få genstridige borgere på ret køl ved at sysselsætte dem med læderarbejde.

Denne tradition fører læderarbejdet tilbage til hestens tid, da der fandtes et behov for reparationer af hærrens seletøj.

Men ligesom der skete en forandring uden for murene, skete der en forandring indenfor.

Et nyt og anderledes klientel begyndte at dukke op i 'forbedringshusene'. Det var ikke længere bare de sædvanlige mordere, voldtægtsforbrydere, pyromaner og kidnappere. Nu var det også mennesker, som var grebet af den nye samfundsomvæltning: havde anvendt narkotika, røget marihuana, overtrådt borgerretsloven etc.

Blandt disse fandtes intellektuelle, forfattere, musikere og andre kreative mennesker.

Tidligt på 50-tallet havnede en del af disse i skoreparation (som havde efterfulgt seletøjsreparationer). De blev grebne af læder som materiale, lærte sig en del teknik og huskede det, da de kom ud.

Bogen er opbygget på den måde, at man har præsenteret forskellige ting af forskellige læderarbejdere, som har hvert sit speciale, men alle har de det til fælles, at de på en eller anden måde har været knyttet til læderbutikken 'Bit-ov-Sole' i Larsbjørnsstræde i København, hvis skaber og tidligere indehaver var Jim Manning, der er samme som bogens ene forfatter James Scott Manning.

Han har forøvrigt fornylig forladt Danmark med sin hustru PAULETTE, datteren MAKAYA JONES og Grand Danois-hunden for USA, mens Donald Willcox til gengæld i dag vender tilbage til Fåborg fra Boston, USA."

Bildtext 1:

"JIMMIE MANNING kom 1966 i sin Folkevognsbus og med PROVO, en tigerstribet Grand Danois, han slog sig ned i Larsbjørnsstræde og skabte Bit-ov-Sole i en kælder. Selv havde han lært at arbejde med læder på et børnehjem i USA. Nu blev han den, der startede lædret i København. Han fandt sig en kone, PAULETTE, og nu er de netop med barn og Provo rejst til USA, hvor en usikker fremtid venter dem."

Bildtext 2:

"Dansk læder og dansk jern i Paris ses på billedet til venstre (fra jernsmeden Poul Havgaard, Fåborg). Til højre dansk læder fra Bit-ov-Sole: vest og hat."

JACOB HULL HAR BILLEDSANS

Artikel, EB 18/11, två sider, en stor femspaltig bild, en stor fyrspaltig, en enspaltig. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

"JACOB HULL er en meget kreativ smykkemand kendt og kopieret her og i udlandet. Han er elsket af fotografer, fordi han laver så store ting, at de egner sig fint til billeder. Til gengæld kan hans smykker være tunge at bære, men han har påvirket smykkeproducenterne i en sådan grad, att Hull-lignende ting frister allevegne.

I denne november udstiller Jacob Hull smykker i New York, Manchester og St. Croix. Selv bor den særprægede danske kunstner nu for tiden i Finland, som han følte sig knyttet til, da han for et år siden havde udstilling i Helsingfors. Tidligere har han boet på landet i Sverige, kun omgivet af dyr. Så blev han en tid mere civiliseret og slog sig ned i lejlighed i Helsingør.

Jacob Hulls serieproduktion for BUCH + DEICHMANN i Farum er netop udvidet med en serie nye smykker, som er lavet af 18 karat guld, der er lagt på tin. De smukke piger viser nogle af Jacob Hulls nye smykker. Det er den mørke HANNE LYNDFELDT og den lyse LINDA CLARK."

SKIND OG KROM

Artikel, EB 22/11, två sidor, en fyrspaltig bild, två trespaltiga.

Foto: Jørgen Sperling. Huvudrubrik: UNGDOM I ILLUMS BOLIGHUS. Text:

”Det sker ting i den københavnske gågade med international stemning. Pessimister troede en overgang, at City var ved at dø. Men ungdom med kreativ sans tog fat i store og små butikker, og aldrig har der været livligt i gågaden som nu.

I ILLUMS BOLIGHUS lader man også unge mennesker sive ind - både blandt dem, der skal købe, og dem, der skal sælge. UNG STIL er sagen i dag i møbler, og cheferne tages fra de yngre årgange. Man tænker på de unge hjem, som bliver beboet af folk, der har et avanceret, men kræsent syn på møbler. Derfor har man mange bekvemme møbler, hvor man kan ligge eller sidde, og hvor skind og krom væsentlige detaljer. Sækkebilligt er det ikke. Til gengæld er det ting, der holder.

Vi har markeret den unge stil i Illums Bolighus ved at fotografere ungdom i tre af husets aktuelle skindmøbler.”

Bildtext 1:

”Man kan sidde godt på mange måder i skindstolen, som kan sættes sammen til sofa. Dansk produktion til Illums Bolighus. Design: FELDMANN.”

Bildtext 2:

”Læder og egetræslaminat i svensk gyngestol, som Bolighuset har med eneret. Design: CHARPENTIER. Lampen: PLAN GRANDE i hvidt eller blå.”

Bildtext 3:

”Stolen med meder er af krom og læder.

Den elegant konstruktion giver en spændstighed, som passer mange af de unge, der godt kan lide lidt bevægelighed i møblerne.

Design: TUTTLE. Bodystocking: ribribstrikket fra Courreges.”

Rubrik:

VANDSENGE PÅ FORNEMT HOTEL I PARIS

”I Danmark har vandsengene trådt ind i en stille periode. Måske er det ikke de rigtige folk, der førte ideen frem her.

I Pais åbner det store, fornemme hotel INTERCONTINENTAL i dag med vandsenge, og man har fejret begivenheden ved at lade dejlige piger fra CRAZY HORSE SALOON ligge i vandsengene, mere eller mindre påklædt. De strippende damer har efterhånden fået travlt i modens verden, hvor det var danskeren LARS HILLINGSØ, der startede med vildt show hos de frejdige piger, sidst var det den nye Levi`s kollektion, der blev strippet frem i Paris.”

URO I RUMMET

Artikel, EB 25/11, en side, en stor femspaltig bild, en tvåspaltig.

Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

”Skind er mode i møbler, og hos ILLUMS BOLIGHUS har man med eneret for Danmark en del stole og sofaer betrukket med bison, bøffel og vildsvin. Tingene kommer fra flere lande, og de fleste modeller er til at slænge sig, sidde eller ligge i. Flere af møblerne kan bruges på forskellige måder, nogle stole kan kombineres til sofa med specielle beslag, alle møblerne er stor og bamsede, og serien på billedet har puder af samme skind.

Som kontrast til de bløde møbler viser Illums Bolighus en usædvanlig URO af metal og syntetisk materiale.

Den fungerer som en stor dekoration i rummet, og den er facinerende i konstruktion og bevægelse. Der er faktisk tre motiver i stadig uro, men det lykkedes kun fotografen at få de to til at tegne sig på billedet til højre. Både uroen og de bamsede møbler er led i husets nye unge stil: man skal sidde og ligge bekvemt, og der må gerne være lidt uro i rummet.”

TIFFANY FRA ITALIEN

Artikel, EB 15/12, en stor fyrspaltig bild. Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan: Text:

”Romatisk lys stråler ned i ILLUMS juleudstilling. Det er lampeafdelingen, som har hentet nogle TIFFANY-kopier hjem fra Italien og hængt dem op over skåle med pebernødder og grøn gran. Lamperne er af glasfiber, og de findes i en transparent rød, gul og grøn udgave, hvoraf især den røde giver det gammeldags glimt i stuen, som var moderne omkring århundredeskiftet. Fabienne viser her en af glasfiberlamperne, der er

kopieret efter den oprindelige Tiffany-lampe, men den var fremstillet af glasstumper indrammet af bly. Lamperne koster 179 kr.”

SØLVFORM

Artikel, EB 18/12, en sida, en trespaltig bild, en tvåspaltig.

Foto:Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

”Mange danske tager på juleindkøb i Sverige, og netop nu er der udstillet sølvsmykker på FORM DESIGN CENTER i Malmø, som måske kan virke fascinerende mellem indkøbene af marcipan, kakaopulver og mandler. ULLA NETTELBLAD har tidligere arbejdet med sølv som hobby, men legen er blevet til alvor og eget værksted. FABIENNE fra Paris viser et hængesmykke på flere måder. Det er Ulla Nettelblads ’naturformer’ med romantisk præg.”

Bildtext:

”Til venstre viser den egyptisk-tunesiske FABIENNE de nordiske smykker af sølv. Fabienne har flettet det mørke hår i en mængde lange fletninger, og hun har brugt ULLA NETTELBLADs hængesmykker både om halsen og om håret.”

NY PIGE, NYE SENGE

Artikel, EB 22/12, två sidor, en stor helsidesbild, en stor trespaltig.

Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Underrubrik: ”Ny, rund seng og stålrør igen i bred model.” Text:

”Man behøver ikke absolut være to for at vælge en bred seng, for sengen er et væsentligt møbel, og det er bekvemmeligt, at den er stor.

Hos HOLLESEN SENGE A/S på Finsensvej 3 noterer man stigende interesse for de store senge, og her er to af de nyeste. Til venstre den runde seng af polyether med overmadras, betrukket med fløjl ligesom de 5 små puder og 3 pøller til sengetøj. Underdelen er betrukket med ren uld, og sengen koster 2760 kroner. Betræk leveres efter ønske på 8-10 dage. 220 cm. i diameter.

Sengen herover er den klassiske stålseng i ny udgave. Stellet er forkromede stålrør med en bund af bøgeribber i gummiforankring,

madrassen betrukket med brunt fløj, der er modestoffet i møblerne. Sengen måler 140 X 190 cm. og koster 513 kroner.

LINDA CLARK er den smukke pige, som vakte enorm opsigt, da JØRGEN SPERLING lavede hende uden en trævl. Den smukke Linda havde faktisk ikke noget imod at være nøgenmodel, men reaktionen var overvældende for Linda, der uddanner sig i sang. Nu har hun sagt nej til mange opgaver, men Ekstra Bladets møbelbilleder er noget som >Linda finder rent og smukt. Det vil hun gerne."

TRAPEZ ER ET FLYGEL

Artikel, EB 30/12, två sidor, en stor femspaltig bild, tre trespaltiga.

Foto: Jørgen Sperling. Rubrik som ovan. Text:

" Det er sjældent, at der sker noget med design af flygler, men firmaet ANDREAS CHRISTENSEN markerer et 60 års jubilæum med et nyt flygel, døbt TRAPEZ. Det er designet af arkitekt m.a.a. TORBEN CHRISTENSEN, der er en søn af pianobygger Andreas Christensen, som døde i 1938. Selve konstruktionen er udført af hans bror, direktør og arkitekt JØRN CHRISTENSEN. Trapez er fremstillet af den bedste kvalitet bøgetræ, sat på en sammenspændt sokkel af forkromet stålrør. Trapez måler 143 X 155 cm. og har kostet 25.000 kr. Flygelet har pyntet op på Gågaden i firmaets store vindue i december, men står nu i et ungt hjem i provinsen, hvor det har været julegave.

Den smukke FABIENNE fra Frankrig viser den nye danske flygel. Den hvide boa er strudsfer i metermål Fra ILLUM. En meter koster 125."

PERSONREGISTER

Personregister för Tidsfasetter I-IV
finns samlat i Tidsfasetter V. Appendix.

Fotografer redovisas i slutet av personregistret.
Bokstaven f efter sidanvisningen hänvisar till följande sida,
ff till flera följande sidor.

Aagesen, Hans 91
Aarnio, Eero 165
Ahlström, Tom 136
Alfeldt, Else 88
Ali, Muhammed 143
Alring, Leif 85, 105, 127, 136f
Alschinsky 145
Alstrup, Visse 139
Amby 95
Anaxagoras 35f
Andersen, Aagaard 123
Andersen, Ib 145
Andersen, John 57
Andersen, Valdemar 145
Andersson, Britta 86
Anker Petersen, ken 111f
Antoni, Ib 145
Asbjørnsen, Svein 60, 64
Aulin og Paldan 67
Axen, Bent 115ff

Balslev, Mogens 134
Bang, A. C. 57
Bang, Paul 53
Banks, Peter 65
Bardot, Brigitte 143
Barner, Glen 95f

Barré, François 50
Bast, Ørnulf 26
Batchelor, Don J. 64f
Bay, Enrico 145
Beaton, Cecil 32, 41f
Beck, Willy 105, 137
Beddow, James E. 23
Benzon, Niels Viggo 164
Berg, Søren 75
Bering, Vitus 42
Bernt 123
Berry, Bengt 119
Berry, Thomas R. 153
Berry, Ulla 119
Berthelsen, Maud 46f
Billmann Petersen, Børge 145
Birte Tove 65
Blomberg, Sanne 137
Blomberg, Susanne 143
Bo, Jørgen 151
Boberg-Ans, Jørn 94f
Boberg-Ans, Sonja 94f
Boer, Saskia de 143
Bornebusch, Gehrdt 133f
Botticelli 143
Brammer, Max 166
Brams, Lisbeth 91
Brando, Marlon 143
Brandt, Erik 73ff, 138f
Brandt, Margit 73ff, 138f
Brasch, Svend 145
Breyen, Beth 167
Bruch, Ricky 147
Bryant, Bruce 57, 105, 124
Brüel, Max 133
Brøndsted, Kisten 163
Buri, Samuel 169
Byrd, Rchard 42f
Bøgelund, Thor 145

Cadovius, Poul 59,m 62, 84f, 107ff, 127ff, 164
Cardin, Pierre 89
Carlsson, J. O. 64
Cavling Clausen, Finn 167
Charpentier 172
Christensen, Andreas 175
Christensen, C. F. 48
Christensen, Jørn 175
Christensen, Torben 175
Clark, Linda 171, 175
Cohrt, Mogens 169
Colombo, Joe 46, 51, 168
Colombus, Christopher 42
Conrad, Charles 154
Corfixen, Lizzie (Langben) 52, 54, 57, 143
Courreges 172
Courtecuisse, Claude 44
Cramer Johnsen, Bo 52, 54f
Cuniberti, Pierro 66

Dailey, Aase 56
Dalsgård, Per 150f
Dalum 104
Dam, Anton 116
Dam, Ib 115f
Damgaard, Jens Otto 102
Daninos, Christian 74
Dannin, Michael 78
Daugaard, Niels Jørn 167
Delaplanche 140
Diers, Marianne 74
Dietrich, Marlene 143
Ditte Maria 82, 84, 97, 99f, 143, 162
Dollerup, Lis 3
Donaldson, Anthony 92
Dragsted, Ove 93f
Dranger, Jan 60, 108f
Drasbek, Søs 3, 58
Due, Hans 165

Dueskov, Oluf 155
Dufy, 41
Dylan, Bob 69, 143
Dyre, Elisabeth 70
Dyring, Vagn 64

Eames, Charles 46
Eggert, Greta Diana 56
Eggert, Orla 56, 125
Ehrich, Hans 136
Eibrand, Tommy 147
Eichenberger, Hans 57
Ekman, Yvonne 5, 65, 70f, 102, 163
Ekornes, J. E. 156f, 159f
Ekornes, Martin 157, 161
Ekselius, Jan 64
Elung Jensen, Tascha 80
Eriksson, Leif 42
Evan, Ole 74, 77

Fabienne 173ff
Fabricius-Bjerre, Bent 46
Fausing, Åge 140f
Feldmann 172
Fiorese, Cesare 47
Flindt, Flemming 164
Folon 50
Forslund, Margareta 4
Fox, Stuart 34ff
Friis, Knud 123
Fristedt, Sven 61

Gammelgaard, Jørgen 59
Gammeltoft, Lise 85
Gansel Boysen, Bent 151
Gjerløv-Knudsen, Ole 63, 85, 126ff
Gravesen, Dola 81
Gravesen, Gunnar 85
Grieg, Edvard 36, 41

Griegst, Arje 81f, 84
Griegst, Noam 81f
Grødahl, Eric 73
Grønborg, Karsten 115f
Gustin, Oscar 5
Guttermann, Erik 93
Gønner, Charlotte 73
Gøttler, Morten 77

Haan, Norman de 154
Hahn-Ekb(erg, Sonja 137
Hallen, Odd 28, 34
Halling-Koch Percy (von), 129
Hammer, Mogens 13f, 26, 34f, 37f, 41
Hansen, Andreas 86
Hansen, Erik 6
Hansen, Fritz 105f, 109f, 122f, 128, 132
Hansen, Knud E. 14, 17, 31
Hartung, Martin 123
Hartvig, Jørgen 144
Hauxner, Malene 134
Havgaard, Paul 89, 171
Heath, Adrian 85, 127
Heath, Ditte 85, 127
Heely, David 65
Hefner, Hugh 72
Helner, Anders 123
Henningsen, Poul 106, 151
Hervit, Ole 59
Hillingsø, Lars 173
Hirohito, Kejsare 88
Hjorth, Inger 81
Hoff, Carsten 111f, 133
Hollmann, Winnie 86, 87
Holm, Hanna 143
Huldt. Johan 60, 108f
Hull, Jacob 171
Hull, Jacob 67
Hunter, Enid 139f

Hvorslev, Theresia 152
Hård af Segerstad, Ulf 152
Højer, Anette 114

Iolas, Alexandre 141, 146, 163
Iversen, Kræsten 91

Jacobsen, Arne 128, 132, 151
Jacobsen, Jan H. 72f, 98
Jacobsen, Poul 98
Jacobsen, Preben 67
Jansby 90
Jantzen, Anita 91f, 94, 97, 131, 135, 137, 143, 165
Jcobsen, Robert 58
Jeanette 152
Jensen, Bente 92, 143
Jensen, Bjørn 124
Jensen, Børge 59
Jensen, Georg 54, 97, 166
Jeppesen. P. 123
Johannesson, Sture 68f
Johansson, Arne 13
Johansson, Owe 4, 87
Jorn, Asger 145
Jørgensen H. A. 127
Jørgensen, Erik 123
Jørgensen, Erik Ole 4, 38f, 41, 76
Jørgensen, Johannes 134
Jørgensen, Knud Erik 57

Kaastrup-Olsen, Jens 151, 164
Kallin, Sten 68, 70
Kampmann 71
Kampmann, Lisette 120
Karina 140
Kaye, Anthony 24
Khanh, Quasar 73
Kjærholm, Poul 164
Klaaborg, Lindholdt og Moos 98

Klaaborg, Ole 98
Klein, Bernat 41
Kling, Herman 152
Koennecke, Karl-Richard 130
Kojima, Hiroyoshi 61
Kold, Mogens 48, 63, 112, 126
Koppel, Nina 59
Kulvik, Marita 162
Kyh, Vibeke 41
Køpin, Mugge 51
Kørbing, Kay 108

Labreth, Pierre 41
Lacloche, Jaques 48, 51, 65
Lade, Jan 60, 64
Lalanne, Claude 5, 146
Lalanne, Francois-Xavier 146, 162f
Lam, Vilfredo 145
Lanci, Fabio 119,
Landtman, Christian 20
Lapinska, Anna Kamienska 71f
Laporte, Jean 45
Larsen, Marianne 67, 77
Larsen, Ole 58
Le Corbusier 46
Leirdal, Svein 60, 64
Lem, Kåre 57
Leon, Ponce de 42
Leonard, Jean 47
Lewis, David 37, 85
Liebermann, David 29, 37
Lind, Torben 63, 85, 126ff
Lindau, Børge 60, 128f
Lindekrantz, Bo 60, 128f
Lindhardt, Tom 79
Lindstad, Aage 22
Loof, Claus 115ff
Louw, Jim 40
Lund, Jørgen 58

Lundquist, Lars 91
Lundquist, Lisbeth 91
Lund-Sørensen, Sune 115ff, 155
Lyngfeldt, Hanne 113, 116ff, 143, 150, 165, 171

Madsen, OLE 131
Magellan, Ferdinand 42
Manning, James Scott 169ff
Manning, Jimmie 90, 138, 170f
Manning, Makaya Jones 171
Manning, Paulette 171
Margaret 152
Margarethe, Prinsessa 91
Marie Antoinette 149
Martensen-Larsen, Kjeld 59
Mathews, Harry 142
Mathews, Laure 142
Mathews, Philippe 142
Matthiasen, Niels 122, 164
Michelsen, A. 53, 67, 87f
Mies van der Rohe 26
Moldenhawer, Henning 13
Molin, Ulla 114
Moltke Nielsen, Elmar 123
Monroe, Marilyn 143
Mourgue, Olivier 168

Nagako, Kejsarinna 88
Nettelblad, Ulla 174
Nielsen, Helge 163
Nielsen, Jens Kristian 92
Nielsen, Jørgen 98
Nielsen, Kaj 140
Nielsen, Svend Aage 57
Nieuvenborg, Frans van 55
Nieuvenborg, Marie van 55
Nyman, Rolf 61

Olav, Kung 32

Oliver, Rupert 46
Olsen, Gubi 58, 62
Olsen, Lisbeth 58, 62
Olsen, Ole 57, 85, 126
Olsson, Bert 147
Olsson-Une, Hjördis 79f, 83
Opsvik, Petter 105

Pagnon 45
Pailin, Pierre 65
Pajamies, Esko 63
Panton, Marianne 106f, 168
Panton, Verner 46, 51, 105ff, 109f, 128, 132, 151, 154, 164, 168f
Pasdzior, Birgitte 73ff
Peædersen, Carl-Henning 145
Pedersen, Franz 116
Pedersen, Kaj 123
Pedersen, Ole Bent 166
Pelle Vävare 85f
Permild, V. O. 144f
Persson-Melin, Signe 114
Petersen, Bjarne 6
Petersen, Bjarne 155
Piretti 51
Pompidou, Claude 149f
Pompidou, Georges 149f
Pontoppidan, E. 59
Poulsen, Louis 128
Poulsen, Tue 64, 70

Raimondi, Guisepe 120f
Rasmusen, Preben 123
Rasmussen, Kurt 155
Reinstain, Willy 44
Resell, Sigurd 129
Reuterswärd, Carl-Fredrik 144f
Rosengreen 144
Rude, Charlotte 79f, 83

Sachs, Günther 92, 146
Sachs, Mirja 93, 146
Saint Laurent, Yves 5, 146
Saint Phalle, Niki de 141f
Sale, Xavier, de la 50
Sandström, Yngvar 96
Santoro, Guiseppe 73ff
Saub, Andreas 52
Schacht-Petersen, Karsten 36f
Schou-Christensen, J. 119
Schultz, Merete 45
Scott, Alan 100
Selchau, Jørgen 133
Siesel, Alfred J. 62ff, 130, 154
Sikker Hansen 145
Skaugen, Sigurd 19f, 26, 32f, 35, 39ff
Sottrup Jensen 98
Spæth, Ove 144f
Sperling, Jørgen 115ff, 143, 175
Spies, Simon 56ff
Spies, Simon 81, 131
Stander, Arthur 81, 131
Starr, Ringo 96
Stenbæk Hansen 134
Stenbak, Birte 53, 67
Strater, Blanche F. 153
Strigler, Emil 136f
Strøm, Cato 32
StudPsgarth, Peter 119f
Studsgarth, Ulla 120f
Svensson, Alf 96
Sørensen, Henning 93
Sørensen, Johnny 48, 112f, 162

Takasaki, Kinuko 87f
Tallon, Roger 48, 51, 65f
Tasman, Abel 42
Taylor, Elisabeth 143
Tholsted, Marianne 52, 55

Thomsen, Uffe 115ff
Thygesen, Rud 48, 112f, 162
Tinguely, Jean 141f
Trebbien, Bente 92, 94
Tudic, Giorep 50
Tuttle 172

Ultvedt, Per Olof 142
Ungaro, Emanuel 5
Ungermann, Arne 145
Urban, Rey 140
Ussing, Susanne 111f, 133
Utzon, Jørn 121

Wallin, Karin 4
Vang, Peter 54f, 97
Wanscher, Ole 85
Watz-Wåreus, Birgitta 4
Varesson, Ariare 50
Veckstrøm, Bjørn 89
Wegner, Hans J. 121, 129
Weitz, Paul 154
Werner, Sidse 124f
Werwin, Joseph 154
Wessel, Chris 138f
Wessels, Astrid 70
Vestergaard, Lauge 85
Westin, Jan 4
Wiinblad, Bjørn 88, 145
Wikkelsø, Illum 4Å8
Wilcox, Donald J. 89, 169ff
Wilhelmsen, Anders, 27, 34
Wilhelmsen, Gjert• 27f, 34
Wiltschut, Hanne 137
Wiltschut, Hans 137
Vind, Jacob 91
Vinick, S. 154
Visti, Bent 78, 138, 164f
Wohlert, Vilh. 151

Volter, Poul M. 78

Wraae, Ib 98

Zamoro, Valentine 72

Åberg, Anna-Stina 152

Øberg-Pedersen, F.W. 51, 66

Østergaard, Steen 85, 107, 164f

FOTOGRAFER

Sperling, Jørgen

fotograf på Ekstra Bladet, har som framgår av texterna tagit de flesta bilderna som omtalas i Tidsfasetter III.

Om Sperling se Tidsfasetter I. (sid. 146) och Tidsfasetter II. (sid. 186).

Larsen, Gunnar

fotograf och journalist från Paris.

Om Gunnar Larsen se Tidsfasetter II. (sid. 186).

I Tidsfasetter III. har han tagit bilderna som omtalas på sidorna: 5, 47, 49, 92, 113, 141, 143, 146, 162, 169

Christensen, Ras 98

Costa 11, 44ff, 67, 70f, 153

Dalsgård, Per 150f

Fox, Stuart 11

Freddie, Jørn 73

Glargaard, Jens 133

Havgaard, Anne 89

Jacobsen, Knud 75ff, 77ff, 83, 115, 119, 139f

Karlsson, Kurt 86

Lennard 51, 56, 168

Lütken, Tue 144

Rej, Bent 11, 127, 143

Rüster, Reijo 3f

Schnakenburg, Louis 129
Stormly, Jesper 62, 64f, 71ff, 77, 81, 101
Thesander, Torben 165
Thunberg, Ingemar 98